THE
TRUSTEES OF
THE PUBLIC LIBRARY
OMNIVM LVX CIVIVM
MDCCCLII
MDCCC
LXXVIII
OF THE
CITY OF BOSTON
1852-1878

PURCHASED
FROM THE INCOME
OF THE FUND GIVEN TO
THE PUBLIC LIBRARY OF
THE CITY OF BOSTON BY
JOSIAH HENRY BENTON
1843-1917

E.L. DOTY. DEL. 1939 A.J. DOWNEY, SCULPT

Reutlingen,
Michael Greyff.
1489.

Eſopus moralisatus cum bono cõmento.

XQ.489.Ae8E

Recia diſciplīnaꝝ mater ⁊ artiū inter ceteros q̊s
mūdo tulit ſapiētes vnū edidit mēoꝛie dignū Eſopū noīe
Erat enī ingenio clar⁹. ſtudio ſedul⁹. ⁊ placio⁹ facūdia. Qui
int̃ cetera q̄ ſcpſerat vtilia fabulaꝝ exēpla vtilib⁹ plena etiā
lr̃is ꝯmiſit. ⁊ in vnū redegit opuſculū. In q̊ ⁊ ꝑuuli diligē
tes inſtruāt̃. ⁊ iocūdi reddant̃ adulti. Liber igit̃ iſte p̊ grece ꝯſcpt⁹ eſt
ab Eſopo. P⁹ h̊ a romulo īꝑatore rōano ad inſtruēdū Tibariū filiū
ſuū in latinū venit. Deiñ rex anglie Affer⁹ in anglicā linguā eū trāſfer
ri p̃cepit Eſop⁹ itaqȝ de fabulis agēs res inaīatas introducit loq̄ntes
videlicȝ ⁊ beſtias ⁊ volucres. ⁊ fabuloſe de eis ſcpſit. ſȝ de ſingulis moꝛa

delectet vtile ſit intēdit pn̄s liber (lit̃ ꝯcludit
T iuuet et pꝛoſit conat̃ pagina pn̄s
maioꝛē faciūt vtilitatē vtilia iocoꝝ ſmōib⁹
Dulcius arꝛident ſeria picta iocis
pn̄s liber generat dulcedīnē fabulis
Oꝛtul⁹ iſte pꝛofert fructum cū floꝛe fauoꝛē
.i.fabula ſ.fruct⁹ ſ.flos ſplendet
Flos ⁊ fructus emunt. hic ſapit. ille nitet
.i.vt⁹ moꝛalis fabula. delectat. vtilitatē fabula
Si fruct⁹ plus floꝛe placet. fructum. ſi flos
ſi h̃ȝ maioꝛē dlcātōȝ ī floꝛe ſi flos ⁊ frūs ābo placeāt
Plus fructu. floꝛem. ſi duo. carpe duo
pigrum faceret animū
Ne mihi toꝛpentē ſopiret inertia mentem
ſ.oꝑe. vigilare dȝ. i. me⁹ ītellect⁹ acceptauit
In quo peruigilet mens mea. mouet opus
oꝑis ꝑmiū ꝑueniat de oꝑe fabuloſo
Vt meſſis pꝛecium de vili ſurgat agello
arida v̓ba imple .i.tua gr̃a
Verbula ſicca deus implue roꝛe tuo
fabulaꝝ facultas moꝛaliū v̓tutū ſufficiētie oñſiōȝ
Verboꝝ leuitas moꝝ fert pond⁹ honeſtū
abſcōdit dur⁹ coꝛtex bonū fructū
Vt nuclium celat arida teſta bonum

Anteq̃ȝ ꝓcedat̃ ad textū aliq̄ ſunt ꝑmittēda. Et p̊ de cauſis h⁹ libꝛi. Vñ notādū ꝙ pn̄tis libꝛi ſic̄ ⁊ alioꝝ libꝛorū q̈ttuoꝛ ſunt cāe ſcȝ materialis. foꝛmalis. efficiēs. ⁊ finalis. Vñ cā materialis ſiue ſubiectū hui⁹ libꝛi eſt ſermo fabuloſus in reſpectu ad v̓tutes moꝛales Cauſa foꝛmalis eſt duplex ſm ꝙ duplex ē foꝛa. foꝛa tractat⁹ ⁊ foꝛa tractādi Foꝛma tractādi eſt mod⁹ agendi. q̄ in ꝓpoſito eſt metric⁹. ſȝ foꝛma tractatus ꝯſiſtit in ꝯpōne. ⁊ explicabit̃ ꝑ ꝯtinuatōes ⁊ diuiſiōes. Cā efficiens dr̄ fuiſſe Eſop⁹. q̄ erat grec⁹. vñ vt fertur pn̄s liber ꝯſcptus erat in greco. ſed poſtea iuſſu Rhomuli impatoꝛis romanoꝝ fuit trāſlat⁹ in latinū. ⁊ hoc ꝓpter filios ei⁹ q̊s voluit inſtrui ꝑ doctrinas h⁹ libꝛi. Cā finalis eſt duplex ſcȝ. intrīſeca ⁊ extrinſeca. Finalis intrinſeca eſt ꝯgnitō eoꝝ. q̄ tradunt̃ in h̊ libꝛo. Sȝ extrīſeca eſt vt nos ꝑ documēta ⁊ fabulas h⁹ libꝛi ḡdiam̄ ad bonos moꝛes. His viſis accedendū eſt ad foꝛmam tractat⁹ ſcȝ diuiſiōȝ libꝛi. Diuidit̃ igit̃ iſte liber in duas ꝑtes p̃ncipales

Benton
Jan 31-1963
029

ſcʒ ĩn ptē ꝓhemialē ⁊ ptē executiuā.ſcða ibi Dū rigido.Pars ꝓhemia lis pt̄ diuidi ĩn q̄ttuoꝛ ptes.Nā p̄ma autoꝛ innuit delectatōʒ ⁊ vtilitat hꝰ libꝛi ſil̄.ſcðo tangit cām ſuſcepti opis.ibi Ne mihi toꝛpentē. 3ᵒ inuo cat diuinū auxiliū.ibi Ut meſſis p̄ciuʒ. Quarto excuſat ſe de facilitate ſtili.ibi Uerboꝝ leuitas.¶ Notandū igit̄.ꝙ autoꝛ ðt in textu.pn̄s liber nedū eſt iocūdꝰ.ſʒ etiā eſt vtilis ad ĩnſtructōʒ moꝝ.⁊ g̊ pt̄ apte ſuboꝛdi nari ph̄ie moꝛali.Eſt em̄ duplex poetria.q̄dā eſt ad delectatōʒ tm̄. ⁊ ta lis nō ſuboꝛdĩnat̄ alicui pti ph̄ie.Alia ē q̄ ꝯſiſtit ad vtilitatē.cuiuſmōi eſt iſta.vñ Oꝛatiꝰ Aut ꝓdeſſe volūt aut delectare poete. ⁊ hᵒ eſt qð ðꝛ. Ut iuuet ⁊ ꝓſit ⁊c̄.¶ Pꝛo q̊ nōndū.ꝙ autoꝛ declarans ſil̄ delectatiōʒ ⁊ vtilitatē hꝰ libelli ĩnnuit hāc ſententiā. ꝙ pn̄s pagina.i.pn̄s libellꝰ dʒ deſcribere fabulas ad delectatōʒ ⁊ etiā ad v̓tutes moꝛales que ſunt ad vtilitatē.Si aliq̄s q̄reret. q̄re autoꝛ ñ tāgit ſolū v̓tutes abſqʒ fabulis. ¶ Ad hᵒ rn̄t autoꝛ cū ſubdit. Dulciꝰ arꝛidēt.Nā ſeria ſiue vtilia magˡ delectāt ſiue alliciūt qñ ſūt depicta rebꝰ iocoſis. ⁊ ꝓpt hᵒ in iſto libello erūt v̓tutes ꝯmēdāde cū fabulis p̄mittēdo ſ.fabulas ⁊ ſubiūgēdo v̓tu tes.tūc ibi Oꝛtulꝰ iſte pit. autoꝛ magˡ declarat vtilitatē libelli di. ꝙ in iſto libello eſt flos cum fructu.q̊ faciūt hoīem fauoꝛabilē. ⁊ q̊ vult cape fructū capiat fructū.⁊ q̊ floꝛē.floꝛē capiat. ⁊ q̊ vtꝝqʒ capiat vtꝝqʒ ¶ Et nō ꝙ autoꝛ ꝯpat ſ̓mōeʒ fabuloſū floꝛi. ⁊ p fructū dat ītelligere v̓tutes moꝛales.qꝛ ſic̄ flos eſt modici valoꝛis ſine fructu. ſic etiā ſ̓mo fabuloſꝰ eſt modici valoꝛis ſine v̓tutibꝰ que trahunt̄ ex fabulis

puertit roſtro.i.ſcobē freq̄nt̄ q̄rit ſ.ḡnam
Dum rigido fodit oꝛe fimum dum queritat eſcam
p qñ āmirat̄ repta tali lapið tal̓ auis dicit
Dum ſtupet īuenta iaſpide gallus ait
turpi ſ.ĩn fimo .i.ſplendidi
Res vili pꝛecioſa loco ĩⁿtidiqʒ decoꝛis
luto vtilitatis
Hac ĩn ſoꝛde iaces.nl̄ mihi meſſis habes
ſ.lapidi ſ.ille ĩnuētoꝛ ſ.aut faber
Si tibi nunc eſſet.qui debuit eſſe repertoꝛ
ſ.nitoꝛē.fimꝰ ſuͥ t̄ꝛa.abſcōſū hʒ.ſplēðꝛʒ p āte ſplēdoꝛ
Quē limus ſepelit viueret arte ĩntoꝛ
lapidi p̄cioſo .ego gallꝰ ſū vtil̄ lapˡ p̄cioſꝰ gallo
Nec tibi conuenĩo.nec tu mihi nec tibi ꝓſum
ſ.gallo.lapˡ p̄cioſe.magˡ.deſiðꝛo miꝰ p̄cioſa ſ.ḡna
Nec mihi tu pꝛodes.plus amo cara minus
ꝓ gallino.i.īpꝛudentē ſapientie
Tu gallo ſtolidum.tu iaſpide pulcra ſophie
ſ.mūera.ītelligas.fatuo ſ.v̓tutū ⁊ moꝝ
Pulcra notes.ſtolido nl̄ ſapit iſta ſeges

¶ Finita pte ꝓhe miali. h̓ ꝯſequēt̄ au.ponit ptē exe cutiuā.Et p̄t diui di in tot ptes q̊t poīt fabulas Pꝛi mo au. poīt vnā fabulā.cuiꝰ docu mētū eſt tale. ꝙ ſtulto ac vitioſo nō valʒ ſcīa. l̓ ꝙ ſtulti ꝑuipendūt ſcīam. Et hᵒ oñt p q̄ndā fabulā ð gallo. nā gallꝰ q̄ dā vice q̄rēs eſcā fodiēdo fimū īue nit lapidē p̄cioſū

latentē in loco imūdo. Cui dixit gall⁹. tu iaces in loco vili ⁊ imūdo. tu nō es vtilis mihi. ſʒ ſi aurifaber l' ali⁹ gēmaꝝ cupid⁹ te inueniſſet. p eū ad ſplendorē tuū veīres ⁊ honores pcipes Ego vō eſcā qro ⁊ te n̄ hōrabo qꝛ tu nō ꝓdes mihi. nec ego ꝓſū tibi. nec de te curo. qꝛ amo min⁹ cara ⁊ vilia. videlʒ gn̄a ⁊ ſilia q̄ mihi ꝓſūt ad nutrimētū Dein̄ ſubdit doctrinā h⁹ fabule dicēs. ꝙ p gallū dēm⁹ itelligē ſtultū. p lapidē pcioſū ſciaʒ l' ſapiaʒ. vn̄ gall⁹ ſic ſpnit lapidē pcioſū tāqʒ ſibi n̄ volētē neqʒ vtilē. ſic etiā ſtult⁹ ſpnit ſapiam. eo ꝙ nō reputat eā neceſſariā neqʒ vtilē

comedit cōedit ſiti patit agn⁹
Et lup⁹. ē agn⁹. ſitit h̄. ſitit ille fluentē
ineqli via ſ. tā lup⁹ q̄ʒ agn⁹. aqʒ fluētē
Tramite nō equo querit vterqʒ lacū
in ſupiori pte . potat . i. aq̄ . i. i iferiori pte aq̄
In ſummo bibit amne lup⁹. bibit agn⁹ i ymo
ſ. agnū pauor iuadit ſ. litigia faciēte
Hunc timor impugnat. verba mouente lupo
maculaſti ſ. lupo. mūde aq̄ formoſitatē
Rupiſti potumqʒ mihi riuiqʒ decorem
h⁹ al' ſ. ſibi iputatū cauſe defendens
Agnus vtrumqʒ negat. ſe ratione tuens
ſ. lupo dānū intuli
Nec tibi nec riuo nocui. nam prona ſupinum
ignorat ꝓ nō ⁊ et aq̄ cliritata ſua
Neſcit iter. nec adhuc vnda minore caret
clamat ſ. ſuo ſcdario ſ. lupo nociua ſ. tu agne
Sic tonat ore lupus. iteꝝ mihi dāna minaris
n̄ itēdo vob īferre dānū ſ. agno ſ. ait minar' mihi
Nec minor agnus ait. cui lupus. ymmo facis
ſ. minauit etiā trāſactis
Fecit idem tuus an̄pater ſex menſibus actis
p̄rem ſeq̄ris mori debes
Cum bene patriſes. crimine patris obi
dixit nōdū ſū adeo ſenex lupus
Agnus ait. tanto nō vixi tempore. predo
dicit ſpᵉ adhuc. lup⁹ gerēs furtū ſ. agnū necat
Sic tonat. an loqueris furcifer huncqʒ vorat
īnocēti agno ſ. lup⁹ . occaſionē inficiēdi
Sic nocet innocuo nocuus cauſamqʒ nocēdi
accepit agnū p totū mūdū tales mali hoīes
Inuenit. hi regnant qualibet vrbe lupi]

¶ Hic autor pōt aliā fabulā. c⁹ documtū eſt ꝙ mali tyrāni potētes de facili inueniūt cāʒ nocēdi paupibus ⁊ impotētib⁹ Iſtō iuit nob p lupū ⁊ agnū. Nā q̄dā tpe lupus ⁊ agn⁹ cōederūt. ⁊ vtroqʒ ſitiēte ſil' de riuo biberūt. ⁊ ſʒ lup⁹ ſtetit i pte ſupiori. ⁊ agn⁹ in iferiori Lup⁹ igit cū hauſtū facerʒ erexit ſe ⁊ dixit ad agnū. Tu q̄ lanā portas. i deceptionē ſp meis offē ſis iſiſt'. Agn⁹ vō ad hanc vocē tremid⁹ timide rn̄t ⁊ hūilit. Dn̄e potens ⁊ tremēde. q̄re taʒ aſpe mihi loq̄ris inocēti. q̄s em offenſas ego puul⁹ tibi poſſem iferre Et lup⁹ ait tu turbas aq̄s ꝙ in guſtare n̄ poſſē Antqʒ agn⁹ mira ſt q̄ tu dic'. qꝛ cū tu ſtas ſupi⁹ ⁊

ego inferius. quō poſſū tibi aq̄s turbare. ꝫ occaſionē adūſū me q̄ris. ſic q̄ vult ab amico recedere Tūc ḡ exaſpat⁹ lup⁹ ait iteꝝ. Tu nimis es garrulus. ⁊ iurgia mecū multiplicare p̄ſumis ſic pr̄ tu⁹. q̄ nōdū trāſact⁹ tribus mēſib⁹ de eod̄ in h⁹ loco in forefecit. qd̄ in te merito redūdabit. Et ait miſer agn⁹ Cur ſic ī me p̄ris culpas refundis. q̄ nōdū nat⁹ erā Sic mihi r̄ndes in oib⁹. ⁊ reclamare nō ceſſas. irruēſq₃ in eū gutt̄ ei⁹ crudelit̄ app̄hendit. ⁊ finē fecit v̄boꝝ ¶ Moralit̄ ſic tyrāni faciūt. cū innocentū res l' morte cupiūt. ſiue iuſte ſiue iniuſte. eos ſpoliāt ⁊ opprimūt

illi⁹ aīal' viā ī occurſū illi aīali
Uris iter rūpente lacu venit obuiā muri
h⁹ aīal clamoſa auxiliū impedire deſiderat
Rana loquax. ⁊ opem pacta nocere cupit
Omne gen⁹ peſtis ſuperat mens diſſona v̄bis
volūtat⁹ dulci loquiū ornat
Cum ſentis animi florida lingua poſſit
tale al' tale aīal cū filo ānectat auſa eſt
Rana ſibi murem filo confederat. audet
alligare cū filo frāgere p fraudē fidelitatē
Nectere fune pedem. rumpere fraude fidem
ſ. rane. ꝯnectit̄ ſ. muris ſ. rane ītētio ſ. muris
Pes coit ergo pediq₃. mens a mente recedit
vide ſ. rana ⁊ mus ſ. a rana ſ. mus ſ. rana ſ. murē
Ecce natant. trahitur ille. ſed illa trahit
ſ. rana natat a fundū periclitari faciat
Mergitur. vt ſecum murem ſ̄mergat ī ymo
piculū ſiue mortē naufragiū patit̄ credulitas
Naufragium facis. naufragat ipſa fides
nitit̄ ad fundū natare .i. eleuat ſe ꝯtrariat̄
Rana ſtudet mergi. ſed mus emergit ⁊ obſtat
piculo ptātes augmētat vel pauor l' tremor
Naufragio vires ſuggerit ipſe timor
tal' auis feroci capit .i. bellū
Miluus adeſt. miſeꝝ truci rapit vngue duellū
ſ. milu⁹ ſ. rana ⁊ mus īteſtina fracta .i. natāt
Hic iacet. ambo iacent. viſcera rupta fluunt
talit̄ ſ. oēs illi dicūt impediunt
Sic pereant. qui ſe pdeſſe fatentur ⁊ obſunt
in actoꝝ penalitas rediſſe
Diſcat in auctorem pena redire ſuum

¶ Hic au. ponit aliā fabulā. cui⁹ documētū eſt. q̄ nemo d₃ alteri p̄mittere auxilium qd̄ cor nō intēdit q̄r tales bonū dicētes ⁊ malū cogitātes. ſepe cadūt in laq̄os q̄s parauerūt. ſic īnuit nob̄ p murē ⁊ ranam Mure ī oſcio molendini ſup limē reſidēte. ſupueīt rana de gurgite pgreſſo. ⁊ mure ſalutato c⁹ illa domꝰ eſſet eū interrogauit. quā ſuā eē r̄nt. Rogauitq̄ rana ipm murē vt ipam nocte illa ī hoſpicio colligeret. ⁊ benigne ſuſcipet Cui m⁹ benigne r̄nt. ⁊ eā intrare iuſſit. ⁊ adduxit eā ſupi⁹ Factaq₃ hora cene appoſuit ei groſſam farinā ⁊ inuitauit. ⁊ rogauit eā diligēt̄ vt cōederet ea q̄ hr̄et dicens. q si meliora eſſent ī domo mea libent̄ apponerē ea. Et placuit rane locus ⁊ cib⁹. Sꝫ cū pot⁹ diu expectat⁹ nō venit. rana pot⁹ aſſueta ⁊

ficcā.triſtis recedit. ⁊ potū deeſſe mīꝰ eq tulit ⁊ dixit.ꝙ mallet eſſe ſb molēdino abſq; tali cibo q̄ȝ ſup̄ ſine potu.Cui mus ait moleſtū ſibi eſſe ꝙ oblata ſibi nō placerēt ⁊ iurauit ſe nunq̄ȝ vna nocte tā bn̄ ꝓcuratā fuiſſe. ⁊ de īpenſa illa ſe velle recōpenſatōȝ hr̄e dixit.Talibꝫ itaqȝ audi tis rana dixit ⁊ rn̄dit.ꝙ ſi ſecū ad ſua vellet trāſire.ſibi reddere vellet cibū cū potu āmiſtrās ī copia.Fauēſqȝ mus ⁊ dixit ei. ⁊ ſe ꝑmittit iteꝝ māe itaqȝ facto aggreſſi ſr̄ iter ⁊ rana ꝑ ꝑtū texit ſe ad fluuiū mure co mitāte.erat āt roꝛe plenꝰ. ⁊ via muri difficilis.volebatqȝ deſiſtere. Sȝ ipm rana ꝯfoꝛtauit. ⁊ ī vicino domū ſuā eſſe dixit.tādē itaqȝ ꝑto a mu re vix ſepato venerī ad fluuiū. ⁊ ait rana.hꝯ trāſeūdi eſt nob̄ aq̄.vt vl terioꝛ ripa n̄ recipiat ī q̄ eſt domꝰ mea ad quā tēdimꝰ Feſſus igit mꝰ ex lōga via attediatꝰ ad ranā ſic mꝗt.amiciciā tuam īuite pdo. ſ hoſpiciū tuū adire neq̄o.qꝛ roꝛe ꝑti adhuc ḡuioꝛibꝫ aq̄s iſtꝭ me ꝯmittere n̄ audeo Ait ḡ rana.turpe ē mō deſiſtere ⁊ viā bꝛeuē n̄ pficere.ꝙ ſi feſſus es ⁊ de bilis.ego foꝛtioꝛ iuuabo te ne ī aq̄ deficias.Sicq̄ faciāꝰ filū nob̄ allega- bimꝰ.tu ī collo ⁊ ego ī pede meo. ⁊ trahēdo remeabo.Sic ⁊ rana dixit ⁊ mꝰ rē vb̄ optauit.Ipis itaqȝ ī meᵒ fluīs iā poſitꝭ.rana loq̄x exclama uit.ego ꝯſiſa nimis meis viribꝫ iā deficio. ⁊ ad ꝓfundū ducoꝛ pitura. ſpōteqȝ ſe mergēs muri machīata ē naufragiū.mus āt rana trahente iā ſcdo ſubmerſus.ſurſū tn̄ rediēs male geri ītellexit. ⁊ litꝰ relictūrꝰ. ⁊ reſpiciēs.illic redire voluit.oꝛtūqȝ ē ibi litigiū illis ī ptes tbētibꝫ.ra na nāqȝ ad fundū tēdebat ⁊ mꝰad litꝰtēdebat Dū em̄ ſic diſtrahūt illi. aq̄la q̄ foꝛte ſpectatrix erat miſeꝝ dirimit duellū murē vnguibꝫ arripi- ens. ⁊ ānexā ranā ſilr̄ trahēs.q̄ cū ſe ad moꝛtē trahi videret.ſic ferī lo cuta fuiſſe.q̄ ſocio ſuo parat opꝓbꝛiū n̄ īmerito cadit ī laqueū ¶Alle goꝛice ꝑ ranā ꝑt ītelligi caro hūana.ꝑ murē āt ītelligit aīa q̄ adūſꝰ carnē ſp̄ militat.caro ꝯcupiſcit adūſus ſpm̄ ⁊ ſpūs adūſus carnē Caro em̄ ītit trahere aīam ad t̄rena. ⁊ carnales delectatōes.Aia v̄o reſilit ad bona opa.Et iſtis ſic litigātibꝫ venit miluꝰ.i.dyabolꝰ q̄ſi bolꝰ.i.moꝛ ſus duoꝝ.ſ.coꝛpis ⁊ aīe.Uel alit ſic tāgit ī fine lr̄e.ꝑ ranā ītelligāt de ceptoꝛes bonū dicētes deceptōȝqȝ ītēdētes.conāt em̄ alios ꝺcipe. ⁊ ſic q̄nȝ cadūt ī īſidias q̄s alijs pauerī.ſic dꝛ ī pſ.Incidit ī foueā ⁊c.

coꝛā iudice coherc; ſ.ad iudicādū.adūtit
In cām canis vꝛget ouē.ſȝ ⁊ arbit audit
ſoluat ſ.ꝓceſſū ſ.ouis ſ.debere panē
Reddat ouis panē.vult cāis.illa negat
ī pte canis ꝯ ouē.teſtat teſtat teſtat ſ.iſti tres
ꝓ cane ſtat millu⁹.ſtat vultur.ſtat lup⁹ iſtāt
ꝓmiſit.reſtituere retribuat hᵒ aīal
Panē quē pepigit reddere reddat ouis
ſoluere ſ.ouis n̄ tenet ſ.ouis reſtituere
Reddere non debet.nec hȝ qd̄ reddere poſſit
ſoluat iudex iubet agno
Et tamen ut reddat arbiter inſtat oui

Hic au.ꝑoīt aliā fabulā dicēſ.ꝙ q̄ dā tpe canis tra xit ouē ī cām.ꝑ pane.q̄ȝ ſe dixit illi cōceſſiſſe.ſ o- uis hꝯ fctm̄ nega uit dn̄s ſe nunq̄ȝ panē a cane mu tuaſſe.Iudex ḡ ſi teſtes hr̄et hmōi rei l̄ fideiuſſores canē īt̄rogauit.

ideo qꝫuis adeſt ſup ouis .i.lanā
Ergo ſuū licꝫ īſtat hyemps pue̅dit amictū
frigidū ventū ſuſtīet lana ſup ouis
Et boꝛeam patitur vellere nuda ſuo
me̅dicādo adq̄rit pigritia teſtāte
Sepe fidem falſo mendicat īercia teſte
innocētia delicti aſtutia decipi
Sepe ſolet pietas crimīnis arte capi.

Qui tres teſtes noīauit.ſcꝫ lupū miluū ꝛ vulturē. Et iudex ab illis veritatem requirit. at ille teſtiomium veritatꝭ cam̄ dederūt. qꝛ ꝑtem hr̄e ſꝑabant

m̄ oue ſi dānaret̄. Judex ergo precepit quatenꝰ de debito ſuo cam̄ ſatiſfacerꝫ.ex q̄ ydoneꝰ teſtibꝫ ꝯuicta eſſꝫ. ḡilla miſeria nihil huīt p̄ter lanā qđ dare poſſꝫ. ꝛ hyems erat ꝛ canis foꝛtit̄ īſtabat.ouiſq̄ lanā exuens eā cam̄ p̄ñtauit ꝛ nuda remāſit.Canis aūt hac ſatiſfactōne ñ ꝯtentꝰ in pellē ipſiꝰ ait. ꝛ irraēſ ſup eā cū falſ teſtibꝫ ſuis lupo ꝛ miluo miſā illā miſioꝛē reddit. Moꝛalit̄ ſic pu̅ſi ꝛ fallaces faciūt q̄ñ res alioꝝ appetūt cū ſuis complicibꝫ tractāt ꝛ agūt q̄lit̄ iudicijs ſuis eos ſbueīre poſſint

.i.ſoꝛte eq̄li enētus dona accipiant
E rōne pari foꝛtune munera ſumant
accipiūt pacē agnꝰ iſta q̄tuoꝛ aīalia
Sumunt fedus ouis capꝛa iuuenca leo
illđ aīal p̄ñs eſt ſup q̄tuoꝛ aīalia p̄dcā poſſeſſoꝛ
Ceruus adeſt.ceruū rapiunt.leo ſic ait.heres
ſuple detur
Pꝛime partis ero.nam mihi pꝛimus honoꝛ
ꝓtegit foꝛtitudo
Et mihi defendit ꝑtem vis pꝛima ſecundam
donat terciā ꝑtē niſus
Et mihi dat maioꝛ tercia iura laboꝛ
Et pars quarta meū niſi ſit mea rūpit amoꝛē
bona cōia ſup leo poſſidet debilioꝛes opp̄mēs
Publica ſolus habet foꝛtioꝛ ima pꝛemens
potēti adiūgat debilis poſtulat p̄ñs fabula
Me foꝛti ſociet fragilis.vult pagina pꝛeſens
qꝛ debili fidelis nō ſciat diues
Nam fragili fidus neſciat eſſe potens

Hic a.po.aliā fa. cꝰ doc̄.ē ꝙ hoīes paupes q̄ ſīt pue poñe ñ dn̄t ſe ſociare potētioꝛibꝫ qm̄ potentes ſꝑ volūt hr̄e ꝑtē melioꝛē. Jſtđ nob̄ īnuit̄ ꝑ leonē capꝛā vaccā ꝛ ouēꝫ iſta aūt aīalia cō pactū feceīt īuicem. ꝙ q̄cūbꝫ rapina eis occurret illā īnt̄ ſe diuideret. Accidit āt ꝙ capiebant ceruū q̄ꝫ in q̄tuoꝛ ꝑtes diuiſeīt. q̄ diuiſiōe facta dixit leo. ex q̄ rex ſum

iđ rōe nobilitatꝭ ꝛ regalꝭ dig̃tatꝭ p̄ma ꝑs erit mea.qꝛ foꝛtioꝛ vob̄ ſū.t̄cia vđ ꝑs m̄ iure debet̄.qꝛ vobiſcū laboꝛaui.q̄ꝛtā vđ ꝑtē ſi q̄s cape volūit meꝰ ñ erit amicꝰ.q̄bꝫ auditꝭ alia aīalia timoꝛe leonis ꝯcuſſa fugieīt.et nullā ꝑtē accepeīt. Moꝛalit̄ ꝑ leonē ītelligunt̄ potentes. ꝛ ꝑ alia aīalia ītelligunt̄ impotentes Si aūt ꝯtīngat ꝙ paupes hn̄t aliquid diuidere cum potentibus potentes accipiunt ꝓ ſe ꝑtes melioꝛes.

natat poꝛtās maſſā carnis dat ſup̄ de ſe
At caīs oꝛe gerēs carnē.caro poꝛrigit vmbꝛā

Hic au. poīt aliā fabulā.cꝰ doucm̄

adheret iuadit vndas

Umbra coheret aq̄s. has carnis vrget aquas

ſup̄ hn̄de ſup̄ quā hēbat vō lucro ſ. vmbrā

Spem carnis pl⁹ carne cupit. pl⁹ fenore ſignū

lucri veri ſup̄ canis quā hēbat carnis hn̄de

Fenoris os aperit. ſic caro ſpeſq̄z perit

ergo p̄ īcertꝭ poſtponi

Non igitur debent p̄ vanis certa relinqui

ſup̄ bona aliq̄s diligit ſtatim bonis

Non ſua ſi quis amat. mox caret ipſe ſuis

grus. Iſtō nob̄ īnuit̄ p̄ canē q̄ natauit p̄ aq̄s maſſā carnis ī ore gerēs ꝛ vidit ī aq̄s vmbrā carnis maiorē q̄z erat fruſtꝝ qd̄ hēbat ī ore. ꝛ ſic cupiēs iᵒ fruſtꝝ magnū apit os ad capiēdū iᵒ. ꝛ tandē cū os apuit amiſit tā carnē verā q̄z vmbrā carnis. ¶ Allegorice p̄ canē ītelligit̄ hō pcus ꝟ auar⁹ q̄ mꝟtotiēs q̄rit bona aliena. ꝛ qn̄z ꝯtigit ꝙ talꝭ ex nimia cupidit̄e amittit hō ꝓp̄a Uel alit̄ p̄ canē poſſū⁹ ītelligere hoīem q̄ dimiſſo vō bono īheret boīs t̄renis. q̄ ſt̄ tāq̄z vmbre. q̄ꝛ felicitatē hmōi n̄ q̄rit n̄ ī boīs t̄renis. iō finalit̄ remanet vacu⁹. eo ꝙ ipō moriēte ſūmū bonū nō q̄ſiuit. vn̄ bona tpalia dimittit moriēs ī man⁹ alioꝝ. ꝛ ſic a ſe tranſeūt bona tpalia ſic adq̄ſita. ꝛ ſic amittunt̄ bona ſempit̄na

mulier maritat̄ collectio vicinoꝝ letat̄

Femina dum nubit furi. vicina gaudet

Uir bonus ꝛ prudēs talia verba mouet

pheb⁹ duxit vxorē illi⁹ diei audit⁹ tale ele. q̄rionijs

Sol pepigit ſpōſam. iouis aures terra q̄relis

pcuſſit rōem q̄re eēt ſpᵉ t̄ra t̄ſtis dixit

Pertulit. ꝛ cauſam cur foret egra dedit

deſtruor vno q̄d eē dꝫ ſpᵉ gn̄at⁹ ſol

Sole necor ſolo. quid erit. ſi fuerit alter

q̄ztū ſuſtīebo faciet caliditatꝭ adūſitas

Quid patiar. quid aget tanta caloris hyems

inhibet hec fabula dare ſup̄ illis

Hic prohibet ſermo letum prebere fauorem

Qui mala fecerunt. aut malefacta paranu

dixit ardores vn⁹ ſolꝭ vix ſe tolerare poſſe q̄d ḡ erit ſi pl̄es ſoles noui naſcerēt̄. ꝛ clamās ī celū q̄rulꝭ vocib̄ iouē ſūmū deū vocat q̄ten⁹ īcōmodū āmouerꝫ. Jupit̄ igit̄ cūmot⁹ p̄cepit ſoli ſine vxore pmanere. q̄ſi diceret iſte vir diſcretus. o vos boni vicini res veſtras pditis p̄ iſtum vnū furem. q̄d ḡ erit ſi fur alios fures gen̄aret. quare multū īſipient̄ ter agitis ꝙ ad nuptias eius peruenitis gaudentes ꝛ letantes. Iſta Iſta fabula docet etiā moraliter ꝙ meli⁹ eſt hr̄e vnū p̄ncipem q̄z pl̄es

tū eſt. ꝙ hō prudens nō dꝫ dimittē c̄ta q̄zuis ſint modica p̄ īcertꝭ q̄ r̄putāt̄ magna quia modica res certa pl⁹ valꝫ q̄z magna res īcerta. iux̄ iᵒ. Pl⁹ valet ī manib̄ paſſer q̄z ſub dubio

Hic a. po ᵗ aliā fabulā. ꝙ q̄dā tpe fur duxᵗ vxorē ad c⁹ nuptias vicini ꝯuenert̄ gaudens ꝛ letāts. qd̄ videſ q̄dā vir diſcret⁹ p̄tulit hāc fabulā. Quodā tpe ſol debebat vxorē ducē vt filios ꝯformeſ ꝓcrearꝫ. qd̄ audiens vniūſa creatura p̄ t̄raꝫ ꝯſiderans piculuꝫ qd̄ īde eſſꝫ ventuꝝ

Nā ſi plures ſint. q̄libet ſibi vēdicat ꝑuiciū ⁊ honorē q̄bus ſufficere ne q̄unt ſubditi. ⁊ illis ꝓ honore diſcordātibꝫ neſcit ꝑplꝰs cui adhereat. ⁊ ſub q̄ tutiꝰ viuat. ⁊ inde rapīne homicidia ⁊ q̄z plura mala oriūtur

ſtrictꝰ torq̄t meatꝰ colli ⁊ hꝰ dico ꝛcepto
Arta lupū cruciat via gutturis. oſſe rētēto
ſp̄ lupꝰ petit chirurgicū dona tributurꝰ auxiliū
Mēdicat medicum. multa daturus opem
talꝭ auis p̄mia poſtulat ex gutture lupi extracto
Grus premiſſa petit. de faucibus oſſe reuulſo
ſ. grui dixit vide mea pietate ſecura
Cui lupus. en viuis munere tuta meo
Nonne tuum potui morſu precidere collum
ideo premiū
Ergo tibi munus ſit tua vita meum
ſpē hoībꝰ ꝑuerſa hoīm
Nil predeſt ꝓdeſſe malis. mens praua malorū
ingr̄ta facti nō vecūdatꝛ beneficij
Immemor accepti non timet eſſe boni

¶ Hic au. ponit aliā fabulaꝫ. cuiꝰ documētū eſt. q̄ nō expedit malis hoībꝫ bn̄facere. qꝛ ſū ignoti ⁊ bn̄fici orꝫ imemores. ⁊ iſtud innuitꝛ nob̄ p lupem ⁊ gruem Quodā tp̄e dum lupꝰ ſumptis carnibus os roderꝫ. ⁊ pticula oſſis gutturi eiꝰ inheſit. ⁊ magnū dolorē ſibi intulit. lupꝰ ḡ potēs in curia leonis regꝭ. ſūmꝰ p̄poſitꝰ regis. fecit oēs beſtias ꝯgregari. ſperās ab aliq̄ ſui doloris ⁊ piculi medelā pcipe. q̄ſiuit ſi aliq̄ beſtiaꝝ habuerit artē medicīe. q̄ ſuo dolori poterit ſubueīre. Adducta eſt itaq̄ꝫ grus ad lupi ī firmi pn̄tiā. q̄ ſalutiferā ꝓmittit lupo medicīā. ſi de mercede eſſet certificata. lupꝰ ḡ bis ꝯſoltꝰ dixit ſe in tanta neceſſitate nō velle pcere diuitijs. ꝓmittit ḡ mūera magna dūmō ꝯſeq̄ p̄t ſanitē. Grus ḡ collo ſuo in gutture lupi imiſſo cauſā doloris induxit. ⁊ ſic lupꝰ ſanatꝰ eſt. q̄ facto grus exigit a lupo p̄miſſa. Cui rn̄t lupꝰ. nōne mag̃ mee pietatꝭ mūera recepiſti dū de gutture meo caput tibi ſanū emiſi. ſi ḡ ſapiēs eēs hꝰ munere ꝯtenta fores. cū tu maīfeſte ſcias grumas carnes me maxīe deſiderare ī iſta īfirmitate. ¶ Moralitꝛ p gruē intelligūtꝛ paupes ⁊ ipotentes qꝛ ſūt ſub potētioribꝫ. videtur eīn potentioribus q̄ paupes ſufficiētē mercedē ꝛcipiūt ꝓ ſuis laboribꝫ in hoc q̄ eos viuere pmittūt ⁊ bona reſidua q̄ hn̄t nō vſurpant.

dolore fetꝰ ꝯq̄rentē ꝟmōis dulcedīe ꝯfertā
E ptu querulā verboꝝ nectare plenā
ſpē miſcōia acceptat in domo ſociā
Pro cane mota canis ſuſcipit ede canem
recedit ſpē ī domo freq̄ntꝛ curꝛit ſup̄ canis
Hec abit illa manet. hec curſitat illa quieſcit
ſup̄ canicule dolore fetꝰ deſtruitꝛ requies
Haic tamen a partu rumpitur illa quies
ſup̄ caīs reūtitꝛ reſtitui ſuā domū rogat
Illa redit. reddiq̄ꝫ ſibi ſua tecta precatur
claudit canis auriculā q̄ꝫ aurē ſup̄ claudit
Obſerat hec aurem. nec mīnus aure domum

Pl⁹ p̄ce poſſe min⁹ putat hec. pl⁹ bella duobꝫ
Neſcit poſſe minas plus prece bella minis
p qn̄ iſtā gemit⁹
Cū dolor hanc armet. plus matrē fili⁹ armat
p et
Cedit ſola gregi. cauſaqꝫ iuſta perit
ſufficiēs dulcibꝫ .i. fidē adhibere
Non ſatis eſt tutum mellitis credere verbis
.i. ex tali dulci locutōe imitari
Ex hoc melle ſolet peſtis amara ſequi

¶ Hic au. ponit aliā fabulā q̄ nemo dꝫ fidē adhibere blādientibꝫ ⁊ adulātibus. ⁊ iſtō nob innuit p caniculā. Quodā em̄ tp̄e canicula ī ſtante tēpe ptus cū aptū locū pariendi non hr̄et. rogauit aliā caniculā vt ipam in hoſpicio recipet donec catulos ſuos in lucē ptuliſſet. q̄ p̄cib⁹ pci⁹ adq̄eſcens ipā ad domū ſuā intrare pmiſit. ptu vō ɔpleto. mox iuſſit vt aliud ſibi hoſpitiū inueniret q̄ ppter anguſtiā dom⁹ eā ſuſtinere nō poſſet. illa p ptū adhuc languida inſtat ⁊ rogat vt eā patiat̄ donec catuli ludere poſſint. hoſpita victa p̄cibus ɔceſſit qḋ optauit P⁹ hec vō cū catulos ludꝛe videret. iteꝝ eā monuit ad aliḋ hoſpiciū adq̄rendū. ſꝫ tūc mr̄ catuloꝝ ait ad eā. q̄ aīo potes talia loq̄ ⁊ ita nos vꝛgere cū iā gelid⁹ boꝛeas niues voluat ⁊ glatialis bꝛuma oēm beſtiā ɔſtringat. ſꝫ age miſicordit̄ nobiſcū. ⁊ hūane tolerando nos vſqꝫ ad amena eſtatis tpa cū exire potuerim⁹ ⁊ diſcurꝛere. Hoſpita iteꝝ placata vſqꝫ ad eſtatē eā tolerauit. Factaq̄ʒ eſtate iuſſit ipā ſine omi ɔtradcōne domū ſuā vacuare. q̄ nec p̄ce nec p̄cio ipam de cetero pati vellet Uidēs ġ q̄ p̄ce nl̄ āpli⁹ faceret. īcepit minare ⁊ ait. Debilis ē ſatˡ vr̄a ptās ⁊ mix eſt ſi putetˡ q̄ ſola nos oēs expellere poteſtˡ. meo ġ ɔſilio vbis vr̄is pcatis q̄ fortes mō ſt̄ catuli nr̄i ⁊ feroces. q̄ ſi mīari volueritˡ. ve vobis ve pellibꝫ vr̄is. ⁊ dom⁹ quā vr̄am dicitˡ in nr̄os veīt vſus ¶ Moꝛalit̄ ſic. callidi ſimplices q̄ſqꝫ dcipiūt. ⁊ blādis adulatōibꝫ p̄mo eos ſupplicāt. p⁹ hec bonis ſuis. ⁊ domibꝫ eos violent̄ eliminant

p qn̄ .i. fulget .i. aq̄ ɔgelata
Vm nīuc cādꝫ hum⁹. glacieſ dū ſopit aq̄ꝝ
tranſitus q̄dā ps anni
Curſus. in colubꝝ turbida ſeuit hiems
illū cernit illū
Hunc. vidit hūc reficit. hoīs clemētia ventū
moderat moderat .i. frigus
Temperat. huic tecto temperat igne gelu
reuertit̄ recedit caleſit
Ver redit. imber abit. eſcas cum ſole caleſcit
Sic importunus fit magis atqꝫ magis
euomit venenū ſꝑens intoxicat domū
Ore ferit viros coluber. ſic toxicat edem

¶ Hic au. ponit aliā fabulaꝫ cui⁹ documentū eſt. q̄ bō cauebit maliſ hoībꝫ bn̄ficia ipēdere. q̄ mali p bn̄ficijs impēſis frequēt̄ mala impendūt. ſic īnuit̄ nobis per colubꝛuꝫ Quodā tp̄e coluber rogauit quendā viꝝ. vt ipm frigore magno iſtā

dixit ſerpēti nō euerſur⁹ recede
Hoſpes ait colubro. non rediturus abi
nō egredit̃ ſerpēs egredi adheret
Non exit coluber. nec vult exire. ſed heret
apprehēdēs hoſpitē ſibulatōes dura exhibet
Amplectenſqȝ virum. ſibula dura mouet
tribuere letat̃ malus hō ꝓ bono malū
Reddere gaudet hō nequā pro melle venenū
ꝓ vtilitate damnū ꝓ clemētia fraudem
Pro fructu penam. pro pietate dolum

te in hoſpitiū recipet. vt ſic frigiditatem tolerare poſſȝ. Ille vir bonus ꝓpatiens colubro recepit eū in domū ſuā. poſuitqȝ eū ad ignē Coluber itaqȝ ſic calefact⁹ incepit emittere ſuū venenū ⁊ itoxicauit totā domū. q̄ ꝓpter hoſpes p̄cepit colubro. vt domū ſuā exiret ⁊ āplius nō reuerteret̃ Colub āt nolēs exire amplex⁹ eſt vir eūqȝ ſuo infecit veneno ¶ Allegorice p colubꝝ p̄t intelligi carnalis delectatio. q dū fouet̃ ⁊ nutrit̃ venenū ſuū fundit. ⁊ ſic hoſpitē ſ. hoīeȝ q̄ eā admittit p pc̄m ītoxicat. ⁊ q̄zto pl⁹ morat̃ tanto difficili⁹ expellit̃ ⁊ tandē hō ad expellend īpotens efficit̃ ¶ Moralit̃ p colubꝝ intelligūt̃ hoīes praui ⁊ īngti. reddētes mala ꝓ bonis. ſicut fecit coluber

p̄ſumit pu⁹aſin⁹ tale al' deriſiōe īfeſtaē ſeua
Vult aſell⁹ aprū riſu temptare ꝓteruo
p̄ſumit fatu⁹ apro loq̄ .i. ſis ſalutat⁹
Audet iners forti dicere. frater aue
mouet porc⁹ſilueſtris ꝓ loq̄la rn̄ſionē dedignat̃
Vibrat aper prouoce caput. nā verba ſupbit
dare ꝓpeſcit ſeuicia crudelē
Reddere. ſed dentem vix tenet ira trucem
aper dicit degenerē dēs nobil' aīal' cibū
Sus tamen iſta mouet. vilem dens nobil' eſcā
ptēmt pigricia ſecur⁹ ſuple tu aſine
Spernit. deſidia tutus es ipſe tua
fatua offēdi prudēs hō ſbſānatōe
Non debet ſtolido ledi prudentia riſu
Non ſtolidus doctum debet adire iocis

Hic autor ponit aliā fabulaȝ. cui⁹ documētū eſt. q ſtolidi ⁊ indocti n̄ debēt deridēre doctos viros ⁊ prudentes. neqȝ dn̄t offendi deriſionib⁹. Iſtud innuit̃ nob p apꝝ ⁊ aſinū Quodā em̄ tēpore aſin⁹ obuiauit apro ⁊ īcepit ironice loqui ad aprū. ⁊ ipm ſubſānare ſuis deriſionib⁹ di. Aper bone frater aue. Aper audiēs illā ſalutatōȝ ironicā nō rn̄t ⁊ mouebat caput. q dedignabat̃ rn̄dere ⁊ iraſcebat̃ intantū q vix tolerare poſſȝ ne aſinū ſuis dentib⁹ vulneraret. dixit hec v̄ba aſino Me⁹ dens ſpnit eſcā vilem ⁊ deſidē. q̄re tu ꝓpter tuā deſidiā ⁊ vilitatē es tut⁹ ¶ Moraliter p aſinū intelligūt̃ ſeculares ⁊ indocti. p apꝝ intelligūt̃ religioſi ⁊ lr̄ati. q ſepe deriſiōes ⁊ detractōes a ſecularib⁹ ⁊ indoct' patiūt̃. qs patienter ⁊ lete ſufferre debēt. qm̄ inde magnū ꝯſequūt̃ p̄miū

cāpeſter opidū acceptat ī hoſpicio
Ruſticus vrbanū mus murem ſuſcipit ede

¶ Hic autō poīt aliā fabulā. cui⁹

pꝛādit ad pꝛādiū cib⁹ volūtate
Comedit ad menſam. menſaqȝ mente minoꝛ
ĩn macro ꝯuiuio ſufficit libertas
In menſa tenui ſatis eſt immenſa voluptas
nobiles facit degeneres vult⁹ingenu⁹ cibos
Nobilitat viles frons generoſa dapes
ꝯpleto tmīo ĩ cibarijs ſpᵉ murē mus ſ. īuitādo ipꝫ
Facto fine cibis. vꝛbanum ruſticus audit
muris mus cāpeſter vadit ciuitatis diuitias
Vꝛbanī ſocius tendit in vꝛbis opes
vide cellariū ītrāt mīſtrat m⁹vꝛbā⁹muri cāpeſtri
Ecce penu ſubeunt. inſeruit amicus amico
ĩntendūt pꝛandio cibaria ꝯuiuiū poꝛtat
Inuigilant menſe. fercula menſa gerit
melioꝛat eſcā largiflue dat pietas faciei
Emēdatqȝ cibum. conditqȝ clemētia vultus
ꝯmēſalē diſpoīt magˡ cibo vult⁹ reuerentia
Conuiuam faciat plus dape frontis honoꝛ
vide clauſure ſonū facit ianuas aperit
Ecce ſere clauis ĩnmurmurat. oſtia laxat
ſpᵉ mures pauēt fugā capiūt occultant
Ambo timēt. fugiūt ambo. nec ambo latent
vꝛban⁹ cāpeſter obſcura loca motu q̄rit ĩnani
Hic latet hic tenebras curſu mendicat
adheret parieti cāpeſtris pondus
Aſſuitur muro reptile muris onus
.i. dulcis clauſa ĩ penoꝛe
Blanda penu clauſo parcit foꝛtuna timenti
p ſed .i. tali paſſione
Ille tamen febꝛit. teſte tremore tremēs
ſ. ille foꝛmidoloſū
Exit qui latuit. timidum ſic lenit amicum
ſis gaudens
Gaude carpe cibum. hec ſapit eſca fauum
ĩ. loq̄t ſ. mus .i. occultat .i. ſb iſtˡ dulcib⁹cibarijs
Fatur qui latuit. latet hoc ĩn melle venenum
nō eſtimo
Fellitumqȝ metu non puto dulce bonum
voluptatē p̄uenit
Quā timoꝛ obnubit. nō eſt ſincera voluptas

documentū eſt ꝙ meli⁹ eſt poſſidēre pauca cū libtate ⁊ ſecuritᵉ q̄ꝫ multa cuꝫ ſuitute ⁊ timoꝛe Iſtō deſignat nob p mures duos. qꝛ vn⁹ eſt ſilueſter. alter vrban⁹. Quodā tēpe mus ſilueſt recepit ĩn domū ſuā murē vꝛbanū ⁊ ſibi pꝛandiū de ſuis cibarijs que hēbat fecit q̄ licꝫ modica erāt ⁊ mīn⁹ p̄cioſa hēbat tñ cū eis ſecuritatem ⁊ libertatē. q̄dā aūt die cū iſta cibaria muri vrbano nō placerēt redire voluit ad ciuitatē ⁊ duxit ſe cū murē ſilueſtrē ⁊ ĩntrauert pariter q̄ddā cellariū. qđ ĩn cūctis bonis ſibi ꝯpetētib abūdabat. ⁊ pinguia ⁊ delicata facie bāt ꝯuiuia. q̄ placuerūt muri ſilueſtri. dixit ſe non velle r̄dire ad nemus. ſꝫ poti⁹ manere ĩn ciuitate. vbi abūdabat delicijs. qꝛ adhuc piculoꝝ ⁊ adūſitatū ſibi īmĩnentiū erat ignar⁹. Cū āt iſti duo mures comederīt delicioſe

ſolicitanti comedentis
Non eſt ſollicito dulcis ī ore cibus
poti⁹ cupido .i. tale gnū penni timore
Rodere malo fabam. q₃ rodi perpete cura
cibaria ſolicitudo q̄tidiana
Degenerare cibos cura diurna facit
.i. ſolicitudinib⁹ triſticia
His opib⁹ gaude. qui gaudes turbine mētis
mediam abundans
Pauperiem ditat pax opulenta meam
iſta dulcia cibaria retine amena
Hec bona ſol⁹ habe. que ſunt tibi dulcia ſoli
tribuit cibarijs ſecura
Dat precium dapibus vita quieta meis
reuertit̄ bn̄tib⁹ timorē
Finit. verbo. redit. prepomt tuta timendis
etiā ille abhorret ſecuri⁹ cupit
Et qui ſumma timet. tutius yma petit
miſeria
Paupertas ſi leta venit. tutiſſima res eſt
moleſtior paupe₃ reddit
Triſtior immenſas pauperat vſus opes

⁊ gauderent ſup ueīt famulus do m⁹ Ad c⁹ ītroitū p̄ nimio frore ā ꝗ bo mures de ſua mēſe fugerīt. M⁹ aūt vrban⁹ q̄ erat ibi bn̄ not⁹ ad locū ſat¹ tutū fugit ſ₃ m⁹ ſilueſter angulis ignar⁹ q̊ fugeret ꝟ latitar₃ locū n̄ īueīt. tn̄ ad obſcura currebat adherens pedib⁹ ſuis pieti donec famul⁹ exir₃. Quo recedēte ad menſā ſunt reūſi. S₃ mus ſilueſter tremens ⁊ territus atq₃ triſtis ī fine menſe ſedit. Cui mus vrban⁹ dixit Cur ſic ſedes ad menſā triſtis. comede ⁊ gaude. iſta cibaria melle ſt̄ dulciora. Rn̄t mus ſilueſter. vere ſub hoc melle latet venenū. nec pn̄t eſſe dulcia cibaria. q₃ tale tiore ſūt mellita. nec ē ſincera voluptas q̄₃ tāt⁹ timor obſcurat. nec poſſet eſſe cib⁹ dulcis ī ore ſolicito Tuq₃ bona m̄ mō miſtraſti. ſ₃ mala ⁊ picula q̄ latent non reuelaſti Ego putaui tecū viuere ī ſecuritate ⁊ delicijs. ⁊ nūc video multiplices cauſas tue miſerie optet em̄ te timere hoīes ⁊ cattos. q̄ die ac nocte tibi n̄ ſidiāt̄. q₃ ve vobis ſi in man⁹ catti īſideritis. Sīt g̊ bona vr̄a vobis ſit ⁊ mala. habete q̄ natura ꝯceſſit. Mihi aūt ⁊ nec multa cōmoda dedit natura nec magna mala ꝯtulit His itaq₃ dictis ⁊ ſimilib⁹. mus ſilueſter redit ad locum ſuum p̄ſtinum. ¶ Per hāc fabulam ſignificatur moraliter ꝗ melior eſt paup̄tas libera ⁊ ſecura q̄₃ diuitie piculoſe ⁊ inanis gloria que magno cum timore ⁊ dolore poſſidentur

h⁹ aīal .i. linit
Dum vulpes aquilā ꝑ rapta ꝓle pūgit
dulcedīe ꝓlem reſtituere aquila
Melle precum predam reddere neſcit auis
ꝓles genitus paſſet .i. pglutiētis
Preda gemit. natuſq₃ timet cibus eſſe guloſi

¶ Hic au. pomt aliā fabulā. cui⁹ documētū eſt tale ꝗ hō fortis ⁊ nobil' rōe ſue potētie ⁊ fortitudīnis nō debet īferre

liberat filios astutia
Sed redemit natos. vtilis arte parens
arborē cingit puis lignis .i. vgis
Arboreum ꝫonat ſtipulis ⁊ vimine truncum
.i. mag ligna astuto s. vulpes s. ardentē
In ſtipulas docto dirigit ore facem
natos illi⁹ auis aſcēdit multitudo
In pullos aquile conſurgit copia fumi
abhoret illud aīal mitigat s. aq̄la
Nunc timet. et vulpem prouida placat auis
nō exiſtat diligētiā adhibeat nocere. mi⁹ potēti
Non ſit qui ſtudeat. q: maior obeſſe minori
potenti nocere min⁹ potēs
Cum bene maiori poſſit obeſſe minor

nocumentū miſero ⁊ īpotenti. q: ſepe contingit ꝙ paup ⁊ debilis infert nocumētū diuiti ⁊ potenti Et iſtud innuit nob p aquilā ⁊ vulpē Uulpes q̊dā tpe erat in tauerna ſua. ⁊ puuli ſui foris decurrebāt. q̊s cū vidit aq̄la diligent eos obſuauit donec aliq̊s apprehēdit. q̊s tādē apprehēſos cū vnguib⁹ ſuis p̄meret Mr ad eoꝝ clamorē egreſſa eſt. ⁊ vt eos dimitteret aq̄la. hūilit rogauit Sꝫ illa h: neq̄q̄ꝫ poſſe fieri aſſeruit. q: pullos in nido ſuo multū eſuriētes hret. q̄b⁹ illi neceſſariꝫ forent. Et h: dicto nidū petit aq̄la. vulpecula p⁹eā clamitāte fruſtra. ⁊ vſqꝫ ad nidū puulos ſuos ꝓſeq̄nte. Cū ḡ vidēre vulpecula ꝙ p̄cib⁹ ⁊ clamorib⁹ nihil faceret. ad ſolitas ſe ꝯūtit artes. Arripit igit ignitam faculā. ⁊ aridis lignis collectis. arborē in q̄ ſedit aq̄la cū pull circūdedit igni. Quo ſub poſito ad aliq̄lā dixit. Fac mō pullos tuos ⁊ teipām ſaluam ſi potes. Hisḡ audit⁹. aq̄la materna pietate ſup pullos mota ꝓ eis vulpē rogat vt ignib⁹ pceré vellet. ⁊ arborē nō ꝯbureret. ſꝫ puulos ſuos adhuc ſanos recipet. ¶ Moralit p aliq̄lā intelligūt diuites elati ⁊ ꝯtūaces. q̊ paupes p̄mūt ⁊ ſpoliāt. nec eos ad ſe clamātes exaudiūt Sꝫ cū venerit ignis diuine vltōis. vellēt vtiqꝫ ſe ablata rſtituiſſe

illic auis diuidit
Pes aquile p̄do teſtudinis aera ſcidit
teſtudinē teſta abſcōdit latera abſcōdent
Hanc ſua concha tegit. cornua longa tegent
hac āmonitōe tal auis auiſat inſulſū
Hoc monitu cornix aquilā premuniit. ineptuꝫ
geris laborē ſalubre s. cornici
Fers onus ac fiat vtile. crede mihi
fers teſta alimentū furat illud
Qd geris in concha cib⁹ eſt. tibi ſurripit illū
teſta alimtū teſtā .i. ꝯtere
Concha cibū. concham frange. cibuſqꝫ cadet
.i. teſtam ptātib⁹ fruere .i. arte
Ut conchā frangas. pro viribus vtere ſenſu

¶ Hic au. ponit aliā fabulaꝫ. cui⁹ documētū eſt. ꝙ paupes ⁊ īpotentes ſepe faciūt ſbtilitate ⁊ calliditate. qd fortes ⁊ potētes virib⁹ pficere nequeunt. Iſtud em oñdit nob p teſtudinē ⁊ cornicē Quodā em tpe aq̄la ſec⁹ mare ambulauit piſcatiōis cā. ſed

concħā ſumma lapidea terra
Hanc. ſi celſa cadit ſaxea frangit humus
de ſeipo fatu⁹ circūuēt⁹ tempeſtate
De ſe ſtult⁹ homo ſubuerſus turbīne lingue
cadit ſ. hoīes inq̄etudo capit
Corruit. et fortes iſta procella rapit

nullo iuento rapuit conchā que teſtudinē int⁹ habebat. hāc ḡ vnguib⁹ rapuit. ⁊ ad litus deuexit. vt ibi teſtudinē ſuis vſib⁹ applicaret. ſ3 concha q̄ indurata erat nec vnguib⁹ nec roſtro frangi potuit. ⁊ ſic nec vi nec arte teſtudinē hr̄e potuit. Cornix ḡ q̄ aderat vidēs aq̄lā fruſtra laborare. acceſſit ꝓpi⁹ ⁊ dixit aq̄le. Si me pmittas tecū hr̄e ptem teſtudīs. mōſtrabo tibi modū ⁊ viā adq̄rendi hāc eſcam qḋ cū aq̄le placuiſſet. Ait ei cornix. Tu ſublime volare debes. ⁊ ſic de altitudīe ꝓijcies conchā ex vnguib⁹ tuis ad t̄rā petroſā. ⁊ tūc fracta teſta cibū accipies. Aq̄la igit̄ approbat cornicis ↄſiliū. ⁊ in ſublimi volitans teſtuſīnē ab vnguib⁹ dimiſit. quā cornix ſubt⁹ expectās ꝓtin⁹ rapuit. ⁊ ſic aq̄lā eſurientē defraudauit. ¶ Moralit̄. q̄ hō nō d3 credere vbis q̄rūcunq3. q2 ſic hō decipit̄. ſicut aquila decepta fuit

portāte eſuriē ſuſtinet ſ. caſeū
Vulpe gerēte famē coruū gerit arbor. ⁊ eſcā
hn̄s illo aīali. hortāte ſ. coru⁹ iacet
Ore gerens. coruus vulpe loquente ſilet
pulcritudīe pulcritudīe .i. excellis
Corue decore decens. cignū decore ꝓcellis
mō cantādi. ornat⁹ fuerl .i. excellis
Si cantu placeas. plus aue quaq3 vales
ↄfidit ſ. coru⁹ dulciloquia
Credit auis. ſic teq3 placēt ꝓludia lingue
canit ſ. p excellentiā cibus .i. decidit
Dum canit ut placeat. caſeus ore cadit
caſeo vtit̄ tale aīal adq̄rit̄ .i. pnīe tali aīali
Hoc fruitur vulpes. inſurgunt tedia coruo
ī gua triſticia īcōmoda .i. verecundia
Aſperat in modico damna dolore pudor
amar .i. deriſionē. ſ. riſū
Fellitum patitur riſum. quem fallit inanis
dat dāna iniquus
Gloria. vera parit tedia falſus honor

Hic au. poīt aliā fabulā. c⁹ docum̄tū eſt tale. q̄ illi q̄ deſiderāt laude3 vanā. ⁊ trāſitoriam glīa3 ſepi⁹ incurrīt dānū ⁊ opprobriū. j ſtō ꝑcat̄ nob̄ fabuloſe per coruū ⁊ vulpem. Quodā em̄ tpe q̄dam coru⁹ vnum pīnguē caſeū furatus erat. Qui ad ſiluā reūſus ī ſūmo quercu ſedebat Cōtigit āt q̄ vulpes eſuriens venit ſub arbore dicēs. o corue. tu es valde decorus immo tu excedis cignū ī ſplēdore. ſi ḡ vox tua eēt dulc̄ ⁊ ſonora. n̄ eēt auis ī tō ſilua tibi ſilis. His igit̄ laudib⁹ coru⁹ ē ↄcept⁹. ⁊ vt āpliores laudes poſſ3 ꝓmereri īcepit cātare. ⁊ caſeū quē roſtro tenebat amiſit. ⁊ caſe⁹ ad yma veīt quē ſtatī vulpes rapuit. Moralit̄ p coruū ītelligūt̄ leuet ⁊ inan⁹ ꝓ nidī homines. qui falſis adulationib⁹ aures ſuas accommodant ⁊ vanis

gloriantur laudib⁹. ⁊ tales ſepe falluntur.

turbat pauperē .i. pigricies talē beſtiā
Irritat miſer⁊ grauitas ānoſa leonem
reddit tardū leonis annoſum
Inglaciat corpus.corq; ſenile gelu
aſtat dat pena q̄ndā ſibi illata.i.leſurā
Inſtat aper.pēſans veti pro vulnere vuln⁹
leonē cornu bos ledit
Frontis eum telo taurus vtroq; fodit
ledit tard⁹ aſin⁹ ſ.leonis pede ſ.aſin⁹ ſignat
Venit aſellus iners.⁊ frontē calce ſigilla
dolore reparat tale aīal
Ex ſolo gemitu vindicat acta leo
ſpaui.ſ.leonē ſ.illa nihil opat̄
Omīa que vici.me vincunt omnia.dormit
ptās nō luceſcit vtus .i.nō videt
Vis mea.dormit honor.dormit honoris op⁹
dānū intuli ſ.aīalib⁹ nō obfui
Cui nocui.nocet ille mihi.multiſq; peperci
leoni ſ.ledendo dānū dant
Qui mihi non parcunt pro pietate nocent
metuat penā ornat defenſiōe
Hunc timeat caſum.qui ſe non fulſit amico
tribuere pſper opem īfelix petit auxilium
Nec dare vult felix.quā miſer optat opem

Alia fabula ponit̄ h.c⁹ documētū eſt.q̄ neō d; ſe nimiū extollere in pſperitatib⁹ ſuis. nec d; grauare debiliores.q2 ſi poſtea ceciderit ⁊ debilitat⁹ fuerit d; ſpm̄tā ab illis q̄b⁹ nocuit q̄; q̄b⁹ pfuit q2 cū deficiūt munera freq̄nt̄ ſolet tepere amicicia. Iſtō dclarat̄ nobis p leonē Quodā aūt tpe q̄dam leo multū ānoſ⁹ iacebat p̄ ſenio i lecto egritudinis venerūt beſtie ei ſubiecte viſitātes eum diſſimili tn̄ ſtudio. ⁊ etiā aduenerunt plāgentes ⁊ ei ɔdolētes. alie āt venerūt ad vindicandū ⁊ irritandū iniuriā q̄ndā a leone ipſis ppetratā. Aper em̄ ſuis dentib⁹ maxime leonē vulnerauit. ⁊ taur⁹ ſuis cornub⁹ crudelit̄ eūdē truſit. ⁊ vn⁹ piger aſell⁹ calce frontē leonis diro vulnere ſigillauit. His g̊ moleſtijs eger ille fatigat⁹ ⁊ ſolo gemitu vindicauit Dixit itaq; triſtis ⁊ gemens oīa q̄ p̄us vici iā me vincūt.q2 deficit vis mea. ⁊ ideo perit glia mea. ⁊ null⁹ honor mihi exhibet̄. ⁊ iō tandē ille beſtie pſequūt̄ me q̄bus fui rigidus ⁊ dur⁹. ſ nūc indifferent̄ me pſequūt̄. ⁊ ille q̊s ptexi ⁊ q̊s deſpexi Moralit̄ p leonē intelligūt̄ potentes. ⁊ p alia aīalia intelligūt̄ minus potentes. In q̄bus cū fortuna mutat̄ inferūt his q̄ potentes fuerunt ɔſilia mala ⁊ interdū mala p bonos.

diligentia pbet dilectionem
Murmuris ⁊ caude ſtudio teſtatur amorem
piius canis tāgit dn̄m
Nūc lingua catulus.nūc pede calcat herum
letatur dn̄s planat ferculo⁊
Gaudet herus.comitq; canē.comitēq; cibo⁊

Alia fabula.cui⁹ docu. eſt.q̄ ſtulti ⁊ īprudētes ſepe credunt placere prudētib⁹ p ea q̄ magis diſplicēt. Quodā em̄ tpe

ſ.dñs facit alloq̄t̄ familia
Efficit alludit turba miniſtra cani
ſili modo eq̄lia cibaria eq̄lem dilectõeꝫ
Arte pari. ſimileſqꝫ cibos. ſimilēqꝫ fauorē
adquirere volens dixit aſinꝰ piger
Lucrari cupiens. ĩquit aʒellus ĩers
aſinũ cane nature excellētia ſ.ad laborē
Me catulo prefert. vite nitor. vtile tergum
ſcꝫ dño canis
Nec placeo fructu. ſed placet ille iocis
ſ.ego ludendo .i.taliter
Ludam. ludo places. ſic ludi tempe viſo
ſ.aſinꝰ .i.dñs
Vt ludo placeat. ludit. ⁊ inſtat hero
ſ.dño ſ.aſinꝰ eſtĩat ſ.ſuo. ſonũ faciēs .i.dñi
Blandiri putat ore. tonans hũeriſqꝫ prioꝝ
pcuſſit q̄uedme eſtimat miſericordē
Preſſis mole pedũ. ſe putat eſſe pium
ſonũ fcīt dñs petit auxiliũ ſuoꝝ
Clamat herꝰ. vult clãor opē. ſubit ordo cliētũ
coartat v̄beribꝰ magna illeſa
Multa domat multo verbere claua reum
abhorret cũ ꝓſpitate ſ.facere
Quod natura negat. nemo feliciter audet
ſtultus ſ.placabilis eſſe
Diſplicet imprudens. vnde placere putat

q̄dã vir diues ca
nē hũit multũ ſi
bi carũ. ⁊ ſepe ſo
let canis applau
dere pedibꝰ cauda
⁊ ore Uidit itaqꝫ
aſinꝰ illa q̄ fiebãt
p canē. ⁊ cogita
uit qꝫ ſiũ arte. ſili
ludo. ꝯſiles cibos
⁊ fauorē apd dñꝫ
ꝓmereri vellet.
dixit eñ ĩtra ſe
ego ſũ fortior ⁊ eẽ
vtilior cane. q̄ plꝰ
placꝫ ioco ⁊ ludo
q̄ꝫ ego fructu ⁊
vtilitate. volo eẽ
ludere vt ſic dño
placeã ⁊ cibos de
licatos accipiam
Ac cẽi gt̄ vt
ip̄e ĩteſſet ludo
ſaliens ſup̄ dñm
ſuũ pedibus. mo
uēs aures capõ
⁊ caudã. vt a ca
ne didiſcerat do
mino ſuo ſic pla
cere ſpauit. Sꝫ dñs pterritꝰ cepit clamare. q̄re ſui occurrētes ⁊ dño ſb
uenietes. aſinũ rudientē fuſtibꝰ inuadũt. ⁊ ludos q̄bꝰ charꝰ fieri voluit
grauit̄ ꝯfundũt. ſic eũ tractãtes. vt vix ſemiuiuꝰ euaderet. Moralit̄ ſic
ſtulti cupiētes ꝓpriã naturã fallere ĩtromittũt ſe de talibꝰ. q̄ natura
eis nõ ꝯceſſit ⁊ ſic ibi fiunt inutiles. ⁊ faciunt ſe confuſos.

tepidꝰ aer alludit dormienti
Frigida ſopito blanditur ſilua leoni
frequent̄ currit apta ꝯgregatio
Curſitat hic murum ludere prompta cohors
tribulatꝰ illo aĩali capit ſ.mus .i.rogat̄
Preſſus mure leo. murē rapit. ille precatur
Ille precem liberat. ſubiacet ira preci
Hoc tñ añ monet animo. quid mure pempto

Hic au:poĩt aliã
fabulã. cꝰ docu.ē
qꝫ diuites ⁊ potē
tes dñt paupibꝰ
miſereri ⁊ ſi ĩ puo
paupes delĩqrēt
dñt diuites ĩdul
gere. qꝛ poterũt ĩ
poſteꝝ paupes di

honoris accipies potētes ipotētes.vecūdia ē
Laudis emes.ſummos vincere parua putet
morte mortificare ſcʒ eſſet
Si nece dignetur leo murem . nonne leonī
vitupium honor
Dedecus.et mure cepit eſſe decus
mortificauerit ipotentē potens hōr ſupare
Si vincat minimū ſummus.laus vincē n̄ eſt
ſupare .i.decens ē ſupare vitupium
Vincere poſſe decet.vincere crimen habet
honor glīa ſupare
Sic tn̄ hoc decus et laus.ſic vincere laus ē
honor .i.a minori inimico
Atqʒ decus mīmo fiat ab hoſte minus
ſupari ꝯſeq̄tur ſupator
De preco victi pendet victoria victor
tāte laudis ſupari ptās
Tantus erit.victi gloria quanta fuit
receſſit grāꝛ actōes ſ.leonī donare valet
Mus abit.et grates reddit.ſi reddere poſſit
ꝓmittit auxiliū īterpoſitio tpis
Spondet opem ſolus fit mora parua dies
ꝓ q: tali inſtrumēto.capit̄ ptātibꝰ frui
Nam leo rethe ſubit.nec prodeſt viribꝫ vti
valet lacrimoſa voce icōmoda clamare
Sed prodeſt querulo murmure dāna loqui
reuertit̄ ſ.leonē.īuenit videt .i.retia diſſoluit
Mus redit.hūc repit.cernit loca.vicla rodit
auxilio auxiliū ſecurꝰ .i.recedit
Hac ope penſat opem.ſic leo tutus abit
valuit tm̄ opꝰ deſtrui cautela
Res potuit tanta minui prudentia muris
ſ.muri tbuens miſcdiam ſ.leo ſ.muri
Cui leo dans veniā ſe dedit ipſe muri
magna vales .i.paupeʒ ꝛ ipotētē
Tu q̄ ſumma potes.ne deſpice pua potentē
ꝓ q: auxiliari nocere nō valet
Nam prodeſſe poteſt.ſi q̄s obeſſe nequit

uitibus prodeſſe Iſtō nob̄ declaratur p leonē ꝛ murē.q: q̊dā tpe quidaʒ leo dormiuit i nemore vbi mures circūcirca curſitabāt ludentes Accidit āt q̄ q̊dā mus caſu leoneʒ tetigit. ꝛ ſic ſōnū eiꝰ turbauit. Leo igit̄ excitatꝰ app̄hendit murē. cui muſ ait.o leo tua nobilitas mihi p̄cat.q: n̄ malo aīo ſʒ mihi caſualit̄ h̄ accidit. petijt ita qʒ mꝰ veniā Leo igit̄ mīa motꝰ dimiſit murē illeſū cogitans intra ſe q̄ eſſet ſibi parua glīa ſi murē dānaret.Cōtigit āt poſtea q̄ idē leo trāſiens p ſiluam.cecidit in laq̄ū.q̄ non potuit laq̄ū ſuis dentibus diſſoluere. ꝛ ſic ſe ab illa captiuitate liberare. ꝛ g̊ emiſit rugitꝰ ꝛ ſtrepitꝰ q̄ruloſos. Quibꝫ auditis venit ſup̄dictꝰmus. cui leo p̄us pepcit.vidēs qʒ leonē laq̄atuʒ eū agnouit. ꝛ recordatꝰ eſt bn̄ficij leonis. corroſit ꝛ diſſoluit chordas rethis ſiue laquei. Quibꝫ diſſolutis leo liber abſceſſit.Et vt dicit autor ille leo dās gr̄tes muri. dedit ſeipm

ad nutū muris.eo q̄ mus liberauit eū a morte. Moraliť aūt ſic poten
tes nō dn̄t ſpnere debiles ⁊ ī potentes. q2 licet paupes ⁊ ī potentes qn̄z
nocumentū inferꝛe nō pn̄t. qn̄q3 tn̄ poſſunt potentib9 ꝓdeſſe

peſtis grādie. poſit9 ē tale al' geītricē ſ. milu9 rogat
Morbi male iacet milu9 matrēq3 p̄cat
deo ſacrificia oratōnes
Ut pro ſe ſuperis det ſacra. detq3 preces
genitrix fili .i. ſacramenta
Mater ait. mi nate deos et ſacra deorum
offendiſti recognoſcūt tua mala opera
Leſiſti. recolunt impia facta dei
vindicātes ponderāt penalitatē
Criminis vltores penſant. pro crimine penā
qn̄ ſ. deoꝝ deſtrueres .i. metuenda
Dum ſacra turbares. pena timenda fuit
miluū pauor miluū ſ. cogit
Te cogit timor eſſe pium. te pena fidelem
iſte pauor iſta miſcōia morte tarde
Hic timor. hec pietas cum nece ſero venit
deturpat ſuam q̄re puras inhītat eccās
Qui maculat vitam. cur mūdas incolit aras
opera ſuppeditāt ſpe facta ſubleuēt ſpe illū
Quem ſua facta premunt. cur aliena leuent

¶ Hic au. ponit aliā fabulā c9 documentū eſt. q̄ ille qui p totā vitā ſuā impie ⁊ crudeliter vixit. in fine cū viderit mortē immere ſepe fruſtra īuocat dīnū auxiliū. Iſtud nobis p miluū dclarať Quodam em̄ tpe milu9 in magnā cecidit egritudinē. ita q̄ deſpauit de vita. Rogauit igiť matrē ſuam. vt ꝓ ſua ſanitate ipa vellet intercedre. Cui mť rādit. o fili tu leſiſti deos ⁊ ſac deorum. ⁊ ideo dij recolūt ⁊ ad memoriā reducūt tua p̄ua facta. q̄re dabūt tibi penā tuis meritis ꝯdignā. ꝭ q2 tu iam infirm9 es ⁊ īplorās auxiliū deoꝝ. ſed nimis tarde. q2 hec pena timenda fuit qn̄ peccaſti. vn̄ timor nunc cogit te eſſe piū ⁊ pena cogit te eſſe fidelē. ꝭ timor ⁊ pietas nimis tarde aduenīūt Moraliť ſic viri crimīoſi cū viderint mortē īmmere inuocat viros ſāctos ⁊ religioſos. vt ipſi incederet ꝓ eoꝝ peccatis apud ſummum deum. ſed timendum eſt q̄ hoc eſt nimis tarde.

talē frēm ꝓducat illi9 frcūs ſato ſementū
E linum pariat lini de ſemine ſemen
ꝓducit terra volucres mouet illa auis timore
Nutrit hum9. ſ3 aues tangit hyrūdo metu
yrūdo dixit ſemētū volucrib9 q̄ues captiuit9 īfert
Hec ait. hoc ſemen nobis mala dāna minať
exībite ꝓ nr̄o blada ſeīata damno
Vellite pro noſtris ſemina ſparſa malis
ſpe auiū obaudit. bonas āmonitōes īutiles anxies
Turba fugit ſanos monitus. vanoſq3 timores

¶ Hic au. ponit aliam fabulā cui9 documentū eſt q̄ null9 debet ꝯtemnere ꝯcilium alterius. quia accidit multotiens q̄ reſpuētes ꝯcilium fiunt inutiles. vn̄ freq̄nter eis maluēuenit. Iſtud

rep̄hēdit egredit̄ terrā   ſ.lini linū vireſcit
Arguit .exit humū ſemen.et herba viret
ſcd̄ario   tal' auis ām̄onet reſiſtē anxie' deridēt
Rurſus hyrūdo monet inſtare.picula rident
ſcd̄ario volucres   mitigat t' auis
Rurſus aues.hominē placat hyrundo ſibi
cū hoīb' nidificās p cantū applaudit dilecto
Cumqȝ viris habitās. cantu blandit̄ amico
pſpecta   nocere iacula
Nam preuiſa minus ledere tela ſolent
defalcat̄ t' herba   effiunt̄ reticule hō
Jam metitur linum.iam fiūt rethia.iam vir
decipit volucres   recognoſcēs vitupat
Fallit aues.iam ſe conſcia culpat auis
bonum   ptēnit malū pciliū aſſumit
Utile concilium qui ſpernit.inutile ſumit
valde ſecur' captiuitates merito ſubintrat
Qui nimis eſt tutus.rethia iure ſubit

declaratur nobis p ſemen lini ſeīatum in terrā. ꝛ p hyrūdinē ꝛ alias aues. Nā qdā tpe ortulan' ſemiauit ſemen lini ī agro ſuo.ad quē hyrūdo ꝛ alie aues cō-ſueuerāt venire p neceſſariis. hyrūdo vero pſciens futurū malū premonuit alias aues reſiſtere huic ſeminatōni dicens. Hoc ſemen multiplex piculū nobis parabit. ḡ euellam' illud ne malū inde venturū nobis adueniat.quo audito alie aues min' puide hyrūdinis pcilium ptempſerūt.quo viſo hyrūdo ſuū genus puocauit ꝛ federe pacis cum hoībus iniuit.erat aūt forma pacis ꝙ neutra ps ī damnū alterius cogitaret. ꝛ ſic hyrūdines ex ſigno pacis in domibus nidificauerunt tpe ergo meſſis ortulan' colligit ſibi linū ſeminatū. ꝛ īde rethia ꝛ laqueos fabricauit.p quos ipſe ortulan' om̄es alias aues capiebat.q̄ capte recognouerūt ꝙ ſtulte ſpreuerunt pcilium hyrundinis. Allegorice p aues intelligere poſſumus peccatores. per hyrūdinē vero ſpirituales. qui ſepe ammonent peccatores vt deſiſtant ꝛ abſtineant a peccatis.ſed peccatores ſpirituales ammonitōes ſpernentes tandem p rethia capiuntur. ꝛ eterno igni traduntur

apta imitari vtutes   ornare ſ.tpalē
Fabula nata ſequi mores. ꝛ pingere vitā
monet   euites   imiteris   viam
Tangit quod fugias.quodqȝ ſequaris iter
pncipe deficiēs   pncipis indigēs ñ viuēs ſine lege
Rege carēs.nec regi inops.ſine lege nec exlex
alicui'   tulit illa ps grecie   ſuitutē
Abſqȝ iugo geſſit athica terra iugum
ſecuritas   deuio   deficiēs   volūtarie   coegit
Libertas errore carens ſe ſponte ſubegit
verecūdia ſp' acceptā   vigoroſior   gladio
Et pudor oblegem fortior enſe fuit

Hic au. poīt aliā fabulā cui' documētū eſt.ꝙ meli' eſt ducere vitam in libertate q̄ȝ in ſuitute. Quodaȝ em̄ tempe hoīes cuiuſdam terre. ſcȝ athice erāt liberrimi. ſed non poterāt ppā libtatē ferre.q̄re elegerāt ſibi vnū rgē

volūtatē p̃ncipē plebs ſecura deſiderat
Ne libitum faceret. regem gens libera petit
ſup̃ gens remouere p̄cepta ſuſtinuit
Et que non potuit pellere iuſſa tulit
incepit mitigare ꝓbos affligere ſup̃ hoīes
Rex cepit leuire bonos. punire nocentes
q̄libet erigēda ſubleuās q̄libet ↄculcāda arcens
Queq; leuanda leuās. queq; p̄mēda p̄mēs
grauat noua incboatio in iure nouo
Nos onerat nouitas ciues in lege nouella
potuerūt ſuſtinere
Q̄ leuiter poterant. vix potuere pati
opidū doloroſū ↄq̄rente collo ſuſtinentē
Urbem triſte iugū querula ceruice ferentē
iſte lib' demrat ↄforma dicens
Eſopus tangit. conſona verba mouens

cui obediebāt. ſꝫ ppl's iſte p̱ p̃us liber poſtq̄ ↄſtituebat regē. rex ipſe eleuans bonos ⁊ opprimēs malos. ita eos cogit ꝙ vix poterāt deducere vitā cū magno timore quā añ duxerāt cū libtate. Cōcludit autē ꝙ illa gens merito paſſa ē. q̄ fecerat ſe vilē q̄cūq; q̄ nō ↄtent' eſt vita libera. merito patit' miſeriā ¶ Tūc ſubdit in fine ꝙ iſte ppl's athinenſ pluries q̄rula fuire deplorauit amiſſionem libtatis Et q̄ pitus quantū pt' fuabit ſibi ꝓpriā libertatem. Juxta illud Alteri' nō ſit ꝙ ſu' eſſe poteſt. ¶ Per iſtos hoīes athice terre poſſum' intelligere omēs hoīes vitā liberā ⁊ rectā ducentes. q̄ſi non ſunt ↄtenti ſubdunt ſe vicijs. ⁊ ſic torquentur ↄtinue in ↄſcientijs ⁊ efficiuntur ſerui. q: qui peccato ſeruit eius ſeruus efficit

qñ nullū ens auſū fuit libas infeſtare
Um nihil auderet petulātes ledere ranas
rogauerūt ſp' rane illi dō abſq; p̃ncipe eſſent
Supplicuere ioui. ne ſine rege forent
ille de' deſiderio iocū attribuit audax ſcōarias
Jupiter huic voto riſum dedit. auſa ſcōas
inſtātias īprouiſū pcipit fluuio impetū
Rana preces. ſubitum ſentit in amne ſonum
q: illo dō ↄcedēte. ſp' ꝑ rege ligni. ex caſu. aq̄. ↄmota
Nā ioue dāte trabē trabis ictu flumie moto
ī pfundō merſit repētia colla diſſona anxietas
Immerſit ſubitus guttura rauca timor
mitigato reūſe ſt' timore aſpicere trabē
Placato redire metu ſpectare tigillum
manēdo a lōge p̃ncipē valde timuerūt
Stando procul regem ptimuere ſuum
p'q; nouerūt lignū nō valere
Ut nouere trabem per non poſſe moueri

Hic au. poīt vnā fabulā ↄſilem fabule p̄cedenti. c' documentū eſt ꝙ hō exñs in q̄eto ſtatu nō debet ſe cito mouere ab illo ſtatu. ¶ Item om̄e bonū diu vſitatū nullo amaro pmixtū neq̄q; delectabilit' ſapit Nam hō aſſuefactus ī delicijs neſcit quid eſt delicata vita. niſi qñ vtat' vita miſeria Iſtud nob innuitur fabuloſe p ranas qui quōdam

ꝓ dño dederūt ↄ̄cias inſtātias illi deo
Produce fecerunt tercia vota ioui
iracūdia ꝯmouit dñm ꝯtulit īmiſit ꝓ̄pētē aq̄ticū
Ira iouem mouit.regē dedit.intulit hydꝛū
coluber mag̃ fauce icepit intrare aquā
Hydꝛus hiante gula cepit inire lacum
clamoꝛē facit.vide.fluui⁹ perim⁹ benigne ds.exaudi
Clamitat ecce lac⁹.moꝛimur pie iupit̄ audi
o deus fauēdo audi adhuc iuuamē
Iupiter exaudi.iupiter affer opem
ranas.deuoꝛat.vter⁹hydri cibus regis
Nos ſepelit venter.nr̄i ſum⁹ eſca tyranni
remoue infectōis reſtitue trāq̄llitat¹ auxiliū
Aufer cedis onus.redde quietis opem
iupit̄ dt ꝯpatū ꝯtinuis īſtātijs ſuſtiete regē vr̄m
Ille refert.emptum longa p̄ce ferte mg̃m
vlciſcicat̄ ſēpit̄na libtas.ꝯtēptas anxietas
Vindicet eternus ocia ſpꝛeta timoꝛ
merces ānihilat̄ vtendo
Omne boni precium nimio vileſcit in vſu
efficit̄ amari ſapoꝛe carius
Fitq; mali guſtu dulcius omne bonum
poſſidet poſſidere .i.gaudeat poſſidēdo
Si quis hab; qd̄ habere decet.ſit let⁹ hn̄do
ſup̄ hoīs nō exiſtat ꝓ̄pe libtatis
Alterius non ſit.qui ſuus eſſe poteſt

habuer̄t vitā in tū liberā.q̄ cū eis n̄ ſufficer; ꝯtinu is pulſabāt p̄cib; ip; iouem ut dig ret̄ eis ꝯcedre re gē.q̄ regeret eos Iupit̄ aūt audiens deridbat eas Scdario īſtabāt rane ꝓ rege.Iupit̄ audiēs roga tus ꝯtinuos eaꝝ miſit eis regē cui obedire deberēt ſc; trabē:q̄ cū de ſupioꝛib; eſſ; p̄ci pitata totā q̄ſſat aq̄;.Stupebāt g̃ oīs rane ī aduē tu magni reg¹.⁊ ab ei⁹ ꝯſpcū fugi entes.ī atrijs ſu is ſe occultabāt Poſtea ſono mitigato.rane ex ꝯ ponē ceperūt ca pita ſua ex aq̄.⁊ vener̄t ad ſalutā dū regez.Cū aūt vidiſſent q̄ rex eaꝝ.ſ.trabs p̄ ſe n̄ moueret̄ dicebant q̄ ille rex eſſ; penit⁹ inutilis.q̄ꝛ ſup eū reſidētes:vilit̄ eū pedib; ꝯculca bant.Tūc iteꝝ rane rogauer̄t iouē ꝓ nouo rege dicētes.illu; q̄; miſat iupit̄ lignū eſſe ⁊ oīno ignaꝝ.Iupit̄ g̃ cū indignatōe miſit eis colubꝝ mire magnitudīs.Coluber aūt rex ferocitate īnata nulli pepcit.ſ̄oēs q̄s regē deber; eripuit ⁊ deuoꝛauit.Tūc icepert̄ oīs rane a ꝯſpcū ty rānī fugē.n̄ audētes ꝯpere.ſ̄ occulte mala ſua nūciant ioui ut aufe ret regē oīs vnanimit̄ rogabāt.Quib; audit¹ rn̄t iupit̄.hēat¹ regē ve ſtꝝ ꝓ q̄ lōgo tp̄e rogaſt¹.⁊ q̄ꝛ fuiſt¹ ī pace ſit¹ ſp in miſia.Allegoꝛice ra ne pn̄t dici hoīes cuiuſlib; ſtat⁹ q̄ ſpnentes ſ̄uire mitiſſimo dño.ſ.dño nr̄o ih̄u xp̄o.applicātes ſe ſ̄uitio alteri⁹ dn̄i crudeliſſimi.ſ.dyaboli.cui ſ̄uiēdo toꝛquent̄ h̄ in ꝯſciencijs.⁊ poſtea eternalit̄ cruciant̄ in īferno ⁊ ſi vellent redire ad priſtinum dominū hoc eis non conceditur.

valconē auis capaciſſime .i.luctatōes
Accipitrem milui pulſuꝝ bella colūbe

Hic.au.poīt aliā fabulaꝝ.c⁹ do.eſt

capiūt dn̄m ſ.accipitˀ ſ.miluo i dān̄ū laborat
Accipiunt regem: rex magis hoſte nocet
ſ.colūbe dn̄o ꝯqueri ꝯmodoſius
Incipiunt de rege queri. quod ſanus eſſet
luctationes ſ.ſine milui dominio
Milui bella pati q̄ȝ ſine marte mori
aliq̄d facis ſapientˀ .i.inſpice
Si quis agas. prudentˀ agas. ⁊ reſpice finem
ſuſtiere ꝑicula.i.deſidero ſ.ꝑicula ſuſtineā
Ferre minora volo. ne grauiora feram

ꝙ in oī tpe debe mꝰ reſpicere finē actuuȝ nr̄oꝝ. Cꝰ rō eſt. q2 actꝰ nr̄i n̄ reddunt̃ mora litˀ boī niſi ex bo nitate finis. Aliō documn̄tū eſt. ꝙ ō duob9 malˀ minꝰ malū eū eligendū Iſtō innuit nob

fabuloſe ꝑ colūbas Quodā ei tpe colūbe hēbant guerras ꝯtra miluū cui volētes reſiſtē. eligerūt. ſ.accipitrē. ſpantes ꝙ accipitˀ eis ꝑceret. ⁊ ꝯtra miluū pugnarȝ. Sȝ accipitˀ poſtq̄ȝ rex factꝰ eſt. ꝑſeq̄tˀ eas plus q̄ȝ miluꝰ rapiēdo eas ⁊ dilacerādo. Quaꝑpt̄ colūbe deſiđare dixerūt ad in uicem ꝙ meliꝰ eſſet ſuſtinē bella milui q̄ȝ ſic interfici a rege ⁊ mori ſine bello. Allegorice q̄ ſe ꝯiūtit dn̄o ꝑūſo cā defenſiōis. ꝑdit auxiliū qđ q̄ſi uit. Moralitˀ ꝑ hāc fabulā innuit nob ꝙ q̄lib3 i ſuo ſtatu lȝ paciatˀ aliq̄ȝ aduſitatē illam dȝ pacientˀ tolerare. ne poſtea ſibi ꝯtingant ḡuiores.

⁊ hꝰ dico. clamāte ꝑiecto dono nutrimti
Ure vocante canē ꝑtēſo mūere panis
deſpecto illo nutrimto tales rn̄ſiōe dicit
Spreto pane. canis talia verba mouet
taceam mūera cupiūt ſtudent
Ut ſileam tua dona volunt. furtiſq3 laborāt
aditū. nutrimtū. ſuſtino omīa
Eſſe locum. panem ſi fero cuncta feres
portat donū nocumnta occultatˀ. laqueꝰ
Fert munꝰ mea dāna tuū. latet hamꝰ in eſca
canē nutrimēto iſte panis
Me priuari cibo cogitat iſte cibus
non diligo magl nutrimto diei
Non amo nocturnū panē plus pane diurno
hō extneꝰ ⁊ alienꝰ. ꝯgnito. n̄ eſt placabilˀ. iīmicꝰ ſ.dn̄o
Aduena plus noto. non placet hoſtis hero
nō capiet vnū tp̄s noctn̄ū. cani tempoꝝ
Non rapiet nox vna mihi bona mille dieꝝ
n̄ volo. oī tpe īdigens ſaturatꝰ
Nolo ſemper egens eſſe. ſemelq3 ſatur
ꝑ latratū tuas rapias. ſ.ego canis dicā volūtarie
Latratu tua furta loquar. niſi ſpōte recedas

Autor poſt aliā fa. cuiꝰ docu. eſt. ꝙ n̄ oīb9 fides ad hibenda ē. ȝ virˡ ꝯſtātib9 ⁊ fidelib9 Naȝ qui ſcito cre dūt q̄b9lib3 hoī ꝯ bꝰ morīt. cito ō cipiunt. ⁊ qn̄ȝ iñ magnaȝ paciuntˀ miſeriam. Un̄ fa bula iſta vult ꝙ n̄ debemꝰ oīb9 n̄ deȝ adhibere no bis mūera ꝑmit tentibus. aut ec dantib9 ȝ ōbemꝰ viđre cauſaȝ cur dent. ⁊ ad quē fi nē tale munꝰ de tur. Iſtō nob de claratˀ ꝑ vnū fu rem ⁊ canē Quo dam eīn tēpe fur

caīs.tacȝ ſ.fur ſ.ī domō.caīs.latrat ſ.fur.recedit
Hic ſilet.ille manet.hic tonat.ille fugit
aliq̄d.attribuit̄ īſpice alicui aliq̄d
Si tibi quid detur.cur detur.reſpice.cū des
attribuas ſ.illū o hō auare refrena
Cui des ipſe nota.teqȝ guloſe doma
ſuis latratibꝫ furē effugere. ꝟ fur vt irā canis tparet
Cui dixit canis.Panē tuū mīme curo. quē te ad decipiend mihi dare
ꝯgnoſco.ſcio em̄ ꝙ cā furādi huc venīſti. ⁊ iō mihi p̄bes panē vt taceā
⁊ vt oīa bona hꝰdomꝰ tecū auferes.Un̄ tuū munꝰmihi oblatū ī gūia
mea dāna machīat̄. ⁊ p̄cogitat me p̄uare cibo domeſtico. ⁊ ḡ nīſi ſpōꝯ
te recedas.tua furta meis latratibꝫ corā oībus maīfeſtabo.Sic morali
ter ſaluatū eſt q̄dq̄d bono ⁊ fideli impendit̄.q̄ accepti bn̄ficij nūq̄ȝ ob/
liuiſcit̄.ad hꝰ ſꝑ ītendēs vt vicē ſil'em benefactori reddere poſſit

quidam egreſſus d nocte ad aliqd furtiue acq̄rend. a caſuītrauit domū cꝰdā viri. ī q̄erat canis qui gil qui laborauit panē ei obtulit.

petit tale aīal ꝓducat .i. ſus pueros ſuos
Vultqȝ lupus ut pareat matura ſuccula fetū
ſolicitudīnē ꝓmittit
Seqȝ noui curā ſpondet habere gregis
ſuccula.dixit ſolicitudīe ſ.o lupe ſ.e. ſus .i.ꝑuies
Sus ait.hac cura careas.mihi nolo mīſtres
timent ſeruitium pueri noſtri
Horrent obſequium viſcera noſtra tuum
vade.remote parere .i.ꝑles
J procul.vt tutos liceat mihi fundere fetus
vade remote miſcdia ꝯuenīens.ſ.ſuccule
J procul.hec pietas non erit apta mihi.
ꝓ filijs p̄cipit timorem habuiſſe
Pro natis natura iubet timuiſſe parentem
fmīo ꝯceſſo lupꝰ. recedit. ſus.i.ꝓducit
Fine dato verbis.hic abit.illa parit
.i.hora hoīb ꝰ v̄ba
Tꝑe non omnī non omnībus omnīa credas
ſ.ille hoī fallaci reputat̄ hō fallax
Qui miſero credit.creditur eſſe miſer
liter ſuſcipiendo ⁊ tractādo Cui ſus rn̄t.ſi ī auxiliū ferre venīſti.nūq̄ȝ
hꝰ meliꝰfacere ſi potes q̄ȝ feſtīnāt ꝓcul recedas.qꝛ q̄nto remotior es.
tanto carior in̄ eris ⁊ vtilior.Eſt em̄ turpe viris talibꝫ īteſſe.Nam cū
aliq̄ mr̄ pit.ipſe pr̄ excludit̄ ⁊ abeſſe iubet̄.q̄ȝtomagl aliq̄s extineꝰdȝ ex
cludi a talibꝫ.Moralit̄.ſic p̄uſis ⁊ falſis mīme credend eſt.q̄ malū bono
palleāt.dulcia em̄ ꝓferūt.ꝟ venena trahūt.De q̄bꝰ dr̄ ī euā.. veniunt
ad vos in veſtimentis ouiū.īntrinſecꝰaūt ſunt lupi rapaces

Hic aū. poīt aliā fa.cꝰ docuīe. ꝙ n̄ oībꝰ fides ē adhī bēda.nā q̄ credūt miſerī dceptoribꝫ ſepe ꝯſequūt̄ ind miſeriā Hoc nob declarat̄ ꝑ lupū ⁊ ſucculā. Quoꝯ dā em̄ tꝑe lupꝰ q̄ dam ſupueīt vbi ſus deberet pere ⁊ lupꝰ accedens iuxt eā obtulit ſuū ſuitiū. ⁊ ait. Audiui te in ꝑtu la borare. ⁊ venī cu piens tibi aſſiſtē. ⁊ ī tāta nccitate obſeq̄ū fidele p̄ſta re.vr̄as tenere ꝑ les modeſte ⁊ mo

tale elemtū illa inflatio ſ.interi⁹

Terra tumet.tūoꝛ ille gemit.gemit⁹q₃ fatet̄

ꝓductoꝛ̄ q̄ſi ānihilat̄ ſ.tā ver q₃ mlr ꝓpt̄ tioꝛē

Partum.pene perit ſexus vterq₃ metu

inflata ē t̄ra .i.oñdit paritura

Cū tumeat tell⁹.mōſtrat ſe mōſtra daturā

timent ſ.h⁹ dānū abhoꝛrent

Hinc hoīes trepidāt.ꝛ pꝛope ſtare timent

i iocoſitatē ſ̄utit illa inflatio īflata tᵉ vile aīal

In riſum timoꝛ ille redit.nā turgida murē

ꝓducit.riſus ſ.illud pauoꝛ

Terra parit.iocus eſt.quod timoꝛ ante fuit

multotiēs efficiunt dicunt

Sepe minus faciūt hoīes.q̄ magna loquūt̄

ꝓducit magnos pua timoꝛes

Sepe gerit nimios cauſa puſilla metus

Hic au. poīt aliā fabulā c⁹ docu.ē ꝙ vboſi ꝛ pſumptuoſi ſepe min⁹ faciūt q₃ homīes taciti Concludit̄ etiā ꝙ ex minima re ſepe eueīt magn⁹ tioꝛ. Iſtō declarat̄ nob p t̄rā Quodam em̄ tpe terra emiſit magnū ſonū ꝛ tumebat ꝛ tremebat. Propt̄ qđ q̄i oēs hoīes tā viri q₃ mulieres pterriti p̄ timoꝛe pirent.

Et cū t̄ra ſic tumerꝫ.aſſerebat ſe piturā vnū mōſtꝝ magnū ꝛ hoꝛribile q̄le añ nō fuit viſū.Et g̊ hoīes ꝛ cetera animātia tremētes nō audebāt ꝓpe ſtare vbi t̄ra ſic tumebat. Poſtea v̊o t̄ra turgida ꝛ tumida pepit murē.ꝛ hoīes h⁹ audiētes q̄ p̄us timuerūt.ridebāt ꝛ īuicē iocabāt̄.Eſt ergo documentū ꝙ homīes qui multa loquūtur ſepe minus faciūt.q₃ qui ſunt taciti ꝛ pauca loquentes.

capꝛo gaudet iuuenis

Cum grege barbato dū ludit iuuenoꝛ agn⁹

extēdit ſ.agnū animi diſcoꝛdātia tale at̄

Vendit in hunc mēti diſſonat verba lupus

q̄re fetidā purā imitar̄ magis

Cur olidā mūdā ſequeris plus mr̄e capellā

tl̄e nut̄mtū.donaret ſuaui⁹ mater tua

Lac tibi pꝛeberet dulcius ipſa parens

ſp̄ mr̄ accelera tuā aggredere dona tue

Eſt pꝛope.feſtina mr̄eꝫ.pete munera matris

ſuge tenet māmas repleta agno

Lac bibe.nam ſeruat vbera plena tibi

ſp̄ dicit benigna ſuaue pꝛebet

Agn⁹ ad h̄.pia capꝛa mihi lac dulce ꝓpinat

agnū loco mee nutrit agnū geītric̄ diligit

Me vice matris alit.me vice matris amat

ſcꝫ oui ſp̄ meo vitā hr̄e ſp̄ ego agn⁹

Non mihi ſed dn̄o p̄ꝛodeſt me viuere.viuo

Hic au. poīt aliā fabulā c⁹ do.ē tale. ꝙ nihil ē melius bono ꝯcilio. ī mo q̄lib₃ pꝛudēs dꝫ ſeq̄ bonū ꝯciliū.Et īcludit̄ ꝙ loq̄nti. dceptoꝛie ñ ē credendō. Iſtō dclarat̄ nob p lupū ꝛ agnū Quod tpe ouis q̄dā cōmiſit cuidā capꝛe agniculū ſuū nutriendō. q̄ vberib₃ capre ꝯſuet⁹ cuꝫ grege capꝛaꝝ ſiluas ꝛ paſcua freq̄ntauit. lup⁹ aūt vidēs hūc agnū

ſpe dñs dorſo multas lanas
Vt metat īntergo vellera multa meo
ideo oui meli⁹ ɔueīt foueri fomēto capre
Ergo mihi preſtat nutriri lacte caprīno
mee ſtr zens deuoret ſ.lupio
Quā lac matris habens margar in ore tuo
ſupat diuitias tutā habere
Omnes vincit opes ſecuram ducere vitam
miſerius nullū ens miſera fruitio diuitiaꝝ
Pauperius nihil eſt qꝫ miſer vſus opum
ſp^e eſt bono ɔcilio vilius ſp^e ɔcilio
Nil melius ſano monitu.nil peius iniquo
documētū imitat̄ iniquū
Concilium ſequitur certa ruina malum
et'qꝛ dn̄s me⁹ p̄cipit in ire cū grege caprīno. optꝫ me ḡ pere p̄ zept' ei⁹ q̄ tradidit me iſti capre adnutriendō vice mr̄is. Meli⁹ ḡ mihi ē ꝙ nutri ar lacte caprino.qꝫ ꝙ habeā lac mr̄is mee ꝛ margar finalit̄ in ore tuo. Cōcludit̄ ḡ ꝙ q̄libꝫ ſapiēs ſic̄ agn⁹ iſte dꝫ vti ſano ɔcilio. ꝛ fugē ɔciliū i

roborauit ſp^e venaticū veloci ꝛ^e mordacit^e iuuētute ſanū
Rmauit natura canē pede.dente.iuuēta
agilis atrox roborat⁹ etiā
Hinc leuis.hinc mordax.fortis ꝛ inde fuit
tāta dona capit ſenect⁹ fortitudine
Tot bona furatur ſenium.nam robore ꝑuat
ſp ipi⁹ canis maxillas velocitate
Corpus.dente genas.ꝛ leuitate pedes
canis ſenex capit maxillas exilit debiles
Hic leporē prendit.fauces lepus exit inermes
debilem ſui corrigit ſeueritas
Elumbem domini corripit ira canem
dat loquelā canē exaltauit ſ.iuuētut'
Reddit verba canis.dū me pia ꝓtulit etas
valuit euolare fera meā velocitatē
Nulla meum potuit fallere preda pedem
ꝓtegit ſenectut' pigriciā magn⁹ honor iuuētut'
Defendit ſenii culpam laus ampla iuuente
ꝓ antiq̄ ſ.ꝓ debilitate opatōes iuuētut' laborā
Pro ſene qui cecidit.facta priora vigent
nulla dilectio pſeuerat vtilitas dilectionē
Nullus amor durat.niſi fructus ꝑuat amorē

in campo nec au dens eū iuadere ꝓpt̄ hircū.dixit doloſe ad eū tali a vba.o tu agne cur ambulas cū iſta fetida capra mr̄e tua dimiſſa. meo igit̄ cōcilio ad mr̄em redib.q̄ ꝑuat tibi plena vbera. Agn⁹ ad h' ſapient̄ rn̄t O lupe ego nō ſum meipſius. ſ; dn̄o alti ſubiect⁹ ſū.

¶ Hic au. ponit aliā fabulā c⁹ documētū eſt.ꝙ hō neceſſitat⁹ ꝑuire alteri ōbeat caue re. ne ꝑuiat miſe ro ꝛ ingrato. qꝛ ꝑ uientib⁹ in̄gtis ſe pe fruſtrat̄ ſpes mercedis Cōclu dit̄ etiā ꝙ q̄libet tp̄e iuuētut' dꝫ ſe exercere in bonis opib⁹.vt tandem illa ꝓueniant ad augmtū remune ratōis Iſtō ꝑcat̄ p canē venaticū Quodā em̄ tēpe erat q̄dā caīs m̄t tū leuis mordax ꝛ fortis ꝛ h⁹ tp̄e iuuētutis.ꝓpter qō dn̄s ſuus euꝫ

ſpᵉ bō .i. tāte dilectōis cōmoda ostendit
Quilibet eſt tanti. munera quanta fecit
i ɔſpcū dñi ſpᵉ eᵒ caīs. ſpᵉ ſpolia apptaui. ānoſ etate
Magnꝰ erā. dū magna dedi. iā muſcidꝰ ānis
floccipēdor de pṫito recordatio ſpᵉ exhibiti
Uileo. de veteri mentio nulla boni
approbās ſpᵉ tpe iuuētut ſp tpe ſenij. recōmēdare
Si laudas qd erā. qd ſum laudare memento
tibi vtilē accipis expellere viciū ſpᵉ ē antiquū
Si iuuenem recipis. pellere turpe ſenem
lamētabilit famulari ɔgnoſcat homini
Se miſere ſeruire ſciat. qui ſeruit iniquo
miſereri famulis prauus
Parcere ſubiectis neſcit iniquus homo

multū diligebat Cōtigit āt ſucceſſu tpis hūc canē venire ad ſeniū. qd qdē ſeniū bis trib donis ſ. leuitate fortitudīe ⁊ mordacitē canem ꝑuauit Iſte āt canis ſenex factus vno tpe cucurrit poſt vnū leporem quē tandē capiebat. ſ; lepꝰ a dentibꝰ canis euaſit. qꝛ caīs ille iā p ſenio edentatꝰ leporē illū tenere ñ potuit. qd vidēs dñs canē multis vberibꝫ trucidabat. Canis vo turbatꝰ dixit. o dñe cū erā iuuenis nulla preda potuit meis euolare dentibꝫ. ſ; iā ſenio obſtante nō valeo tā fortit pdas cape qre bona fcā mee iuuētut dñt mīt cedē p me antiq. ⁊ pñt excuſare meā ipotentiā ſenij ſ; pch dolor q̄ʒdiu fuiui vob fuiui vtilit ⁊ a vob diligebar. ſ; nunc ex q viribꝫ deficiētibꝫ. vob pficere nequeo. totā vrāʒ a me aūtiſi dilectōʒ. ⁊ iſte ē modꝰ hodierni tpis. q̄ʒdiu hoīes ab alijs lucꝛ ɔſequunt ⁊ vtilitatē. tādiu eos beniuole tractant ⁊ diligūt. ſ; lucro ceſſante tepeſcit amor ⁊ dilectio. Et ḡ bñ dꝛ canis. Magnꝰ erā cū mag dedi. ſ; iā cū vilis ē antiqtas mea nulla mentio habet de bonis pteritis. qd tñ eſt ɔtra iuſtitiā viro penitꝰ dignam Cōcludit ḡ. ꝙ ille male fuit qui fuit malitioſo. vel homini ingrato

nemꝰ ſonū facit talia aīalia tra aqtica ſtant
Silua ſonat. fugiūt lepores. palꝰ obuiat. herʒ.
tardatio circūſpiciū pauent
Fit mora reſpiciūt. ante retroqʒ timent
circūuoluūt in aīo timores ſbmergere ɔcordati
Deliberant ī mente metus. ſe mergere pacti
qñ timent aquaʒ ſubtꝰire cernūt
Dum metuunt. ranas ſtagna ſubire vident
lepoꝝ dixit ſpē hre licitū eſt formidinis
Unus ait. ſperare licet. nō ſola timoris
collectio inutili tremore formidat
Turba ſumus. vano rana timore timet
bonā licet hre ſp bona ſaluatōis
Spem decet amplecti. ſpes eſt via pma ſalutꝭ

Hic au. poit aliā fabulā cuiꝰ do. ꝙ nihil ē meliꝰ ⁊ ſalubrius bona ſpe Includit eē ꝙ vnus ɔciliū bonā ſpem hñtes multos ɔſolat. Iſtd nob declarat fabuloſe p lepores Quod eī tpe vēto multū īpetuoſe flante arbores cꝰdā nemori per flatum venti magnū ſonū fecerīt.

multotiẽs timeri nõ timẽda timor
Sepe facit metui non metuenda metus
nr̃i velocitas cordis ſtulticia leporib₃
Corporis ẽ leuitas. ⁊ mentis inertia nobis
leuitas occaſionẽ portat inertia timorem
Iſta fuge cauſam ſuggerit. illa metum
timorẽ habeat metuit q̃uedme anxietatꝭ
Sic timeat quicũq₃ timet. ne mole timoris
deficiat intolerabilꝭ recedente pauor
Spe careat. grauis eſt ſpe fugiente timor
ſpẽ habeat timuit q̃ d̃berẽt mori i vita p̄manere
Speret qui meruit. morituros viuere vidi
ſp̄ bona ducẽte ſp̄ vidi recedente obire
Spe duce. victuros ſpe fugiente mori

vñ lepores iſtius ſilue triti cepert̃ fugere. ⁊ ſic currẽtes venert̃ ad q̃zdã paludẽ quã p̄ trãſire ñ poterant. ipi v̓o ſic ſtãtes videt̃ ranas in palude ſb̄mergi ſb̄tus aq̃₃ q̃ ꝓpt̃ ipſi ducti erãt ad maiorem trorem. ⁊ dubitabant an ſe eẽ vellent ſubmergere ſub aquis ſicut rane. ipſis v̓o ſic dubitantib₃ dixit vn⁹ eoꝝ. v̓e nos nõ ſum⁹ ſoli illi q̃ vano timore timẽt. q̇ videm⁹ q̄ p̄timore inutili rane iſte ſubmergũt ſe. q̇ſi dicer₃ vane ⁊ fruſtra timem⁹ Cõſolem̃ igit̃ ⁊ habeam⁹ ſpem firmã ⁊ bonã. nã ſpes ẽ p̄ma via ſalutꝭ. habeam⁹ igit̃ ſpe₃. nã leues ſum⁹ corpe ad currend̄ viã aſp̄am. lic₃ g̃ues ſumus mente. Concludit̃ g̃. q̄ null⁹ debeat ita timere q̄ careat bona ſpe. immo timor ille ſine ſpe eſt grauis. Et dic̃ autor q̄ hoĩes morituri hñtes bonã ſpem d̄ vita ſepe viuunt p̄ longa tp̄a. ⁊ econtra aliq̃ victuri per longa tẽpa deſp̄antes de vita. ſepe moriunt̃. nihil igitur eſt melius bona ſpe. ⁊ nihil peius deſperatione. ¶ Moralit̃ omĩs hõ ſuꝭ ſoli ⁊ patrie leges ⁊ ꝯſuetudines libent̃ ferre debet. q̇ vanũ eſt loca mutare. q̇ vbicũq₃ locorũ fueris. aut ad quãcunq₃ terrã fugias ſp̄ inuenies tuũ ſuperiorem

t̃ aĩal paſcua agnellũ ꝯmittit caule ouiũ
Capra cibum q̃rens hedũ ꝯmendat ouili
hedũ capre firma cuſtodit caula clauſura
Hunc illi ſolida ſeruit ouile ſera
hedũ ſapiẽs capra ſuaſione p̄auiſat amicabili
Natum cauta parens monitu p̄munit aĩco
maneat itus in ſua nocumẽta vagabũd⁹
Ut lateat. nec ſit in ſua damna vagus
hed⁹ abſcõdit ſe h̓. al' tãgit. ianuas balatu capño
Hic latet. ecce lup⁹ mou₃ oſtia. voce caprina
dicit apiant̃ ianue peſſulate deſiderat
Exprimit. ut pateant oſtia clauſa petit
maneas foris agnell⁹ d̄t ydeomate indebito
Sta procul hedus ait. capriʒas gutture falſo

¶ Hic ponit̃ aliã fabulã c⁹ do. ẽ. q̄ pueri obediẽtes pentib₃ ſepe ꝯſequũt̃ commod̄ ⁊ honorẽ de h⁹. Et p̄ oppoſitũ pueri ſp̄nẽtes mãdata pẽtũ. ac eẽ ꝯcilia freq̃nt̃ ꝯſequunt̃ dãnũ ⁊ viciũ. vñ Allegorice dicit̃. Audiet h̓ vitricũ p̄re₃ q̃ ſp̄nit amicum. Iſtō nobis declarat̃ p̄ q̃ndã

q: īndebite lupū longe
Cum male caprizes. te procul eſſe volo
genitrix falſe figurat mod⁹ fandi
Nō mea ſis mater. mentit̃ hymago loquēdi
foramē p quā cerno oſtendit fore
Rimula qua video te docet eſſe lupum
impſſa filioꝝ menti inſtructio pr̄is ⁊ mr̄is
Inſita natorum cordi doctrina parentum
facit honorē ſp̄ doctrīa pentū
Sepe parit fructum. ſpreta nocere ſolet

fabulā Quod̄ eī̄ tpe dū capra q̄dā ad paſcua ſollicita iret. reliq̄t paruulū hedū in domo. cui p̄cepit vt obſeruaret ne q̄s obſeratā domū īntraret. donec ipa rediret. Cū āt capra iſta dixiſſ; ad hedū. lup⁹ ſecrete aſtitit añ fores audiēs q̄d mr̄ p̄cepit filio ſuo Sȝ capra abeūte lup⁹ doloſe venit ⁊ pulſabat ad oſtiū. ⁊ cepit loq̄ voce caprina. vt cū puul⁹ matnā vocē audiret ſubito ianuas clauſas apiret. ſȝ hedus p rimulā ꝯſpiciēs ⁊ mr̄ez nō videns. lupo ſic locut⁹ eſt. vocē q̄dem maternā audio. ſȝ neqȝ caput neqȝ pedes ei⁹ video. īmo imago quā p rimulā cerno docet te eſſe lupū. q̄re ad me nō intrabis. Sic ḡ ꝯcludit ꝙ pueri ſuis pentib; obediētes prudent̃ agūt. ſȝ pueri recedētes a p̄ceptis pentū īprudent̃ agūt. ⁊ ſepiſſime ad malū finem deueniūt. Moraliter ſunt multi qui ꝯſuetudine q̄ ſecundaria eſt natura ab origine deuiantes. eos a q̄bus geniti ſunt non recognoſcūt. ſed potius a quibus nutriti ſunt. ⁊ inde eſt ꝙ a natura recedunt. ⁊ preuaricant̃

tᵉ al' agno aſtāte illo aīali dicit magnū
Eru⁹ oui pn̄te lupo ſic intonat amplū
illi⁹ frumti tenerl ſoluere reſtitue ceruo
Vas tritici debes reddere. redde mihi
p̄cipit fieri tale al' obedit ouis formidīe ſ. lupi
Sic iubȝ eē lupus. paret iſta timore iubentis
q: tinmo ſtatuto ꝓmittit ſp̄ ſoluere
Namqȝ die fixo debita ſpondet ouis
ꝓlongat̃ agnellū īfeſtat ꝓmiſſo illi aīali
Fit mora. ceruus ouem vexat de federe. ceruo
dicit agn⁹ nō obligāt ꝓmiſſa timore
Inquit ouis. non ſtant federa facta metu
ouē optuit p̄cipiente oīa ꝓmittere
Me decuit cogente lupo quecunqȝ fateri
ouē decēs fuit dolū repellere dolo ſimili
Me decuit fraudem pellere fraude pari
qū anxietas īpn̄tia aſſit vota anxietatis
Cū timor in promptu ſedat. promiſſa timoris

¶ Hic poit̃ alia fabula. c⁹ do. eſt ꝙ ꝓmiſſiones facte ꝓpter metuȝ corpis ñ obligāt ꝓmittētē. Concludit̃ etiā ꝙ hō cū fraude etiā p̄t ſe defendere ꝯt malos ⁊ fraudulentos. Quodaȝ eī̄ tpe ceru⁹ impetebat oui lupo p̄ſēte dicēs. ꝙ ſi vas tritici deberȝ. q̄re ceruus r̄quiſiuit ouē. vt ſibi ſolueret. ⁊ lupus hoc audiens precepit oui vt ceruo ſatiſ

nō mācipāť effectui vota coacti tenent
Arent. nil fidei verba timentis habent

faceret ſoluendo qd ſibi debebat. qd audiēs ouis cū magno timore rñt. q̄ hᵒ libenť faceret. ⁊ aſſignatᵒ eſt dies in q̄ ouis ſatiſfaceret ceruo. die āt p̄fixo veniente acceſſit ceruᵒ ad ouem dicēs. vt redderet triticū qd ꝓmiſit. ouis āt rñt ceruo dicēs. ego nihil tibi debeo nec aliq̄d tibi dabo. q: licet ꝓmiſerā ſoluere tibi triticū non tñ ſoluam. q: ſolum ex timore p̄ñtis lupi ꝓmiſi. ſi eñ lupᵒ ñ affu iſſet nihil tibi ꝓmiſiſſem q̄re nihil tibi dabo. Concluditť ꝙ ꝓmiſſiōes timore mortis facte nō obligāt ꝓmittentē ad ſoluendū ꝓmiſſa

ruſtici longe alitū nutrierat ſerpentē
Ruſtica menſa diu nutritū fouerat anguem
homis ſerpens diligere pietatem
Humanā potuit anguis amare manum
fauor lōgi tpis ruſtici ſubitaneā variatť ꝯmotiōꝫ
Gratia longa viri ſubitam mutatur in iram
ꝯmotio ſpentis mittit ſ. ſecuri
Ira per anguineum dirigit arma caput
ſciſſare. ſ. ruſticᵒ. paup efficiť ꝓpť vulnᵒ putat
Vulneris actor eget. ſe vulnere credit egenū
ſpenti indulgentia rogat ſerpens dicit
Angui pro venia ſupplicat. anguis ait
tutus tam magna
Non ero ſecurus. cum ſit tibi tanta ſecuris
pellis iſtas recordatť ſciſſuras pcuſſas cuti
Dum cutis hec memorat vulnera facta ſibi
ſpentē vulnerauit itez vulnerare valeat
Qui me leſit item ledat. ſi ledere poſſet
vtile eſt pfido nō adhibere fiduciam
Expedit in fido non iterare fidem
peniteat delicti pctm̄ dimitto
Sed ſi te pigeat ſceleris. ſcelus omne remito
q: fletus indulgētiā ꝓpť vulnᵒ mētⁱ acq̄rit
Nam gemitus veniā vulnere cordis emit
ſp ille pᵒ leſit ītēdit valere ledere alia vice
Qui ſemel nocuit vult poſſe nocere ſecundo
tribuit pfidus dulcedinē amara eſtimo
Que dedit infidus mella. venena puto

¶ Hic ponit aliā fabulā cᵒ docu. ē ꝙ hō ſemel inuē tus ī dolo ſp hēť ſuſpectus. q: ꝑm iura. Qui ſemel ī uētᵒ ē malꝰ ſp p̄ſumiť eſſe malᵒ de re. iu. li. vi. Jn cludiť eť ꝙ aliq̄s fore factor ex ꝯtri tōe veniā petens merito dꝫ īdulgē tiā ꝯſeq̄. Et iſtud d̄clarať fabuloſe p ruſticū ⁊ anguē Quodā eī tp̄e ru ſticᵒ in domo ſua nutrit anguē. qᵘ ꝓpť anguis me rito tenebať dili gere ruſticū. q: re cepit ab eo nutri mentū. nec ſciuit ꝙ ruſticᵒ ei nutri mtū ad maluꝫ ſi nē miſtrabat ſuc ceſſu ūo tpis ru ſticᵒ iratᵒ ītendebat exeq̄ finē ſui mali in anguem. ipꝫ baculo pcutiēs ⁊ vulnerās pᵒmodū ꝯtigit ruſticū depaupari. depau patᵒ cogitauit ſuā pauptatē ſibi accidiſſe eo ꝙ angue pcuſſiſſet. q̄re ru ſticᵒ rogauit anguē vt ſibi ignoſcerꝫ. Anguis āt rñt ruſtico dicēs. ex hᵒ ꝙ volebas me interficere tibi nō credā ampliᵒ. etiā de te nō ſum ſecurᵒ

cum in manu tua magnã habes securim. Nã ex q̃ me ſemel leſiſti. timeo q ſcõario me lederes ſi poſſes. tñ q penitet te facti ideo totũ peccatũ tibi dimitto. q gemitꝰ ⁊ cordis ꝯtritõ veniam merentᷣ. Cõcludit g q q̃cunqꝫ forefecerit ſuo tpe. ſp poſt hoc habetᷣ ſuſpectꝰ. Cõcluditᷣ etiam q dulcia ⁊ delectabilia ꝑpter malum finem alicui exhibita. non ſunt vera dulcia. ſed potius venena

tˡ auis pũgit hoĩem intendit ꝑcutere
Muſca ꝑmit caluũ caluus vult ledẽ muſcã
ꝑcutiat ſeipm. ꝑcutit. muſca. iocatᷣ
Vt muſcam feriat ſe ferit. illa ridet
ſꝑ hõ dixit ſꝑ mors ꝑcipit ꝑpinq ridere
Caluus ait. te parca iubet vicina iocari
ꝑcutior ꝯtularˡ ꝑcutiarˡ morierˡ
Si ferior rides. ſi feriare cades
ſanꝰ manebo ꝑcuſſus vna vice ꝑcuſſa morierˡ
Soſpes ero ꝑcecies ictus. ſemel icta peribus
parata caluo fauor muſce
Et mea prompta mihi gratia. ſurda tibi
merito offendi ꝑcuſſor ſuꝑ hoĩem
Jure poteſt ledi leſor. ſi ledat. in illum
a quo ꝑua icepit leſura ſꝑ leſura reũtitᷣ
Unde breuis cepit leſio. magna redit

¶ Hic ponitᷣ alia fabula cꝰ docu. eſt q hoĩes debiles potẽtioribꝫ volẽtes nocẽ ſepe ꝺcipiuntᷣ. Cõcluditᷣ etiã q ex modica re frequẽtᷣ oritur mag lis ⁊ diſcordia. Et i iſtõ inuitᷣ nob ꝑ muſcam ⁊ hoĩe ꝫ caluũ Quodã em̃ tpe muſca aſcẽdit ſuꝑ capt hoĩs calui. vt ipꝫ lederet. Caluꝰ voſentiẽs muſcã extendit ſuã manũ vt muſcã ꝑcuteret. ⁊ ſeipm ꝑcuſſit. vñ muſca ridebat. Rñdit tũc caluꝰ tu muſca rides qm̃ ego ꝑcutior. ſ ſi tu ꝑcutiaris mox iñ morieris. ego licꝫ multˡ vicibꝰ ꝑcutior ſanꝰ tñ ꝑmaneo. Per iſtũ hoĩem caluũ itelligũt hoĩes religioſi. ꝑ muſcã intelliguntᷣ hoĩes ſeculares. q̃ hoĩes religioſos iſeſtãt ⁊ deridẽt. q̃ ſuſtinẽtes deriſiões patientᷣ ñ leduntᷣ q̃ ad aĩas ſuas. ſ ipſi deriſores vindicta diñe ſentẽtie ꝯtra eos lata peribũt

illo aĩali inuitãte approꝑinqt talis auis ſꝑ bñe
Uulpe vocãte venit. ſperatqꝫ ciconia cenam
decipit ciconiã humidꝰ ridente
Fallit auem liquidus vulpe iocante cibus
qñ cõedit vulpes ſolũmõ cõedit ciconia triſticiã
Cũ bibit iſta cibos ſoluꝫ. bibit illa dolorem
triſticia ꝯ vulpẽ efficit fraudis
Hic dolor in vulpem fabricat arma doli
modici tempꝰ breue ciconia dixit
Sũt pauci mora pauca dies auis inqt. hẽmꝰ
cibaria valent ſꝑ tu vulpes accede ſꝑ ad nos
Fercula que ſapiunt. dulcis amica veni

¶ Hic ponitᷣ alia fabula cꝰ docu. eſt q neõ faciet alti qd nõ vellet ſibi fieri. Etiã ꝯcluditur. q neõ alium ꝺcipiet ne ſibi [illegible] decipiatᷣ. Jſtõ nobis declaratᷣ per vulpẽ ⁊ ciconiaꝫ. Quodam em̃ tpe vulpes inuitauit ciconiã ad ꝯuiuiũ

vulpes cicoñia .i.ĩ vitreo vaſe cibaria ĩfundit
Hec venit. hec vaſe vitreo bona fercula ꝯdit
admittit ſ. anguſti. cicoñã
Hec ſolam recipit formula vaſis auem
ꝯmẽdat cibos ſplẽdor. dapes denegat
Laudat opes oclo vaſis nitor. has negat ori
forma duplicat eſuriem
Formula. ſic geminat viſus odorq; famem
talis beſtia. famelica decipit
Sic vulpes ieiuna redit. ſic fallitur audens
decipe ſagitta vulpes
Fallere. ſic telo. leditur ipſe ſuo
illa ſ. hoïbus
Que tibi non faceres. alijs feciſſe caueto
tormenta. nõ vales ſuſtĩnere
Vulnera ne facias. que nequis ipſa pati

cũ aĩo doloſo. et pauit vulpeſ bona ꝛ liq̃da. ꝛ vulpes effudit ꝛ diſpſit ſup mẽſã. q̃re cicoña cũ roſtro ſuo lõgo nõ potuit cibaria illa ſumere. s; vulpes cũ lĩgua ſua lĩgẽdo oĩa cibaria ſolus ꝯmedit ꝛ ſic cicoña famelica receſſit. Cicoña cogitãs d vĩn dicta ꝯdigna. volenſq; vulpi reddere talionẽ. pᵒ paucos dies ĩuitauit vulpẽ ꝛ ꝑpauit bona cibaria ſaporis boni ꝛ odoris. q̃ poſuit ĩn vaſe vitrio ſtrictũ hñte oriſitiũ. Cũ; ãt vulpes veniſſet ad ꝯuiuiũ. ñ potuit attĩgere cibaria. q: caput ſuũ ñ potuit ĩgredi vas ſtrictũ. ĩn q̃ erat cibꝰ. S; cicoña collũ ꝛ roſtrũ immiſit. ꝛ ſic oĩa cibaria ſola ꝯſumpſit. Uulpes ãt videns cibaria ꝯgrua q̃bꝰ vti ñ potuit fame ꝑ̃ũma torquebat. ꝛ ſic vulpes q̃ decepit ciconiã deceptᵒ fuit ab eadem Quilibꝫ ḡ caueat alijs facere qđ ſibi ñ vellꝫ fieri. ꝛ caueat decipe ne ſiĩ modo decipiatur

qñ ꝑtrãſit t̃ras hꝰ alˀ inueit .i. aſtutia. elatũ
Dũ legit arua lupᵘ r̃ꝑꝑerit caput arte ſupbũ
captᵗ. decorat hoïs ĩngeïoſa maxillas
Hoc beat humanis ars precioſa genis
caput vtroq; vertit ſ. ſequẽtia dicens
Hoc lupus alt̃no voluit pede verba reſoluẽs
maxille ſine aĩa
O ſine voce gene. o ſine mente caput
deleuit ſplendorem
Fuſcat ꝛ extĩnguit cordis caligo nitorem
mens mũdo ſplendor
Corporis eſt animus ſolus ĩn orbe nitor

¶ Hic au. po. aliam fabulã cuius documentũ ẽ. ꝙ bõa naťalia multo ꝑ̃ſtãtiora ſũt bonis fortuitis. cuiuſmodi ſunt diuitie. pulcritudo et ſimilia. Jncludit ec̃ ꝙ bõa aïe. ſic̃ boni mores v̓tutes ꝛ ſcie preualent bonis corpis. vt ſunt pulchritudo. fortitudo. ſanitas. ꝛc. Et iſtud declaratur nob̃ fabuloſe ꝑ q̃ꝺdam caput hñs formã hũaĩ capitˡ. Quodã eñ tpe lupᵘ ꝑ trãſiens cãpos ĩuenit q̃ꝺdã caput artificialit̃ factũ hñs formã; hũaĩ capitˡ. q̃ ĩuento voluebat iſtꝺ ſub pede ſuo dicẽs. Tu q̃ꝺẽ habes

formā ⁊ diſpōꝫ hoīs ſenſitī. ⁊ rōe cares. ſi hr̄es rōꝫ. n̄ ſuſtineres dedic̄ qd tibi facio. Et ſic concluditur ꝙ bona anime p̄celiunt bona corpis

talis auis ornato illi⁹ auis pelle
Graculus inuenti picto pauonis amictu
ſeipꝫ ornat ſuſtiere extollit. ſ. eiuſdē gn̄is
Se polit. et ſocias ferre ſuperbit aues
ſ. amictū. eſſe talē auē illi⁹ auis .i. pluma
Quē fore pauonē pauonis penna fatetur
nat̄a .ſ. gracul⁹ n̄ veret̄ ſocius
Pauonum generi non timet eſſe comes
fraudē ītelligit ficti .i. laudem
Pauo dolum ſentit. falſi pauonis honorem
ſ. pauo corrigit coartatā icta graculum
Increpat. ⁊ domitatā verbere nudat auem
a p̄pis plumis. aliqs ḡculos. tiet magnū pudorē
Nuda latet. ſocioſqꝫ fugit. nimiūqꝫ pudorē
ſaſtinait ardao. pauo ḡculū. morſu. i. ſocius
Suſtulit. et duro vulnerat ore comes
exaltās valde cadit. pueiēns loc⁹. ī īferiori
Aſcenſor nimius. nimiū ruit aptus in ymis
ſ. loc⁹ ī ymis ſ. ad ruinam
Eſt locus. eſt hic leuis illa ruina grauis
magis valere eſtiat vt⁹ naturalis requirit
Qui plus poſſe putat ſua q̄ꝫ natura miſtrat
ſuā ptātē excedēs. ſeipō ſ. ad ptātem
Poſſe ſuum ſuperans ſe minus eſſe poteſt
ḡcule. manifeſte vtus naturalis
Sit tibi nota ſatis natura meta fuiſſet
ſ. icorpe paup ſine plumis. i. eſſes
Nec vilis nec inops. nec ſine veſte fores
ſ. bona nō placent .i. ptinuus
Cui ſua non ſapiunt. alieni ſedulus auceps
illud capiens ſ. ille deficit .i. exiſtere
Quod non eſt rapiens. deſinit eſſe quod eſt

¶ Hic ponit̄ alia fa. cui⁹ do. eſt. ꝙ q̄libet caueat pe tere illa q̄ ſtatui ſuo n̄ ꝯgruūt. Et includit̄ ꝙ q̄libet caueat ſe vſurpa re res aliēas. Nā q̄cūqꝫ appetit bō aliena ſepe p̄uat̄ illis ⁊ ēc bonis ꝓ prijs. Iſtō nobis dclarat̄ fabuloſe Quodaꝫ eni tpe graculus pulcrā pellē pauonis in uenit. qꝫ īduebat ⁊ ſe in tantaꝫ ex altabat ſupbien do de ſua pulcri tudīe. ꝙ aliorum graculoꝝ ſocieta te ſpreta. pauoni bus. ſe adiūxit. inter q̄s ꝯſabat̄ fingēs ſe eſſe pa uonē. Tandē ēm q̄dā pauo pcepit eū n̄ eſſe veꝝ pa uonē ꝫ fictū. pel lem pauonis ſibi abſtraxit denu dans ipm oībus plumis proprijs mult¹ qꝫ plaꝫ¹ īp poſit¹ ex pauonū ſocietatem ipſum proiecit. Cum autem ſic erat eiectus. non audebat venire inter alios graculos. ſed ſolus in ſecreto loco latebat. Cui dix it alius graculus ipſum increpando. mi ſocie: quia petebas ꝙ natu re tue non congruebat ideo grande malum paſſus es. quia cupiens plumas pauonis

ab hōīe puat⁹ ee ꝓpo ad magnū vitupiū tuū. Cōcludit̄ g̃ ꝙ qcūqȝ nō
ꝯtentat ꝓpriis. ſibi aliena vſurpat ſibi ñ ꝯgruētia. freqȝt puat vtriſqȝ

tale al' accipit impetū ꝓ qꝛ .i. ductoꝛ
Mula capit curſum. nā mulā mulio cogit
huic aīali v̄mis. ipedit leſione
Mule muſca nocet verbere ſiue minis
q̄re ſumnulēto aurigā tardaris
Cur pede ſopito currū tempuſqȝ moꝛaris
malā v̄bero vexo mula
Te pꝛemo. te pungo peſſima curre leuis
dicit dicis .i. apparere
Mula refert. qꝛ magna tōas. vis mag̃ videri
tue mme opa mule
Nec tua verba nocent. nec tua facta mihi
muſcā patioꝛ tenet illa ps aurige
Nec te ſuſtineo. ſed eum quem ſuſtinet axis
aurigā retinet doꝛſum ꝑcutit
Qui mea frena tenet. qui mea terga ferit
pauens robuſto
Audet in audacem timidus. foꝛtiqȝ mīnatur
īnfirmus qñ cernit
Debilis audendi. dum vidit eſſe locum
rñdit. o muſca qꝛ vides me caſtigari. dicis m̄ multa opꝓbꝛia v̄ba. ⁊ tñ
nec verbera nec tua facta nocent mihi. neqȝ timeo te. ſȝ ſolā aurigaȝ q̄
laboꝛib⁹ me p̄mit. ¶ Cōcludit̄ g̃ ꝙ hoīes timidi qñ vident alios diffoꝛtu
natos pati miſeriā. mag' eis nocēt ⁊ mag' cruteles ſūt q̄ȝ mali hoīes
potentes ⁊ audaces. Includitur etiam ꝙ timidus dum viderit auxiliū
um audet inuadere potentem et audacem.

¶ Hic po. aliā fa c⁹ do. ē. ꝙ hoīes natalit̄ timidi vi dētes alioꝝ miſe riā nocēdo ſepe ſt̄ peioꝛes his q̄ȝ qui ex natā ſt̄ au daces. Iſtō nob̄ dclarat fabuloſe Quod ei tpe mu la trahēs currū ꝑcutiebat̄ duris verberib⁹ ab au riga. eo ꝙ veloci motu curꝝ ñ tra hebat. ꝙ videns muſca cepit moꝛ ſib⁹ toꝛq̄re mulā dicēs. o mule cur re velocit̄. qꝛ ego pungo te ⁊ p̄mo Audiēs h⁹ mula

tl auis r̄tīnens. gurgia tᵉ al' ſ. loq̄la vexat
Muſca mouens lites. foꝛmicā voce fatigat
ſeipaȝ. ſ. ſcꝑtōib⁹. polit vilit̄ .i. muſca
Si titulis oꝛnat turpiter ipſa ſuis
lāgues īfuſa cauernis latibul' muſce. īueſtigat̄
Coꝛpes merſa cauis. leuitas mihi q̄ritur alis
cauerna māſionē .i. muſce
Dat tibi foſſa domum. nobilis aula mihi
delicata cibaria frumta muſcā. regal' mēſa. fouȝ
Delicie ſint grana tue. me regia nutrit
potas. potū t̄bidū poto amicabilc vīnū
Menſa. bibis fecem. ſed bibo dulce merum
ꝯuerſam meret̄ rñſioȝ. Iſtud declaratur nobis fabuloſe ꝑformicam

¶ Hic po. alia fa. c⁹ do. eſt. ꝙ ꝓp's ñ dȝ vnū apꝓba re ⁊ aliū vitupa⁹ re ꝓpt laudes ꝓ pꝛias. Includit̄ eē ꝙ hō dȝ tpate viuē ⁊ nō ſūptuo ſe Includit̄ eē ꝙ hōeſta allocutio hōeſtā meret̄ rñ oȝ. ⁊ allocutiſi

bibis ſ.tre mufce p̄ſtat vas aureū
Quod bibis.a limo ſugis.mihi ſuggerit au℞
lapides ſ.ſedēdo ſedes regalis
Quod bibo.ſaxa premis.regia ſtrata premo
loco nutrīto dormitorijs dn̄is fruor
Sede cibis potu talamis cum regibus vtor
domicelle firmo maxillis
Regine teneris oſcula figo genis
nocētia attribuit te aīal damna
Non minus vrentes reddit formica ſagittas
Et ſua non modicum ſpicula mellis habent
ↄgratulor.forma īcluſa.caueruis ſiue ſpiculis ala
Ludo merſa cauis.neſcit tua penna quietē
formice..modica.ſufficiūt .i.muſce.magna
Sūt mihi pauca ſatis.ſunt tibi multa pa℞
formicā.iocūdā.p̄cipit ſpicula.muſcā ſ.menſa
Me letam iubet eſſe cauus.te regia triſtem
magl.formice. frumēta.delectāt muſce diuitie
Plus mihi grana placent.q̄ꝫ tibi regis opes
ꝓducit formice.tren⁹ muſce.nutmēta
Venatur mihi terre labor.tibi fercula furtū
fercula formice dulcificat.ſuffocat ſ.regia cibaria
Nec mihi pax mellit.toxicat illa timor.
pura farina vtor.muſca.maculas q̄cūqꝫ tāgis
Mundo farre fruor.tu fedas omnia tactu
ſ.e⁰ formico oīb⁹ .i.muſca
Cum nulli noceam.cuilibet ipſa noces
formice.n̄ nocēdi exēplū.vita muſce.vitalis opatio
Eſt mea parcendi ſpeculum.tua vita nocēdi
exiſtūt accipio muſca .i.deglutiris
Sunt mea que carpo.tu niſi rapta voras
edas ſ.tu muſca ſ.e⁰ formica deficiā
Vt comedes viuis.comeda.ne viuere ceſſem
formicā n̄ moleſtat.muſcā.expellit.oīs creatã rōnal'
Me nihil infeſtat.te fugat omnis homo
a q̄b⁹ deſideras accipit̃ ab i⁹ nāli miſtro
Vn̄ petis vitam.rapitur tua vita palato
mera amaritudīnē.ſtrēnue
Dulcia vina bibens.fel necis arte bibis

ꝛ muſcā.Quodā
eñ tpe muſca vi
tupauit formicā
dicēs ſe eē nobis
lez.formicā āt ig
nobilē. q2 formi/
ca eſſꝫ tarda mo
rans in cauernis
tre. Ipa aūt mu
ſca eſſꝫ leuis po/
tens volare p al
ta Et dixit ꝙ for
mica viueret de
granis ꝛ biberet
fecē trahens ꝛ ſu
gens potū ſuum
ex limo tre Mu
ſca āt viueret de
menſa regia ꝛ bi
beret potū ex va
ſis aureis.Et ſic
ī mult' alijs mu⁹
ſca vitupauit for
micā.ſic text⁹ cla
re poīt.His audi
tis.ꝛc.rn̄t formi/
ca muſce īcrepā/
do illi.mō eaꝫ di
cens.o muſcā q̄ꝫ
uiſ expuliſti n̄ tn̄
es laude dig̃ q̄ꝫ/
uis eē te laudaſti
licet illa q̄ dixiſti
ſint vā.hēs tn̄ a
lios defect⁹ maio
res ꝛ rn̄debo tibi
p ordinē ad obie
cta tua. Pmo lꝫ
moror ī cauernis
tre.tn̄ in eis hēo
vitā quietē tu lꝫ
p alta volas.ca/
res tn̄ tuta q̄ete.

inſſicit muſce fugata flagello
Se necat ala tibi ventoſo victa flabello
mortem ſuparis ſemimortua
Aut necem patexis. aut ſemiuiua iaces
vales eſtatis pſeuerare
Si potes eſtiui donis durare fauoris
omīa alia muſce temp⁹ hyemalis
Cetera ſi parcāt. non tibi parcit hyemps
iocunda verbo vilia tribui
Dulcia produlci pro turpi turpia reddi
conſueuerunt preparat
Verba ſolent. odium lingua fidemqȝ parit
ꝛ licet etiam tu comedis de menſa regali ꝛ ego de granis. tamen iſta modica mihi ſufficiunt. ſed tua multa non ſufficiunt tibi. nec tamen bene ſaturaris. Et ſic cōſeqnter formica ad omnia reſpondebat. ſicut clare ītextu habet̄. ¶ Moralit̄ p formicā pn̄t ītelligi hoīes boni ꝛ iuſti q̄ de laborib⁹ viuūt ꝛ modico ꝯtentant̄. Per muſcā ītelligūt̄ hoīes. curias dn̄oꝝ ſequūt̄ ꝛ multa ſibi accumulāt. q̄ in ſ dū iniuſte vſurpāt. q̄ volūt aliis p̄eſſe dicētes ſe eſſe nobiliores ꝛ meliores iactantes ſe de ſuis diuiciis. ꝛ vitupat paupes ō ſua pauptate. q̄b⁹ paupes pn̄t rn̄dere melius eſt modicū hr̄e iuſte q̄ȝ magnas diuitias īiuſte. paupes eī q̄ de laboribus viuūt ſobrie ꝛ caſte iuſta bona poſſident. Auari eīn ꝛ guloſi bona ſua interdum iniuſte acquirunt. de quibus viuunt ſumptuoſe ꝛ guloſe. quare non ſunt laude digni. ſed magis confuſione ꝛ vitupio

rn̄ſionē dari rapine. i. crimine cogitur
Reſpondere lupo de furti labe tenetur
tᵉ al' ſ. vulpē ſ. lup⁹. lup⁹ ſ. fructū ſ. vulpes. n̄ ꝯſētit
Vulpes. eam vocat. hic petit. illa negat
hᵉ aīal iudicis. nō dubitat. i. ſubtilitas
Simeus eſt iudex. docti non errat acumen
Iudicis archanum mentis in ore gerit
ſ. diſcretū. ſime⁹ excogitat. deſideras ōcipe dolus
Iuditium fingit. poſſis. qd̄ poſcere fraus eſt
deſideras. fiduciā ſ. aliq̄. fidē. n̄ ꝯcedit fidelitas
Visqȝ fidem de re. quam negat ipſa fides
vulpes rapinas. n̄ admitt̄. lupū ꝯſuetudo
Tu bene furta negas. te vite purior vſus
excuſat diſcordiā. trāq̄llitas odiū
Liberat. hanc litem pax domat. ira tacet
vnites deceptio pductrix
Simplicitas veri fraus eſt q̄ȝ puerpera falſi

¶ Hic ponit̄ alia fabula. c⁹ do. ē q̄ hoīes ꝯſueti mali facē. difficulter poſſūt ſe a malo trahere. q̄ꝛ ꝯſuetudo ē alta naťa Un̄ cōtigit q̄ hō ꝯſuet⁹ malefacere vix p̄t bn̄ agere. Iſtud nobꝭ declarat̄ p vulpē ꝛ lupū Quodā eīn tpe lupus accuſabat vulpē de furto ꝛ traxit vulpē in cāȝ corā iudice vicꝫ ſimeo Simeus ē t doct⁹ iudex vā ſciēs ꝛ diſcre

ↄcoꝛdantia opa
Eſſe ſolent vite conſona verba ſue
vitijs mal' īfoꝛmati nō pn̄t derelinq̄re .i.pctā
Soꝛdibus imbuti.nequeunt dimittere ſoꝛdes
decipe docuit decipe deſiderat
Fallere qui didicit.fallere ſemper amat

tuſ dixit ad lupū o lupe q̄re vulpi furtū īponis.certe credo ꝙ vulpi iiuſte ıponis iſte debitum vel tale nephaſ.cum vulpes ſit iuſta ⁊ recta i oib; ſuis factl ſine fraude. q̄re miroꝛ ꝙ a vulpe q̄ris hanc rem quā vulpes.tibi nō abſtraxit.ꝙ em̄ vulpes ſit iuſta ⁊ recta.oſtendit ſuis modus viuendi boneſtus.Ac ſi dicat iromce ⁊ deriſorie.vulpes honeſte viuit. ⁊ ergo m̄iuſte imponis ei furtum. vulpes vō eſt ſimplex. ⁊ ſimplicitas virtutum eſt laudanda. Unde concluditur ꝙ qui conſueſcunt male facere poſſunt vix mala poſtponere.

rapina alicui⁹. raptoꝛ tale al' rogat
Preda viri p̄do murum muſtela p̄catur
ↄcede idalgētiā misereri muſtele
Da veniam.debes parcere.parce mihi.
p̄uat' ſ.mure habitatio ſ.dom⁹ īmūdicia
Q caret hoſte dom⁹.ꝙ abeſt abſoꝛde.fatet'
ſ.ſuitiū muſtela.vix ſ.ſuitiū
Eſſe meum.pꝛo me te rogat.ergo faue
miſterio ſ.viro operum
Seruitio me redde tuo.mihi redde laboꝛum
mercedes munere muſtele
Pꝛemia.pꝛo dono ſit mea vita mihi
ſ.vir dicit laboꝛ.aſſcribit' venia voluntati
Ille refert.operum debetur gratia menti
laboꝛi acceptū.volūtas
Nam operi gratum mēs bona reddit opus
null⁹hō ꝓficu⁹ſit ſibi meritū adq̄rit
Nemo licet pꝛoſit niſi vult.pꝛodeſſe meretur
vtilis eſſe valet īimic⁹ nocere deſiderās
Non pꝛodeſſe poteſt hoſtis.obeſſe volens
ſ.viro ꝓficu⁹ eſſe cupiebas
Cum mihi ꝓdeſſes.mihi n̄ ꝓdeſſe volebas
inimicis inimic⁹ ſ.tu muſtela
Hoſtibus ipſa meis.⁊ meus hoſtis eras
viro muros moꝛtificās ſ.muſtela vtilis
Nō mihi mōſtꝛa necās.ſ; eras tibi ꝓuida ſoli
Sic panem poteras rodere ſola meum

¶ Hic ponit' alia fabula.c⁹ do.eſt. ꝙ nihil tm̄ oꝛnat opus alic⁹ q̄ntu; bona volūtas ⁊ recta intētio op⁹andi.Concludit' etiā ꝙ n̄ ſp merces tribuenda eſt hoī bn̄facienti q; aliq̄ſ m̄tēdit bn̄fcit amico. tm̄ ille amicuſ m̄tēdit nocere ei Iſtud nobis declarat' fabuloſe. Quodam eī tpe muſtela moꝛabat' ī domo c⁹ dā viri q̄ deuoꝛauit oīs mures. Contigit āt ꝙ muſtela capiebat'. ab illo viro. q̄ capta rogabat veniā ⁊ dicebat. O bone vir parce mihi ⁊ da mihi veniam. q; per me tota domus tua libera ſ ta ē a muribus.

nutrimēto ꝯcede craſſitudinis
Pane meo pinguis mihi. da pinguedis vſum
ſ. meis ꝯputo mortē ſ. muſtela mori
Damnis penſo necem. digna perire peri
ornat opus animi ſolū deſideriū
Nil decorat factum. niſi mentis ſola volūtas
facti ꝯſidero animi factū
Non operis fructum. ſed noto mentis opus

ḡ fauete m.i. red de m premia mei laboris. ⁊ ſit mihi vita mea ꝓ p̄cio meo Quibus auditꝭ. ait vir dicēs. grãꝝ actōes debent̄ mēti ⁊ ñ opi Quaſi dicerꝫ

bona opa dñt ꝯſiđari ſiue attēdi ex bona volūtate ⁊ ītentōe opantis. Uñ lꝫ aliqs bñfecerit alti. ſi tñ ñ ītendat bñfacere ñ ꝯſequit̄ meritum iñ. qꝛ hoſtꝭ alicꝰ volens alti nocere m̄t dū ꝓdeſt ſibi. Sic lꝫ tu m̄ ꝓfuiſſes. ñ tñ ītendebas. qꝛ eras m hoſtꝭ. ⁊ eč hoſtibꝫ meis. ſ. muribꝫ q̊s m̄t feciſti. qđ ñ feciſti cã meiꝫ cã tuiipſiꝰ. qꝛ muribꝫ m̄t fectis tu ſola potes rodē panes meos. tu ḡ ī pinguata panibꝫ meis redde pinguedis vſū ⁊ ꝓ dãnis m factꝭ mortē hēbis. Ꝯcludit̄ ḡ . ꝙ ſola bona volūtas reddit opus meritoriū ⁊ laudabile. Allegorice p muſtelã p̄nt ītelligi hypocrite. q̄ ꝓpt̄ laudē hūanã fingūt ſe deuotos ⁊ religioſos faciēdo multa de gñe bonoꝝ. ut appareant boni ⁊ iuſti m ꝯſpectu hoim. tandē p mortē dep̄henſi tradunt̄ p dyabolū ad eternū ignem. qui licet ſe excuſant dicentes. Nonne dñe opa bona fecimus. Dominus reſpōdet neſcio vos quia non propter me. ſed propter laudem tempalē feciſtis bona opa.

ſimilari. vult tꝭ al. illi aīali inflat̄ ſup̄ rane
Equari vult rana boui. tumet ḡ. tumēti
iuueīs rana. dt ꝯſine i ꝯpatōe ad bouē
Natus ait. ceſſa. pre boue tota nihil
triſtat̄ magꝭ inflat̄ īcrepat filiꝰ ſup̄ ranã
Rana dolꝫ. meliuſqꝫ tumet. p̄mit ille tumētē
ſupare. ſ. p̄ bouē ſupata rumpi
Uincere non poteris. victa crepare potes
tercia ranã infeſtat inflatio inflatōis
Tercius iratam vexat tumor. illa tumoris
abūdãtia rūpit ranã īteſtīna lacerata maifeſta ſt̄
Copia findit eam. viſcera rupta patent
ſupiore īferior litigare poſtponat a ſe
Cum maiore minor contendere deſinat. ⁊ ſe
ꝯciliū capiat facultates mitiget minor
Conſulat. ⁊ vires temperat ipſe ſuas

Hic ponit̄ alia fabulala cꝰ docu. ē ꝙ minor ñ dꝫ ſe cōpare maiori. quia ꝯpatōs ſt̄ odioſe Ꝯcludit̄ etiã ꝙ ſupbia paupeꝝ ē multū vitupēda qꝛ freqnt̄ eſt multū nociua. Iſtud dclarat̄ fabuloſe p ranã. q̄dam em̄ tpe rana ex palude egreſſa vidit magnū boueꝫ m paſcuis. cui voluit eſſe ſilīs. ⁊ incepit ſe inflare dicēs pullis ſuis. inſpicite me ⁊ videte ſi iã ſum boui eq̄lis Rñderūt nati ſui. o mr̄ noli tumere ⁊ inflare te. qꝛ reſpectu bouis nihil es. Et ſcđa vice magꝭ inflauit ſe dicens natis ſuis. q̄d vobis mō videt̄. q̄ rñderūt dicentes tu nullo mō potes eſſe eq̄lis boui. vñ poteꝛiꝭ crepare p medium

ꝓpter nimiã inflationẽ. Rana hoc audiens multũ iraſcebat̃. ⁊ iterũ ter cia vice ſe inflauit tm̃ ꝙ medius crepuit. ⁊ ſic rupta viſcera effluxerũt patz ꝙ̃ ꝙ minoꝛ nõ dꝫ ſe ꝯpare maioꝛi. Allegoꝛice p ranã pt̃ itelligi ſupbꝰ p natũ eiꝰ ſua ꝯſcia. q̃ ſupbũ ꝺ ſua ſupbia ⁊ mẽtis inflatõe redarguit. q̃ cũ nõ deſiſtit. ſꝫ magꝭ eleuatur in ſua ſupbia, tandẽ rumpitur

intendẽs rapine tale alꝭ ſentis
Ollicitus p̃de currit leo. ſpina leonem
ledit cruciat ſꝫ leonis infixa
Ulnerat. offendit in pede merſa pedem
tarditas velocitas iprouiſa caſum
Fit moꝛa de curſu. leuitas improuida lapſuꝫ
multotiẽs offenſo q̃ deſcit multitudo
Sepe facit. leſo ſtat pede turba pedum
q̃ñ nõ leonẽ pmittit triſticia putredinẽ oñdit
Uix egrum ſinit ire doloꝛ. ſaniemqꝫ fatetur
plaga eaꝺ oñdit plage triſticia
Vulnus idem loquitur. vulneris ipſe doloꝛ
qñ offendit ĩfoꝛtũatos euẽtꝰ medelã p̃ſtat miſis
Cum leſit miſeros foꝛtuna. medetur eiſdem
ex hꝰ q̃re curatoꝛẽ vulnus
Hinc eſt cur medicum plaga leonis habet
qꝛ opilionẽ inuenit opilio
Nam leo paſtoꝛem reperit. paſtoꝛqꝫ leoni
ꝓ cibo p̃bet agnũ ſpnit ſupꝭ leo cibum
Pꝛo dape tendit ouem. reſpuit ille dapem
rogat vulnus extenſo oñt paſtoꝛẽ
Supplicat. ⁊ plagã tenſo pede mõſtrat. ⁊ illũ
rogat auxiliũ opilio plagas mitigat
Oꝛat opem. paſtoꝛ vulnera ſoluit acu
cũ putredine meroꝛ ſ. ſpina egritudinis
Exit cum ſanie doloꝛ. ⁊ res cauſa doloꝛis
leo curatricẽ ſ. plingẽdo ipſiꝰ paſtoꝛis
Hic blando medicum circuit oꝛe manum
ſanus recedit bñficij memoꝛiã ſuo impͥmit
Soſpes abit. meritiqꝫ notas in coꝛde ſigillat
duratõe tpis obliuiſci magnũ bñficiũ nõ pt̃
Tempoꝛe deleri gratia firma nequit
pꝰ hꝰ la'os intrat vrbis rome magñcẽa capture
Hinc leo vincla ſubit. rhomane gloꝛia prede

Hic au. poĩt aliã fabulã. cꝰ ꝺo. eſt ꝙ tpis vetuſtas ſiue lõgeuitas tẽ pis nõ dꝫ delere bñficiũ acceptuꝫ ſꝫ oĩ tpe q̃ bñfitiũ accepit tene tur eſſe mẽoꝛ bñ ficij accepti Iux̃ dictum. Senece ĩ pͥnꝰ de beneficijs Obliuiſci bñficij accepti eſt aĩ ma lignãtis. Iſtꝺ de clarat̃ nob fabu loſe ꝺ quodã pa ſtoꝛe ouiũ ⁊ de le one. Quodã eñ tpe leo p trãſiẽs ſiluã p loca ſpi oſa ꝓ p̃da rapien da. pedeꝫ ſuũ in ſpinis q̃uit vul nerauit. ⁊ ſic vl teriꝰ ꝓcedere nõ potuit. leo ſic vul neratus huc ⁊ il luc circuẽs reme diũ q̃rens ſui do loꝛis. ipſe vꝺ ꝺſo latuſ vidit paſto rẽ ouiuꝫ ꝓ cura gregꝭ i vicino ne moꝛe riſidentẽ. hũc leo aggrediẽs medelã ab eo ſperãs pedem ei

leonē poſſidet aſſociat̄ ille aīalib9 feris
Hunc habet. ⁊ multis additur ille feris
vide mort9 opiliōis pctm̄ donat
Ecce necis cauſam paſtoris culpa propinat
intrudit̄ in cibū leonibus
Clauditur in medijs. ⁊ datur eſca feris
paſtorē ꝯgnoſcit accedit leonē pauꝫ. paſtor
Hunc leo p̄ſentit. petit hunc. timet ille. timti
leo adulat̄ ſup̄ paſtor recedit anxietas
Huic fera blanditur. ſperat. abitqꝫ timor
crudelitat9 leo leonis ſurſū mouet
Nil feritatis hn̄s. ludit fera. cauda reſultat
leo nō oſtendit crudelē beſtiā
Dum fera manſueſcit. ſe negat eſſe feram
paſtorē ōſtendit reddit ſibi fcā fuā° vitā paſtoris
Hunc tenet. hūc lingit. pēſatqꝫ ſalute ſalutē
ꝑmittit plagas vulnera
Nulla ſinit fieri vulnera. nulla facit
romani āmirant̄ paſtori . fere
Rhoma ſtupet. parcitqꝫ viro. parcitqꝫ leoni
leo reūtit̄ nemora reūtit̄ paſtor
Hic redit in ſiluas. ⁊ redit ille domum
bn̄ficiū obliuiſci lōga duratio tpis
Non debet meritum turpis delere vetuſtas
recepti recordātes hoīes bn̄ficij
Accepti memores nos decet eſſe boni

porrexit. Paſtor āt cognita dolori cā manū appoſuit. ⁊ ſpinam cū ſanie extraxit. leo v̄o ſic adiutus. ⁊ a ſpina liberat9. grates q̄s natūa cōceſſit ſubmiſſo capite. ⁊ blando caude v̄bere meo dico ſuo exhibuit. ⁊ ſic paſtorē valefaciens receſſit ſꝫ in corde reſeruauit bn̄ficiū acceptū. Cōtigit āt p9 moduꝫ ꝙ iſte leo fuit rapt9 in vrbe rhomana. ⁊ clauſus in q̄dā caſtello cū mult9 alijs leonib9 ⁊ feris. in q̄ malefactores intrudebāt̄ a leonib9 deuorādi. P9 hec etiā ꝯtigit vt paſtor medic9 leonis corā rege accuſaret̄. ⁊ p̄cepto regis in locū dānator̄ miſſus eſt. a leonib9 deuorandus Leo aūt medicū ſuū ꝓ digno noſcēs obſeq̄o q̄ potuit eū venerat̄ ⁊ alioꝝ leones in ip̄ꝫ ſeuire volētes placat ⁊ mitigat. ⁊ ſic medicū ſuū a dentib9 leonū defenſat. h9 āt vidētes rhomani mirabāt̄. q̄re ipſi āmirarōe ⁊ pietate moti ābos libabant. ſ. tā paſtorem q̄ꝫ leonē. q̄ facto leo redit ad ſiluā. ⁊ paſtor ad domū. Cōcludit̄ ḡ ꝙ bonū ē bn̄facere ⁊ bn̄ficij remiſci. quia mutuis beneficijs fouetur amicitia. ⁊ mutuis maleficijs creſcit diſcordia. ¶ Notandum etiam ꝙ ſm quoſdā pn̄s textus non ꝯtendit fabulam. immo potius veracitatem merā pretendit. ⁊ hic nihil ponitur quod videtur includere impoſſibilitatem credendi. Unde dicunt quidam iſtam hiſtoriam inueniri in cronicis rhomanorum.

rodit tale al̄ paſcuā aſpicit equū ſolicitudo
Rodit equ9 pratū. videt hūc leo. cura leonē
inſtigat nut̄imtum
Nec mouet. vt fiat eſca leonis equus

¶ Hic ponit̄ alia fabula. cui9 documentū ē. ꝙ null9 dꝫ ſe fingere talē

dixit ſp leo ſalue vtoꝛ medicine
Inqt equo. mi frater aue. fruoꝛ arte medendi
ſocius ſanatoꝛ equo obedit
Et comes ⁊ medicus ſum tibi. paret equus
cognoſcit dolos deceptōi dolo
Sentit equꝰ fraudes. ⁊ fraudi fraude reſiſtit
cogitatōne pꝛepans laqos deceptōis dicit
Mente pꝛius texens rethia fraudis ait
inquiſitus amicabilis leonem pſentat
Queſitus placidusqꝫ venis. te tpis offert
ꝯgruitas rogat equo ſpina grauatus
Gratia. te rogitat pes mihi ſente grauis
leo adquiuit accedit ſubmiſſo collo pedem
Hic fauet. inſtat equo. ſubiecto vertice calcē
incuſſit extinguit vitam illius aīalis
Jmpꝛimit. ⁊ ſopit. membra leonis equus
receſſit audax eſt redire ad leonē
Vix fugit ille ſopoꝛ. vix audet vita reuerti
ſua equus receſſit
Vix leo colla mouens reſpicit. hoſtis abeſt
accuſat ſuſtineo deceptione leſionē
Sic leo ſe damnat. patioꝛ pꝛo crimine penā
feci ſilitudinē. trāqllitatis inimicis
Nam geſſi ſpeciem pacis et hoſtis eram
ſcꝫ o homo non deſideres
Qd non es. nō eſſe velis. qd es. eſſe fateris
ſ. aliquis ſm veritatē nō fatetur .i. apparet
Eſt male qd non eſt. qui negat eſſe quod eſt

qlis nō eſt. nec ſi militꝰ dēt negare ſe talē eſſe qlis ē. Jncluditʼ etiā q bñ loquens. ⁊ cū hʼ malū intēdēs ſepe fert malū qd ī tēdebat Jſtō declaratʼ nob fabuloſe Quod ci tpe ſtetit equꝰ ī paſcuis. ⁊ ecce leo pde cupidꝰ ex īpꝛouiſo ſupuenit. quē vt equꝰ vidit gui metu pcuſſus eſt ⁊ ait mi ſe Anguſtie ſt mihi vndiqꝫ. ⁊ qd eligendū ſit ignoꝛo. leoni reſiſtere tutū nō ē. tergū pbere piculoſū eſt Cogitauit g equꝰ. leo piꝰ ⁊ miſericoꝛs eſt ⁊ ipſe ſimulato languoꝛe vtiqꝫ ſbueniet. ⁊ quare recepit hūmre ⁊ oſtendere leſum. ſe in pede poſterioꝛi. quod vt leo vidit. paulatim acceſſit. ⁊ tanti doloꝛis cauſam queſiuit. cui equus dixit ſe habere ſpinam in poſterioꝛi pede que niſi eiecta fuerit. vel mihi moꝛtem inferet. vel ab officio priuabit. Et diu queſiui te. nec inuenire potui. ſed foꝛtuna te mihi obtulit. Rogo igitur vt videas retro me ⁊ videas pedem leſum. Leo vero ſolita pietate motus. iuit retro ⁊ genibꝰ flexis ad pedem ſe inclinauit. vt cauſā doloꝛis videat ⁊ curā adhibeat Sꝫ fallax equꝰ frontem pii leonis ſigillauit. ⁊ vulnerauit. q qſi moꝛtuus leo cecidit in trā. ipſo ſic pſtrato. velocius quo potuit fugit equꝰ. Leo vo in extaſi factꝰ. cum poſt longam moꝛam caput erexiſſet. ⁊ circūcirca reſpiciens equū non vidiſſet. dixit intra ſe

merito hec patior. qꝛ mētiebar me eſſe amicū cū eſſem inimic⁹. Caueat ḡ ſibi q̄ſqꝫ ne alteri oñdat vbo vel facto qḋ corde nō intēdit. nec oñdat ſe amicū cū eſt inimic⁹. ne ſibi poſtea accidat qḋ leoni in ꝓpoſito accidit. Moralit. null⁹ dꝫ ḡ pꝰſis miſereri. vel iniquū fouere quia quanto plus fouebitur. de tanto aduerſioꝛ inuenitur

iocūdat̄ caball⁹ ornamētis elatus eſt
Gaudet equus phaleris. freno ſellaqꝫ ſupbit
circūdat auri munitōes iſtas
Iſta quidem veſtit aureus arma coloꝛ
ↄtra ſtat vias .i. punit
Obſtat azellus eq̄. vicus p̄mit artus azellum
moleſtat pond⁹ ſ. aſinū trāſeundo
Vexat onus. tardat natus. eundo laboꝛ
ſ. eq̄ ſ. aſellus. viā equ⁹ ↄq̄rit̄ azinum
Qꝫ ſibi clauſit iter. ſonipes inclamat azellū
obuias o turpis aſine
Occurris domino vilis azelle tuo
azino gr̄am de tāta malicia] vexatus
Vix tibi do veniam de tanto crimine faſtus
ↄcedēda. eſſet ſ. ille
Cui via danda foret libera. dignus eram
tacet azinus .i. vecūdia tacendo
Subticet ille timēs. mutuſqꝫ pudoꝛe ſilendo
liberioꝛ nō aduertit
Tutioꝛ et ſurdas preterit aure minas
reuerētia ceſſat
Sūm⁹ honoꝛ declinat eq̄. dū vincere tēptat
ſ. equ⁹ tūc violentū
ſuperat̄ motū inteſtīa fracta .i. ñ admittūt
Vincitur. ⁊ curſum viſcera rupta negant
ſ. equ⁹ illo decoꝛe abſoluitur
Priuatur phaleris. freno priuatur honeſto
ſ. equū q̄tidie .i. currus
Nunc premit aſſidue reda cruenta iugo
equū. dorſū aſperat .i. vulnerat
Nūc tergū macies acuit. laboꝛ vlcerat armū
equū azellus audaciā hꝫ .i. īept⁹ aſin⁹
Nūc videt. inqꝫ iocos audet azellus iners
ſplendēs illuſtre ferꝛū
Hic ſodes vbi ſella nitens. vbi nobilē frenū

¶ Hic au. ponit aliā fabulā c⁹ documētū eſt. ꝙ nullus dꝫ deſpicere paupes. qꝛ p̄t fortuna mutari. qꝛ q̄ nūc ē paup poſtea p̄t fieri diues Includit̄ etiaꝫ ꝙ null⁹ dꝫ ſupbire ꝓpt̄ copiā bonorū videlicꝫ diuitias vl̄ honoꝛes. qꝛ breui tp̄e p̄t p̄uari illis. Iſtō nob̄ ꝺclarat̄ fabuloſe Quodam em̄ tp̄e q̄dam aſin⁹ miſer ⁊ tard⁹ hñs ḡue pondus ſup̄ dorſum obuiauit cuidam eq̄ nobili et phalerato ornamētis aureis in q̄dā via ſtricta ſic ꝙ aſinus nō poterat bñ cedere eq̄. nec locum dare ab p ābulandū quare equus ira ⁊ indignatōe cōmot⁹ inſultauit ⁊ exprobrauit īiurioſe aſinū alloq̄ndo dicēs. Miſer aſine quō audes obuiare mihi. tu merito debebas mihi dediſſe locū. Aſi-

q̄re ariditas .i.recedit ſplendor
Cur eſt hec macies.cur fugit ille nitor
ſuſpiratio q̄re recedit
Cur manet hic gemitus.cur illa ſupbia fugit
ſupat ſupbos iuſtus caſus
Vindicat elatos iuſta ruina gradus
q̄ſcere.lōgo tpe.ptās reuerētia pulcritudo.tps
Stare diu nec vis.nec hōr.nec forma.nec etas
orbe magis pdicta .i.delectant
Sufficit in mūdo.plus tamen iſta placent
lōgo tpe pauper
Viue diu.ſed viue miſer ſocioſq3 minores
ſuſtīere.iocūditatē aſino
Diſce pati.riſum dat tua vita mihi
trāſitorijs fide3 adhibe
Pennatis ne crede donis.te nulla poteſtas
paupes muniat paup .i.vales
In miſeros armet.nam miſer eſſe potes

nus vo timēs ta citus receſſit Pro modū vo accidit eundo equo forte3 ⁊ pulcru3 ire ad q̄rdam baſtiludium ī quo voluit fortiter currere. rūpebat viſcera. q̄re amplius nō erat vtil' dño ſuo ꝫ vendidit equū cuidā carrucario ad trahendu3 bigas. q̄re equ⁹ ille fuit ſubito maceratuſ pdens oēm decorem priſtinū Poſtea ptigit ꝙ pdictus aſellus obuiauit huic equo bigam trahenti.quē aſinus ſic vidēs maceratū de riſorie alloquebat' dicens.O bone ſocie. dic mihi.vbi iā eſt tua pulcra ſella.vbi tuū pulcꝝ ⁊ deauratū frenū qui iam es tante miſeratōis ⁊ debilitat'.quo tua ſupbia iam iuit.de iure ⁊ merito hec pateris. q2 nimia ſuperbia tpe proſpero īflatus eras. quare iuſta ruina vindicat viles gradus elationis. Concluditur ergo ꝙ nullus debet credere bonis fortune.nec per illa bona fortune ſuperbire.q2 illa bona ſubito recedūt.

aīalia bñtia q̄tuor pedes volutrib9 .i.ōtegit
Quadrupedes pugnāt auib9 victoria nudat
dīſidiū q̄nidata.tīore.moleſtat.tā victoria q3 ſpēs mr'.
Spes onerata metu vexat.vtrū q3 gregem
dimittit.volucres accipit nocte
Linquit aues.q̄ ſumit auis de veſpera nomē
veret' fortitudīes gregis
Nec timet oppoſiti caſtra ſubire chori
fortific3 .ſ.alias illi⁹ auis fortitudo replet
Armet aues aquile.virtus ⁊ viribus implet
ānomītōe pgregatio alioꝝ aīaliū.tīore
Et nomitu torpet.altera turba metu
circūdat plumis
Amplexatur aues pennis victoria letis

¶ Hic.ponit' alia fa.c⁹ do.eſt.ꝙ bō bon⁹ ñ d3 pterre exneos ſuis ſocijs ppīnq̄s.q2 ſepe ptigit ꝙ hoīes relinq̄ntes ppīnq̄s adherētes alienis. dāna pati unt' ⁊ picula. Includit' ec ꝙ valō difficile eſt ſuire duob9 dnīs ptrarie volūtat' Iuxta illud euāgelij.

impoſito accipit veſptillo
Pro titulo pēnā trāſfuga ſumit auis
veſptilio pēnis leſiões .i.accipit
Vellere nuda ſuo. p plumis vulnera ſumit
mandatū ītrat nocturno tpe
Edictumq3 ſubit. nec niſi nocte volet
.i.malign⁹ eſt īcola preponit inimicum
Non onus eſt ciuis. qui pfert ciuibus hoſtē
ꝯmodoſe nullus homo dn̄is
Utiliter ſeruit nemo duobus heris

Nemo pt duob dn̄is ſuire. Iſtō declarat nob fabuloſe. qꝛ qdam tpe aīalia qdrupedia ac volucres de dignitate ſua diſcrepātes diſcordiā habuerūt ītra ſe tandē p dig̃tate īnieīt bellū. Cū g̃ aliq̃ʒdiu certaſſent. īncepit exercit⁹ auiū timere. h⁹ vidēs veſptilio tranſtulit ſe ad aīalia qdrupedia ꝯtra aues. Hoc āt videns aquila rex auiū. ꝯfortauit oīs aues. q̄ finalit tenuerīt victoriā. Bella āt feliciť pacta. p tpe volucꝝ veſptiliōis aſtutia ē accuſata. ⁊ tandē ſnīa talʼ data ē. vt pēnis ſuis abraſis a ꝯſortio beſtiaꝝ ⁊ volucꝝ in ppetuū deberʒ ſeq̄ſtrari ⁊ tpe noctn̄o tm̄ volare. Cōcludiť g̃ ꝙ null⁹ bon⁹ ciuis debet ſe opponere ſuis ciuib. ⁊ adherere hoſtib. ¶ Allegorice. p volatilia boni angeli intelligunť. Moraliter. hec fabula tangit leues ⁊ īcertos hoīes. q̄ veſptiloni ſimiles ſunt. ⁊ vtranq3 partem ſectantur

qn̄ tꝰ auis req̄rit recitat delectabile
Cū philomena ſedʒ. ſtudiū mouʒ oris amenū
taliter ipſi pullis īſpecta placabilis eſſe
Sic ſibi. ſic modo. viſa placet ſuo
inuadit illa auis pullos p natis philomena
Impetit accipiter modū. pro pignore mater
rogat accipiť dixit rogatōe canticū diligo
Supplicat. alter ait. plus prece carnem amo
pcamie munere dulci mitigare melodia
Non pce nec pcio. ſed ameno flectere cantu
accipitrē. vales. accipiť. tacʒ. ſuaui⁹. philomēa. cātat
Ad potes. ille ſilet. dulcius illa canit
corde ſuſpirat roſtro. cātet ſp̄ philomene. cupit
Mēte gemit. licet ore canat. mēs ei⁹ anhelat
dulcis fluit roſtro cantus
Cuius mellifluum manat ab ore melos
crudelis. dicit accipiť fetet maneries melodie
Impia fatur auis. ſordet mod⁹ ille canoris
lacerat pullos philomena aſpiciente
Et laniat natos. matre vidente ſua

¶ Hic poniť alia fabula cui⁹ documentū eſt. ꝙ homines pūſe viuētes frequēť mala morte moriunť. ⁊ ꝙ freq̄nter eſt finis hoīm qualis fuit vita eoꝝ Et iſtō nobis fabuloſe declarať per philomenaʒ et accipitrem. Quodaʒ em̄ tpe philomena ſedēs in arbore dulciť cātauit ad ꝯplacendū ſibiipſi et pullis ſuis. Qđ videns accipiter īuaſit pulloſ philomene. vt eas

philomena lāguet mori valet
Mater obit·nec obire pōt ſic vivit ut ipam
vindicet mortem morte peſtis
Vincat vita necem·plus nece claudis hūs
philomene pulli ſꝑ ſuū
Cor matris patit̉·plus nati corpore corpus
lacerat philomena mētē pforat gladio triſticia
Rodit avis roſtro·cor fodit enſe dolor
inquirit forefactū dolo vtente
Veſtigat ſua pe a ſcelus·nam fraudibus vſo
captore aviū ſ·accipitrē lim⁹ ī eſcā capit accipitrē
Aucupe·fraudoſam viſcus ineſcat avem
ťmino finiri demereť homis
Fine malo claudi mala vita meretur iniqui
ſꝑ arte ſꝑ hō īnocētes timet dolo decipi
Qua capit inſontes ſe dolet arte capi

devoraret·quare philomena rogavit hūilit̉ accipitrē· vt pull' ſuis pcerct Accipiter rñdit nec pce n⁹ pcio flectere me poteris· ſz tm̄ dulci cātu· q̊ audito philomena dulciter cātare icepit Sed tñ dolebat mente Accipiter malū dixit philomene·Cātus tu⁹ ſordet ī auribus meis· ⁊ ſtatī pullos philomene lacerauit·ipa philomena vidēte·p⁹ modū āt ꝯtigit·vt auceps iſtū accipitrē ſuis laq̄is capiebat· ⁊ ipm captū occidebat·Cōcludit̉ ģ ꝙ mala vita qñq3 malo ťmino ťminatur·ita ꝙ talis eſt finis q̄lis fuerat ipſa vita· Moralit̉ p philomenā intelligi pñt boni·p accipitrem vo mali raptores·qui freqnter bonos invadūt ipſis iniuriātes·tandē venit auceps id eſt dyabolus·qui laqueo ſuo accipitrem· id eſt hoīem malum rapit ⁊ interficit·⁊ ſecum ad eterna ſupplicia perducit

diuitē fcīt·ſpoliū·t^e al' hʒ ociositates
Itat pda lupū·ducit lupus ocia longo
ſ·de pdis invidiā hʒ vba dicit
Facta cibo·vulpes invidet iſta movet
ſꝑ lupe ſalue·āmiror·q̄re tā lōgo tpe·cū me vulpe
Frater ave·miror cur tanto tempore mecū
nō poſſum negligere lupi
Non fueris·nequeo non⁹ memor eſſe tui
lup⁹ dicit lupo curet ſollicitudo orare
Ille refert·pro me vigilet tua cura precari
deos ñ deſinas· ſꝑ rogare ſꝑ tpalis cadat
Numina non ceſſes·ne mea vita ruat
deceptōe pinitenta ad me deceptionē
Fraude tñ munita venis·falſumq3 venenum
dulcedīe portas triſticia abūdantia cibariorū
Melle geris ·dolor eſt copia noſtra cibi
elicere queris intendis
Extorquere paras aliquid·futurūq3 minaris

¶ Hic ponit̉ alia fabula c⁹ docu· ē ꝙ hoīes viuētes de rapina ſepe de vita tollūt̉ ante tps Iſtud nobis declarat̉ p lupū ⁊ vulpē Quod ei tpe fuit q̄dā lup⁹ q̄ mltas divitias ⁊ pdas in ſuo antro ꝯgregauit. ꝑ pter qd ipe duxit longā vitā ocioſā Cōtigit āt ꝙ q̄dā vulpes famelica ex predis lupi ſaturari cupiēs·ad lupū cucurrit ſꝫ

ꝯtemnit cibus 'crapulā

Sed mea furtiuam reſpuit eſca gulam

ꝯtēpta reūtit' ꝯtēptā pūgit triſticia fraude

Spreta regit. ſpretā ſtimulat dolor. apta dolo

decep⁹ ſeq̄tur ouiū tendit vulpes. paſtorē

Fraus ſubit. ad pecoꝝ tranſmeat illa ducem

paſtorē alloq̄tur amicicia dei ad inſtar

Hunc mouet his v̄bis. tua gr̄a numīs inſtar

deꝰ vulpi ꝓ q̄ tradit mea diligētia paſtori

Sit mihi. namq̄ȝ lupum dat mea cura tibi

īimicū inficꝭ ſecuro latet lup⁹ in ſpelūca

Hoſtem perde tuū. tuto iacet hoſtis in antro

paſtor. ꝯſentit foueā intrat vir inficit gladio

Vir fauet antra petit. hic necat enſe lupum

vulpes deuorat diuitias viget ad aliq̄d tp̄s

Iſta lupi ꝯſumit opes. ſed floret ad horam

ipiꝰ vulpꝭ nociua rete capta ſuſpirat

Vita nocens. vulpes caſſe retenta gemit

q̄re dānū ītuli obeſt vulpi incuſaſſe lupo

Cur nocui. nocet ecce mihi nocuiſſe nociuo

merito morior infect⁹ fuit fraude

Iure cado. cuius decidit arte lupus

vitā ducē rapinis tpalē accipit ſp̄ hō inſudās

Viuere de rapto vitā rapit. inuidus īſtans

hoīs nocumētis ſup̄ ꝓpria cadit

Alterius damnis. in ſua damna ruit

amoris ſpem ipȝ ſalutādo dicēs. o frat' mi lupe ſalue. ego multū miror ꝙ in tāto tpe nō veniſti ad me ego tāti amoris incendio te diligo. ꝙ tui obliuiſci nequeo. Cui lupus rn̄debat. o vulpes ꝯſtant' ꝯfido ꝙ tu habes curā de me ⁊ q̄ttidie intcedas ꝓ me ad ipſos dos. vt vita diuturna mꝭ cōcedatur. ⁊ licet ita ſit tn̄ fraudulent' ad me venis cupiens aliq̄d hr̄e de predis meis. Vulpes igitur a lupo ſic ſpreta cogitauit aliā fraudē. ꝑ quā poſſit ſibi aliquid adq̄rere de p̄dis lupi. quare currens ad paſtorem ouiū dixit ei ꝙ ſciret lupum incluſum in q̄dā antro. ⁊ inſtruit illū paſtorē tandē ad hoc ꝙ acceſſit antꝝ. ⁊ lupū inficiebat. quo infecto vulpes oēs p̄das lupi deuorabat. Contigit āt poſtea ꝙ iſta vulpes que intulerat lupo mortē fuit capta a venatorib⁹ Que capta ꝓtulit hec v̄ba. vere q: nocui lupo hec merito patior. Per lupum intelligūtur potentes ⁊ diuites hui⁹ ſeculi. per vulpē v̄o iniqui ⁊ inuidi. q̄ aliis inuidēt ⁊ ad alioꝝ dāna laborāt. q̄s dyabol⁹ rapiens ⁊ ad tartara ducit. Et tūc intꝫ ſe male egiſſe fatent'. ⁊ nimiū de hꝭ dolent. ſed nimis tarde

aq̄ fontal' ſplēdet eq̄lis mag̃ ſitis tale al'

Fons nitet argento ſilis. ſitis arida ceruū

torquet bibit fontis ſeipm videt ſ. fontalib⁹

Hunc rapit. haurit aq̄s. ſe ſpeculatur aquis

ceruū letificat mitigat. cornuoſe iocūditas. capitꝭ

Hūc beat. hūc mulcet ramoſe gloria frontis

¶ Hic aut. ponit aliā fabulā c⁹ documentū eſt. ꝙ q̄libet caueat ſibi vituꝑare qđ ē ꝓficuū. ⁊ laudare qđ ſibi eſt nocuū

ceruū ꝯpmit ꝯtriſtat macrū crus
Hunc premit·hunc ledit tibia macra pedū
vide ſ.veltres.ſonat.furoꝛ pauꝫ.ceruꝰ tremēti ſ.euo
Ecce canes.tonat ira canū.timet ille.timēti
inceſſus vilipenſi rogat auxiliū
Fit fuga.culpati cruris adoꝛat opem
nemoꝛꝭ .dēſos dumos ītrat ī dumis tēto tardat
Silue luſtra ſubit.coꝛnu retinente moꝛatur
effugere captū ſ.ceruū nō ſinunt
Currere ſic raptum coꝛnua longa vetant
vilipēdere ꝯueniēs ē diligere noceat incōueniēs
Spnere qđ ꝓſit·ꝛ amare qđ obſit ineptū eſt
ꝯgruū ē vilipēdimꝰ diligimꝰ ꝯtrariatꝰ
Qđ prodeſt fugimus·ꝛ qđ amamus obeſt

Uñ hō nō debet amare nociua.nec ſpnere ſibi ꝓfi cua.Iſtō declaratur nob fabuloſe Quodā em tpe ceruꝰ qdā ſitiens ſtabat ad fontem qndā ꝛ bibebat. Qui qdē fons qꝛ clarꝰ erat ꝛ ꝑſpicuꝰ. recepit qdāmō imaginē cerui. ꝛ ſic ille ceruꝰ ꝑſpexit oīa mēbra ſui coꝛpis. ꝛ añ oīa ꝑſpexit ſuū capt hñs lōga ꝛ ramoſa coꝛnua. ex qꝛ pulcritudie nimiū gaudebat ꝛ delectabatꝰ. ʒ de crurib macris multū doluit. ꝛ ipſa nimiū vitupauit. Cōtigit āt ceruo ſic ſtāte. venerūt canes q venabātꝰ ꝛ agitabāt illū ceruū. qs vidēs ceruꝰ celeritꝰ aufugit implorans auxiliū a ſuis macris crurib.q pꝰ vitupauit. ꝛ cucurrit ad nemora.in qꝛ ramis frondoſis cū ſuis coꝛnib detinebatꝰ. qre venatores ipm inſeqntes ipm apprehēdebāt. Cōcluditꝰ ġ ꝙ nullꝰ ſapiēs dꝫ vitupare qđ ē ſibi ꝓficuū ꝛ ſalubꝛe.ſicꝰ ceruꝰ vitupauit ſua crura.nec debemꝰ laudare qđ ē nob nocuū. Allegoꝛice p ceruū poſſumꝰ ītelligere ſupbū q plus delectatꝰ ī ſuis coꝛnub.i.diuitijs ꝛ honorib.qꝫ in ſuis macris crurib.i.qꝫ ī hūilitate ſpūs ꝛ amoꝛe dei. q faciūt hoīem ꝑcurrere viā mādatoꝝ dei. ʒ cū venerit hō ad extremitatē vite detinebitꝰ p ſua coꝛnua ꝛ apprehēdetꝰ a canib.i.a demonib. ꝛ ad penas trahitꝰ infernales.

qñ maritꝰ.mlr ſeinuicē.femmā.ſepat.a dilcō
Cum vir ꝛ vxoꝛ amāt.vxoꝛē ꝑuat amato
.i.moꝛs marito mulierē ſepat a dilcōe mariti
Parca viro.nec eam priuat amoꝛe viri
mariti adherēs ſepulcrū ꝓ marito.moleſtat
Coniugis amplectēs tumulū. ꝓ ꝯiuge vexat
vngula maxillas lacrimis os lacrimatōe
Ungue genas.oculos fletibus.oꝛa ſono
mulierē adiuuat triſticia ñ pt feīa a tumulo.ꝯpelli
Nāc iuuat ipſe doloꝛ.neqꝫ hec de ſede reuelli
tēpeſtate aerꝭ obſcuritate rogatō minationib
Grandine ſeu tenebꝛis·ſeu prece.ſiue minis
vide maleficū ad moꝛtē ꝑatibulū.cruciat ſp furē
Ecce reum dānat iudex.crux hoꝛrida punit

Hic ponitꝰ alia fabula.cuius do. eſt tale. ꝙ hoīes adhibēdo nimiā fidutiā in mulierib ſepiſſime defraudantꝰ. ꝛ mag paciūtꝰ dāna tā in vita qꝫ in moꝛte. Iſtud nob declaratꝰ fabuloſe. qꝛ quodā tpe vir quidā extatꝰ hūanis reb traditus ſepulture.cuius

ī patibulo obſuat nocturno tpe miles q̄dam
In cruce cuſtodit tempore noctis eques
eq̄s ſitī hꝫ.ad ſepulcꝝ allicit eq̄tē.mlierꝭ ī domo eꝰ
Hic ſitit.ad tumulū vocat hūc ⁊ clāor ⁊ ignis
poſcit vn̄ hauſtū mlr miles refocillatᷣ
Orat aque munus.hec dat.⁊ ille bibit
ſitibund dulcib audax ē ad amorē exitare loq̄lis
Egrum nectareis audet cor iungere verbis
militē inſtigat āxietas ſ.dn̄i ſui.ad cuſtodiā furꝭ
Hunc vocat ad primū cura timoris opus
ſp̄ miles rūtitᷣ blādos affatꝰ infert doloroſo
Sed redit.⁊ dulces momitus inſtillat amaro
mlerꝭ.duicta.ītrat īfiora. tſticie ſ.mlerꝭ ad militē
Cordi.victa ſubit clauſtra doloris amor
miles timēs maleficū.r̄mouerī patibulū malefici
Vir metuens furem talli.ſuſpendia furis
aſpexit mulierē attractꝰ ſ.carnali accedit
Viſit.ſic viduam tractus amore petit
mulierē ſ.oſculādo actū venereū exercꝫ ſ.carnalꝭ
Nanq ligat amplexu .fructū q̄ꝫ rapit amor
miles. reūtitᷣ maleficū patibulū ſuſpenſo
Hic redit ad furem.ſed loca fure carent
miles triſtatᷣ hac q̄rela hec tſticia ꝯpūgit. mulierē
Hic dolet hoc q̄ſtu.dolor hic inſtigat amicā
.i.male caſtodito ſuſpēſo ſ.dn̄i mei anguſtor
Non bene ſeruato fure timore premor
militi cuſtodiēs ſ.furē militē: rigor regalꝭ iuſticie
Rex michi ꝑuadū dederat me regius enſis
pturbat puſillanimū.militē.cogit pauor
Terret.⁊ excordem me iubet eſſe timor
mlr dt repperi grām inueniat aſtutiā
Hec ait.inueni ſpem.que tibi ſuſcitet artem
.i.defunctꝰ ſuſtiebit ī patibulo ſuſpēſi ſuſpenſioꝫ
Vir meus implebit in cruce furis onus
mlr defūcti.tūbā.apit.ꝓ maleficio.ad patibulū ligat
Ipſa viri buſtum reſerat.pro viro cathenat
mlr defūctū funē alligat marito
Ipſa virum.reſtem ſubligat ipſa viro
defūcto de iure ſuccedit miles ſuccēditᷣ dilcōi
Huic merito ſuccūbit eques.ſuccūbit amori

vxor ſuperſtes ſepulchꝝ eiꝰ freq̄nter viſitabat.lachrimas ⁊ gemitus vehementer effudit.⁊ q̄ſi manſerat apud ſepulchꝝ.ita ꝙ vix poſſet euelli. eod igitur tpe q̄daꝫ miquꝰ in furto dep̄hēſus dānatus eſt ſuſpendio .Erat aūt dānatoꝝ cuidā militi cura ꝯmiſſa.q̄ obſuare debuit .ne de patibulo dānati tollerentᷣ vel ſepelirentᷣ .q̄ facto ꝯtigit hūc militē quadā nocte magna cruciari ſiti ⁊ ipſe vnᷓ iqꝫ circūſpitiēs clamore mulieris ꝑcepto.⁊ lumie ignis ad tumuluꝫ viri ſepulti cucurrit ⁊ hūili mulierēꝫ rogabat ꝓ potu ad extinguendaꝫ ſuā ſitim. qd cuꝫ mulier feciſſꝫ reuſus eſt ad dānatoꝝ cuſtodā.ſcꝫ. furē ⁊ alioꝝ ſeq̄nti vo nocte priuatus miles rediyt ad prefatā mulierem potū ab ipa poſtulādo.hn̄tes igitᷣ miles ⁊ mlr admuiceꝫ dulcia

Mlr ſ.milit³.obligat.ābos.mrīmonial' copula

Illa nouo.ligat hos firm⁹ amore thorus

puīt ſ.militē tiore ſuſpēſiōe.ſ.vir defunctum

Sola pmit viuoſqz metu.penaqz ſepultos

mulier mulier³ ꝓ nō ⁊ il ēminat opatio

Femīna.femīneū nil bene finit opus

colloquia incepe runt ardē nimio ardore. ſ3 tandē milite reūtente ad patibulū fur clam ſublatus ē p aīcos. ⁊ ſepultus ꝯtra legē patrie.quare multū doluit.timēs culpaz furis in caput ꝓpriū redūdare.Rediit ꝗ tercio ad candē mulierē triſtis ⁊ doloroſus exponēs cām huic mulieri.Mulier igiť abſqz longa deliberatōe optimū dedit ꝯciliū ꝓmilite.ſ.ꝙ vir ſu⁹ ſepult⁹ deberz extrahi de ſepulcro ⁊ ſupplere locū in patibulo. Ipſa igiť mulier vna cuz milite ligabant corpus viri mortui ad reſtē patibuli. ⁊ ſic manſit miles ī honore. ⁊ lib ab enſe regis.ꝑpť quā amicitiā duxit miles hāc mulierē in vxorē. Dič autor in fine.ꝙ hec mulier p̄ſſit mortuos ⁊ viuos.viuos quidē timore. mortuos quidē pena.pena in quā q̄ntū ad maritū ſepultū quē ipſa ꝓprijs manib⁹ ad patibulum ligauit. Patet ergo ꝙ mulieres rariſſime aliquid bene terminant.eo ꝙ ex natura ſunt inſtabiles. ⁊ cito cadunt ab vno ꝓpoſito in aliud. ¶ Allegorice per mulierem poteſt intelligi anima rationalis. ⁊ per virum ipſum corpus caſtum ſiue mundum. tandem venit mors id eſt delectatio : ⁊ capit id eſt ducit hominem ad peccata. ⁊ trahit carnem ad vanitates.ſ3 mulier id eſt anima reſidēs circa tumulum plorat et flet.in nocte id eſt in conſcientie occulta.tandem cuſtos furis id eſt bonus angelus viſitat illum locum attendens illam contritionem. ⁊ tandem ipſam animam trahit in coniugem id eſt in eternam beatitudinem

aſtutia illa meretx adoleſcētēs illa q̄at dilcōz

Arte ſua thays iuuenes irretit.amorem

ſimulat exſimulata ꝓficuū dilcōe generatur

Fingit. ⁊ ex ficto fructus amore venit

a plib) cupit dona adoloſcētib) ſp̄ iuueīb) iuuenē

A multis fert multa procis. ex milib) vnū

repit iuueī n̄ ficte ꝓmittit dilectōis copiam

Eligit.huic veri ſpondet amoris opes

amaſia amator deſiderio p̄alijs ſcz te

Sim tua.ſiſqz me⁹ cupio plus omnib) vnum

pſonā tuam pecuniam

Te volo.ſed nolo munus habere tuum

ſentit ſp̄ iuueīs fraudes rn̄dit intellexit

Percipit ille dolos. ⁊ reddit qualia ſumpſit

¶ Hic au. ponit aliā fa.cui⁹ do.eſt ꝙ meritcib) n̄ eſt fides adhibēda. qz licz dicāt amare iuuenes. tn̄ n̄ amāt eos. ſ3 eoꝝ pecuīas Iſtō nobis declarať d̄ q̄dam meretrice. qz accidit quadā tpeꝙ hec mulier noīe thais ꝯſueta allice iuuenes ꝑpter eoꝝ pecunias.elegit vnuz

ſꝫ amaſia amator ambos eq̄lis dilectio
Sis mea. ſumq; tuus. nos decet equus amor
ego iuuenis tu thais
Viuere non vellem. tꝫ ſi mecū viuere velles
thais iuuem ꝯſolatio requies
Tu mihi ſola ſalus. tu mihi ſola quies
decipi metuo iuuenē tua loq̄la decepit
Sed falli timeo. quia me tua lingua fefellit
expientia ꝯgnoſcere ſ. picula
Preteriti ratio ſcire futura facit
fugit talē herbā guſtando
Vitat apis taxum. quā guſtu ſepe ꝓbauit
decipere intendit mulier decepit
Fallere vult hodie. ſi qua fefellit heri
meretricē hō diligit ſꝫ dona pſonā ſuā diligi
Thayda ſi q̄s amat. ſua non ſe credat amari
meretrix recto deficit pecuniā ſ. adoleſcēt̄ꝰ. cupit
Thais amore care. munus amantis amat
alijs ꝯſilijs. ꝯſiderauit mox fraudē p̄dicte mulierꝰ ⁊ dixit. neſcio q̄ diligis me ⁊ ſic ego diligo te. nec abſq; te viuere vellē. ꝫ video q̄ ꝓpt̄ te decipi potero. ſic me p̄us lingua tua decepit. ſic a ſilū apis guſtans amaritudinē taxi ſꝫ vitat eā. Et ḡ meliꝰ eſt vt te penitus dimittā. q: mulier eſt talis nature q̄ vallere vult hodie. ſi q̄ fefellit heri. Cōcludit̄ ḡ q̄ ſi quis amauerit talē mulierē ſic̄ erat thais. ille reamabit̄ ab ea n̄ ꝓpt̄ ſe. ꝫ ꝓpt̄ munera ſua Allegorice p hāc mulierē p̄t itelligi vana ſpes lucri tpal̄. ⁊ p hūc iuuenē intelligit̄ q̄libet hō. q: ſicut iuuenis p mulierem decipit̄. ſic p vanam ſpem lucri tpalis ſepe homo decipitur. Nam frequenter copia temporalium impedit hominem a regno celeſti

valde deuotum. Cui dixit o care amice ſum adeo inflāmata tuo amore q̄d p̄ omībꝫ te diligo. qua te rogo q̄ ſis itimꝰ amicꝰ. q: volo p petuis tēpibꝫ me ſbdere vr̄is amicicijs. immo tibi ſoli ⁊ nulli alteri volo ſuare amicitiaꝫ nec credas q̄ te diligam ꝓpt̄ munera tua. ſed tuipē es cā amorꝰ Ille aūt iuuenis forte p̄us decep tus ab ea vel ab

genitor filiꝰ ſ. filius nō p̄t
Eſt pater eſt natus. hic patri credere neſcit
reicienda .i. ea q̄ facere dꝫ. i. nō facit
Nam fugienda facit. ⁊ facienda fugit
intentio concordat
Mens faga diſcurrit. et menti conſonat etas
animi recedit
Mentis et etatis turbine frena fugit
antiqui filij pcō famulos
Ira ſenis punit pro nati crimine ſeruos
docet antiquum imitari
Inſtruit iſta ſemen fabula nata ſequi

¶ Hic au. ponit aliā fabulā cꝰ doceſt. q̄ hō qui hꝫ alios informare dꝫ eis bōa exēpla ꝓponere Etiā minor dꝫ cedere maiori nec p̄ceptꝰ eiꝰ reſiſtere Iſtō nobis declarat̄ fabuloſe Quod ei tpe vir q̄dā habuit filiū ſibi rebellē p̄ceptis eiꝰ nō obe

aſtuta taurum ſ.ad trabendū aratrū
Cauta bouē.vitulūq; man⁹ ſuppōit aratro
vitulus bos violent̄ trahit ducēs aratꝝ.dicit
Hic ſubit.ille iugū pellit.arator ait
letare iocund⁹ ſc; bos conſuetudo
Gaude letus ara.tu quē domat vſus al andi
.i. a ſeniore tauro ſc; vitulos
A bone maiore diſcat arare minor
delectat.vt ſudorem emittas ſc; vitulo
Nō placet vt ſudes.ſed des exempla minori
litigat recedere
A pede qui pugnat.pugnat abire iugo
reſtringit ſ.vitulū ſ.mediāte boue ſeiore.aſtut⁹
Sic domat in domitū doito boue caut⁹ arator
.i.ſeniorē bouem imitat̄ ſc; vitulus
Sic veterē ſequit̄ iunior ille bouem
vtilis fit ſuple ſenioris boui aſtutia
Proficit exemplo multum cautela docendi
ſuperiori det locum iunior
Maiorīq; ſua cedet in arte minor

dientē.qd videns pr̄ ꝓpter delicta filij ꝑuos ſuos increpauit ⁊ caſtigauit.vt ꝑ ꝑuos ſuum filiū increparet ⁊ emēdarꝫ. ⁊ h⁹ faciēs ꝓpoſuit eis iſtā fabulam dicens. ꝙ erat q̄dam ruſtic⁹ q̄ poſuit vitulū ad aratꝝ. q̄ reſiliuit ⁊ noluit arare. adiūxit ergo ſibi antiquū bouē ⁊ domitū.qui erat ꝯſuetus ꝑcipiēs ꝙ nō multū araret neq; ſe nimium fatigaret.ſed preberet bonum exemplum boui minori. ⁊ ſic bos minor ⁊ rebellis ꝑ bouem antiquum inſtrueret̄ ⁊ aſſueſieret in arando. A ſimili q̄lib; volens alterꝫ docere ſaltē in morib⁹.d; ei ꝓponere bona exēpla tā in ope q̄; in ꝑmōe ¶ Allegorice ꝑ filiū rebellē patri pn̄t intelligi pctōres n̄ obedientes ꝑcepti dei. ⁊ ſic etiā ꝑ prēm itelligunt̄ ſpūales iſtructores. ſc; pdicatores vbi diuini. qui debent precedere peccatores virtuoſis exemplis et doctrinis.proponendo etiam vitam ⁊ exempla ſanctoruꝫ.vt ipſi peccatores ſic exemplis virtutum attracti vitam poſtponant erroneam

tale aīal timens domū aliquā
Vipra fabrilem dapis anxia tendit in edem
icboat.ſ.vipra mordere ꝯ.ſ.icipit .ſ.ad viprā
ignoras meā ptātē me⁹ hōr .i.igras
Incipit hec limam rodere.lima loqui
morſu ꝯturbari .ſ.lima morſu
Neſcis poſſe meū.q̄ ſit mea gloria neſcis
Dente meo terreris.non ego dente tuo
cecidit .i.fortis
Intenuem ferrū forti molo dente farinam
cecidit id eſt fortis
Et cadit a tritu dura farina meo

¶ Hic ponit̄ alia fabula c⁹ docu. ē ꝙ hō ipotens ⁊ debilis n̄ d; ſe ſociare fortiori ⁊ potēti. q; freq̄nt̄ ex h⁹ dānū i ciit Sꝫ dit̄ ꝙ fortis ſepe vīcitur a fortiori Iſtd nob dclarat̄ fabuloſe Quodā em̄ tpe vipra veit ad domū cuiuſdā

ei ferro ?a.b.i .i.meo dente
Ferrea percenti caſtigo tubera morſu
talia entia diuido .i.entia
Aſpera plana.ſeco longa.forāda foro
.i.fatuus es moſu impotenti
De liras igitur ꝙ dente minaris inermi
gaudeo crutior dolores pati triſtaris
Rideo ꝙ ferior vulnera ferre gemis
potentē potens diligit potētior punit
Fortem fortis amat. nam fortē fortior angit
potētiori paueat .i.venire obuiā .i.debilior
Maiori timeat obuius ire minor

fabri cauſa cibū ſumēdi. ⁊ ī̄cepit rodere limā ferre am.qd ſentiēs lima dixit O tu debilis ⁊ impotēs.ñ poſſis mihi nocere tuis morſib⁹ .ſꝫ potiꝰ tu volens mihi nocere nocebis dētib⁹ tuis q꞉ ſū durior q̄ꝫ tu es ſine cōpatōne aliq̄. Nam ego poſſum terere maſſam ferreā ī̄ tenuē farinā. ego q̄dem ſecare poſſum aſpera ⁊ plana. ⁊ pforare pforanda.ḡ tu es multū fatua ꝙ tu oppōnis te mihi.q꞉ licꝫ ego ferior a te.nō tñ īnde doleo ſꝫ rideo. ⁊ poteris inde reportare vulnera.Concluditur ergo pro documento ꝙ debilis non opponat ſe fortiori. per limam intelligitur deus omnipotens.per vipram vero ſtulti ⁊ peccatores. qui ſe diuine opponunt voluntati per ſua peccata.non tamen deo ſꝫ ſolum ſibiipſis nocere pñt

litigia hoc animal illa aīalia miles
Pugnā lupus oppōnit oues ouiūqꝫ ſatelles
hoc aīal hoc aīal auxilio ſperat
Eſt canis eſt veruex.hac ope fidit oues
victoria longe.expectat diffidit ſecta
Palma diu dormit.deſperat turba luporū
apparens pacē .i.pacificare illud aīal
Et ſimulans fedus ledere temptat ouem
pacem ſ.tā lup⁹ q̄ꝫ ouis iuramēto dat ſtabilitat
Fedus vtrunqꝫ fides iurato numine firmat
illud hꝰ aīal approbat.hꝰ aīal
Id lupus id ſimplex obſide firmat ouis
tribuit. hꝰ aīal accipit
Datqꝫ lup⁹ mala ſana canes.rcipitqꝫ luporꝫ
filos timuit .i.incōmodo.ꝯſiderat
Pignora.nec metuit.nec ſua damna videt
nāl̄ iclmatio pcipit .i.vociferare.i.puos lupos
Dum natura iubet natos vlulare lupinos
ꝯgregatio luporꝫ fremet pacē eſſe fractā.i.īterrogās
Turba lupina furit.federa rupta querens

¶ Hic ponit aliā fa.cui⁹ do. eſt . ꝙ in articulo neceſſitatꝭ tutū⁹ ē hr̄e dfenſores ⁊ amicos. Includitur ec̄ ꝙ ciuitas vel opidum hn̄s ꝯſules ſapientes cauere dn̄t ne illos expellent. vel in obſides mittant Iſtud nob declaratur fabuloſe.q̄dā em̄ tpe oues ⁊ lupi hēbant int̄ ſe guerras . oues q̄dē ꝓ defenſorib⁹ habebant canes ⁊ verueces. lupi vo non hēbant aliq̄s defenſores

igit̄ ouis ꝺ̄fenſoꝛis īdigēs.i.ſuo ſanguie.moꝛit̄

Ergo pecus tutoꝛis egens in viſceꝛa mergit

.i.ſuo ſupioꝛe.carēs ſepelit̄ hᵒ aial

Preſide nuda ſuo.ſic tumulatur ouis

ꝺefenſoꝛem ſeruare .i.optima

Tutoꝛem retinere ſuum tutiſſima res eſt

ꝺ̄fenſoꝛ.abſens ē.īimicᵒ.i.nocere.i.valet

Nam ſi tutoꝛ abeſt.hoſtis obeſſe poteſt

Cum igit̄ lupi ſe ſperarent ꝺe victoꝛia,miſerunt ſuos legatos aꝺ ptē aduerſaꝫ aꝺ tractanꝺū ꝺe pace ⁊ ꝯcoꝛdia. Pace autē facta firmauerunt illam p obſidē. Lupi vō in ouib; miſerūt ſuos catulos. ⁊ oues ecōtra ꝺederūt ſuos canes. Cūqꝫ igit̄ puuli lupoꝝ ſm naturā ceperūt vlulare. Lupi audientes vlulatū eoꝝ cū furoꝛe venerūt ad ouilia ꝺicētes. Jā ſcimᵒ ⁊ intelligimus federa pacis ſtatute a vob̄ eſſe fracta.qꝛ puuli nr̄i q̊s penes vos hēt̄.i foꝛtitudīe ad nos clamauerūt auxiliū ⁊ ꝺefenſiōꝫ a nob̄ iploꝛātes. ⁊ ecce venimᵒ cū furoꝛe illoꝝ iniuriam vindicare volentes.

.i.vnde .i.indiget ꝺiuidere

Quo teneatur eget.nil auſa ſecare ſecuris

illam petit̄ ſilua

Armet eam lucus vir rogat.illo fauet

ille i ꝺomo q̄ꝺā.tᵉ inſtrm̄ ferꝛeū

Vir nemᵒ impugnat.laſſans in eo ſecurim

caſura

Arboꝛis omne genus.vna ruina trahit

illa ſilua ꝺixit mihiipſi occaſio.i.ruine

Lucus ait pareo.mihimet ſum cauſa pericli

lucū moꝛtificat

Me necat ex ꝺono ruſtica ꝺextra meo

ānihilari inimicū ꝺefendere

Unꝺe perire queas hoſtem munire caueto

ſ.ille ſ.mediāte inimico

Qui ꝺat quo pereat quem iuuat hoſte perit

Hic poīt̄ alia fabula.cuiᵒ ꝺocumentū eſt. ꝙ faber i arte ſua ptᵒ ſecurim fabricauat. ſ₃ vſū illiᵒ mānubꝛio ꝯficiēte hr̄e ñ poterat Jlle vō viꝺens ſe ope ligni īꝺigere neminᵒ aꝺeunꝺū ſibi ſciuit.venit itaqꝫ aꝺ ſiluā ⁊ arboꝛes ſup neccitate ꝯſuluit. Cui rn̄ꝺētes ꝺixerūt arboꝛes ꝙ ꝯciliū ei ꝺare vellent ⁊ auxiliū. cū in vtroqꝫ ꝺiuites eſſent.lignoꝝ itaqꝫ vulgus vt ſcripta ferūt nemoꝛis regimē.ꝺn̄atū albe ſpine ꝺederūt.cᵒ g̊ ꝺn̄ꝺa erat gr̄a vt faber qꝺ̄ peciit obtineret.Rogata g̊ ꝺn̄a nemoꝛ̄ ⁊ mgr̄a benigne ānuit ⁊ omnino ꝑcepit vt fabꝛo ſubueīret ⁊ cito eū expeꝺiret.Qꝺ̄ ꝺictū citiᵒ īpletū eſt. ⁊ omnᵒ ꝺedit fabꝛo ꝺe ſe manubꝛiū.Faber igit̄ aptato ſibi mānubꝛio ſecur̄ inꝺuſtriā experiri in alio cepit q̄ lauꝺē meruit ⁊ incuꝺi obeꝺiens fuiſſe commenꝺat̄.pᵒ hec q̊ꝫ oīe genᵒ lignoꝝ voluat faber ⁊ ꝺetruncat.tc̄ igit̄ arꝺua quercᵒ graui leſa vulnere. ⁊ moleſtias ſuas graculi facto conqueritur que ſocia claꝺis ⁊ vulnerum flebili voce reſponꝺit.merito ſuper nos venit iſta ꝺeſtructio.cum arma fabꝛi noſtri ſint muner̄ ⁊ conſilii.

Moraliter ſibi fert damnū ⁊ cladem ꝗ hoſtem ſuum munit ⁊ armat

illo aīali obuiā venit dicit .i.pulcra
Cum cane lupū ſociat.lupus inquit amena
ſplendes manifeſta eſt
Pelle nites.in te copia facta patet
lupi.rn̄det h⁹ aīl.diuitē reddit dom⁹ dn̄i
Pro v̄bis dat v̄ba canis.me ditat herilis
ſup̄ meo cani .i.nutrit
Gratia cū domino.me cibat ipſa domus
tpe nocťno. tales hoīes.vociferatu .i.ſecurā nocte
Nocte vigil fures latratu nuncio tutam
cuſtodia ſ.dn̄i mei ſ.cani.tribuit ī domo lectū
Seruo domū mihi dat culmus in ede thorū
ſ.v̄ba loqť h⁹ aīl deſidero ſ.cū cane
Nec mouet ore lupus cupio me viuere tecū
idem accipiant nutrimentum
Communem capiant ocia noſtra cibum
retribuit h⁹ aīal.deſidero.lupū .i.habitare
Reddit verba canis.cupio te viuere mecū
eadē tribuet ambob⁹ nutrimentū
Vna dabit nobis menſa manuſq₃ cibum
lup⁹ imitať illud aīal p et
Ille fauet.ſequitur q₃ canē.guttur q₃ caninū
inſpicit inťrogat q̄re ceciderūt crines
Reſpicit ⁊ querit.cur cecidere pili
rn̄dit nō poſſem nocere ſc₃ tpe
Inquit ne valeam morſu peccare diurno
ligaturas ſuſtineo imperāte .i.diſcurro
Vincula diurno fero nocte iubente vagor
retribuit h⁹ aīal lupo .i.abundantia
Reddit verba lup⁹ non eſt mihi copia tanti
famulus dilectiōe .i.deſiderarem
Vt fieri ſeruus ventris amore velim
.i.abūdātior .i.petēs nutrimtū .ſ.ligato
Ditior eſt liber mendicus diuite ſeruo
famulus ſ.bona ſeipm bona poſſidet
Seruus habet.nec ſe nec ſua liber habet
liberalis vita ſuane oīa alia edificat
Libertas p̄dulce bonum.bona cetera condit

¶ Hic ponit alia fabula. c⁹ docu.ē ꝙ nihil eſt meli⁹ libertate. qđ oñť p lupū ⁊ canem. Quodā eī tpe canis ⁊ lup⁹ obuiauerūt ſibi ī cāpo lup⁹ canē ſalutauit ⁊ ait illi. Care frater q̄₃ pulcher ⁊ iocund⁹ es. Cui canis rn̄t. cauſa eſt q̄re pulcer ſū ⁊ pinguis. q₂ dieta ⁊ quies pſtant in forme laudes. qm̄ cū pluit ⁊ mingit ſub tecto manere poſſū nocte ⁊ die. ⁊ ſomnos duco q̄etos ⁊ leta ſomnia. ⁊ nullā habeo ſolicitudinē. q₂ cib⁹ me⁹ ſp eſt patus. dn̄s eñ me ſuo paſcit pane. ⁊ tota familia mihi proījcit oſſa ⁊ pīguia vaſa circueo Et lup⁹ ait. O quāta melior ē iſta dieta q̄₃ mea Hinc etiā nō eſt mirandū ſi pellis tua nitida eſt et pulcra. ⁊ q̄₃ beatus eſſem ſi talē vitam ſaltē p annū haberē Et ait illi canis. Talem vitam ō facili po

libertate conſtituatur lupo
Qua niſi condatur. nil ſapit eſca mihi
libera vita mentis nutrimentū iocunditas
Libertas animi cibus eſt ꝛ vera volup'tas
libertate abūdans potentior .i. nō valet
Qua qui diues erit. ditior eſſe nequit
nō volo meā volūtatē inutili cōmodo
Nolo velle meum pro turpi vendere lucro
iſtas libertates ille pauper
Has qui vendit opes. hic facit. vt ſit in ops
ꝯuenienter vita liberalis
Non bene pro toto libertas venditur auro
illud a celo datū excedit toti⁹ mūdi. ditias
Hoc celeſte bonum preterit orbis opes

teritis iuenire ſi libera colla tua ſeruitio ſubdere velles ſūt caſtra ſūt ville ſunt vr bes in qbus nō pax eris accept⁹ ꝛ ſi dn̄ꝫ meū nō cōtemnis. ipſe de te gaudebit ꝛ libenter te tenebit ſi bonos mores ꝛ obſequium in pura fide poſmiſeris. Ad quē lupus. Optime frat̄. qꝛ bona ſūt in verba tua. ꝛ dn̄s tu⁹ p̄ oīb⁹ in placꝫ. rogo ergo te mihi ductor adeſſe velis ad dn̄ꝫ tuū. ꝛ mihi apud eū bon⁹ ꝛ māſuetus eſſe velis. Jtaqꝫ villā adeūt lupus ꝛ canis ſociali ꝯfabulatōne iter abbreuiantes Dū aūt mutuo ſe reſpiciūt ꝯtigit lupū canis videre collū denudatum et protinus ait. quid tibi vult circulus ille in collo tuo. Cui canis reſpondit. Solebam in iuuentute mea contumax eſſe et ferox. et mordebam tam notos q̄ꝫ ignotos. Tunc iratus dominus et magiſter meus verberibus me domuit ꝛ vinculis. dicendo ꝛ docendo ne aliquem preter furem ꝛ lupum amplius mordere̅. His ergo auditis lupus de ꝓpoſito ſuo mutatus cani fertur dixiſſe. Quoniāquidē ita volo tibi gratiam domini tui et pacem cum vinculis relinquere. ego vero pro nulla gratia et gloria vincula ferre poſſum'. ſit ergo tibi tua ſeruilis conditio. ꝛ mihi maneat mea libertas. ſic lupus ad ſiluaꝫ ꝛ canis eſt reuerſus ad villam. ¶ Moraliter vero iocunduꝫ magis eſt miſeriarum eſſe dominum q̄ꝫ ſeruum diuitiarum. et pauperem in libertate viuere q̄ꝫ diuiteꝫ ſub alieno nutu atqꝫ contemptu.

ꝯtra ſe litigāt ille partes corpis
Incuſat auidi pes ꝛ manus ocia ventris
ſolūmodo cibaria deficis
Omnia ſolus habes lucra. labore cares
ſ. pes ꝛ manus nutrit .i. pigritia
Nos labor edomuit. te fouet inertia. ſorbes
quecunqꝫ .i. ſollicitudo
Omnia. que noſtri cura laboris emit
ſuſtinere aſpitate .i. ſtudeas
Diſce pati famis aciē iugum. vel diſce labori

¶ Hic ponit alia fabula cuius documentum eſt. qꝫ nullus debet habere tantam confidentiā de ſeipo qꝫ velit carere amicis. ꝛ qui aliꝫs non vult parcere ſaltē parcat ſibiipſi. Et h⁹ oñt

telſpm ſollicitudo opis.nutriat
Ceuere.ideqʒ tui cura laboris alat
talit nutrimētū p̄bg^re vacuū
Sic ventri ſeruire negat.ſe venter inanem
petit auxiliū tribuit
Comparit.orat opem.nil dat auara manus
venter.orōes reſumit rēnuit man⁹ petentē
Ille p̄ces iterat.iterū fugit illa precantem
recedit caliditas
In ſtomachi fundo torpet.abitqʒ calor
ſuperata.eſurie recedit.ptās.areſacta
Victa fame natura fugit.vis aridā fauces
conſuetū nō pmittit nutrimentū
Obſerat.⁊ ſolitū non ſinit ire cibum
cibaria.tribuere illa ps corpis infirmi
Uult epulas dare ſera man⁹.ſʒ corpis egri
amiſſa ptās recedit oīs edificatio deſtruit
Perdita vis refugit machina tota perit
null⁹ hō ſibiipſi ſufficiēs ē.idiget
Nemo ſibi ſatis eſt.eget omnis amic⁹ amico
tu homo hoībus miſereri
Si non vis aliis.parcere parce tibi

nob fabuloſe p man⁹.p pedē ⁊ p ventrē.Quod ei tpe ɔtētio fcā eſt int ptes corpis. ⁊ dixert pedes ⁊ manus ⁊ capiti. nr̄e debet gr̄e ꝙ vos viuit⁹ ⁊ vale t⁹. nos ei īceſſanter currim⁹.inſtā ter agim⁹ ⁊ ɔtbi/m⁹ vn̄ vos gl'iam habetis ſʒ cedeāt lites ⁊ nos labores noſtros inhibere volum⁹ qꝛ ad vſum nr̄m p uo labore indigem⁹.ſic ğ ſiluit rixa ⁊ inmenſalis illa quieuit Pes itaqʒ ſtetit ǭet⁹ ⁊ man⁹ iacuit ocioſa. frons dolē cepit. ⁊ ceruix artari. Ipſa qʒ fames cerebri nouerca capiti ğua nē intulit.qd tanoē man⁹ ⁊ pedes ſenſert.⁊ ipſi cepert de ventri penuria debilitari. Tūcğ dextera mouit opus. ⁊ pedes currere cepert vt releuarent ⁊ caput. Sʒ iam illa longa paſſus ieiunia ⁊ iam oblitis cibor obla tā eſcā renuit qꝛ eam recipe n̄ potuit tedio.igit laborabat.quē morbū phiſici appetitui ɔtrariū dicūt.Un̄ etiā Galienus neceſſarius erat.ſed tarde venit ad pedes mortalis egeſtas. venter ⁊ manus perierunt et caput cecidit. ¶ Moraliter nullus debet alium cruciari ut ſe perimat

illud aīal fetido tribuit auriculā
Simea de turpi queritur nate porrigit aurē
illud al' nō ɔcipit .i.ī aīa .i.auditu orōnes
Vulpes nec recipit mentē.ſed aure preces
loqtur filiis meis vitupiū .i.honorē
Simea ſic fatur natis ut mihi dedec⁹ ornem
.i.ad qd eſt vtile .i.paſcua .i.ſcobare
Quid prodeſt nimios cāpos iſculpere cauda

¶ Hic autor ponit aliā fabulā. cuius documentum eſt. ꝙ illa q ſūt modice reputatōnis diuitib⁹. bn̄ poſſent pauptib⁹. ⁊ h⁹ innuit p ſimeā ⁊ vulpem

ſ.aliqua ſimce modica
Sufficiat caude pars mihi parua tue
illa ps caude vtil'eſſet vulpi
Quod mihi prodeſſe.eſt tibi pondus iners
dicit incōmodas grauitate
Ille refert nimio damnas de pondere caudā
curta nō grauis incōmoda
Eſt breuis.eſtq3 leuis.hec duo dāna queror
magl volo ꝙ tegat terrā ſimee pulcritudīs
Malo.verrat humū.q̄3 ſit tibi cauſa decoris
coopiat turpē ſ.cauda mea culū
Quā tegat immūdas res bn̄ munda nates
illud ſupfluū diuiti diuitē facit pauperē
Jo nimiū nimioq3 magis ditaret egenum
nimis puū paupi eſtias ſp̄ hō ſp̄ ꝓdeſſe
Nō mīnimū mīnimo credis auare minus

Quodam em̄ tpe ꝯtigit ꝙ ſimea vidit vulpē lōgam caudā hn̄tē ⁊ gerentē. Et dixit ei miror q̄d tibi valeat hec lōga cauda. ⁊ē res diſſilis cū tibi ſupfluit. Ego aūt ⁊ pueri mei ſine ea naſcimur ⁊ incedimus Cūq̄ ſit tibi magl oneri q̄3 vtilitati maxie cū venatores in ſequūt te. ꝓvellē vt vna nobiſcū diuideres ea3. q: ps illa q̄ tibi ſupfluit maxīm nobis p̄ſtaret honorē. Cui vulpes rn̄t. Etiā ſi adeo eſſet ꝓlixa ⁊ grauis cauda mea.vt eā vix trahere poſſem.nec tu nec pueri tui inde honorent. ℂ Moralit̄ ſic eſt de diuitib9 cupidis ⁊ auaris licet habeāt plus q̄3 ſatl.nūq̄3 tn̄ de ſupfluitatib9 ſuis minus imptiri volūt.

qn̄ nūdinas celerās cupit moleſtat aſinū
Um fora feſtinus lucro petit.īſtat aſello
mercator aſinū onere baculo pcutit
Inſtitor. ⁊ p̄ſſum pondere fuſte premit
aſin9 mortē cupit morte ſpōdente requiē
Ille necem ſperat.nece promittente quietē
morte pacta durare ſ.poſt mortē
Sed nece completa.viuere pena poteſt
q: qn̄ p̄lia ſp̄ rex ſup̄ ſit
Nam cū bella facit. ⁊ tympona pellis aſelli
p9hec pcutit̄ ſup̄ pellis pcutiente
Hinc.laſſatur ⁊ hinc pulſa tonante manu
hoī tpalis obeſt ſibiipſi deſtruere tpalem
Cui ſua vita nocet.caueat ſibi rumpe vitā
morte hoīs opib9 requieſcit
Non nece ſed merito iure quieſcit homo

ℂ Hic poit̄ alia fabula.c9 docu.ē ꝙ null9 ꝓp̄ miſeriā debet ſpare mortē.q:.mors ē t̄ribiliſſima. ⁊ h: oſtendit̄ p aſinū Quodā ei tpe cōtigit ꝙ q̄dā negociator feſtinans cum aſino ſuo onuſto nūdinas ingredi. grauit̄ eū cedebat. Aſinus āt plagis ⁊ itinere feſſ9 optabat vt citius moreretur ſpans labores ſuos morte t̄minari. ꝫ morte eo de pelle ſua facta ſunt belli tympana.que aſſiduis tunſionib9 ⁊ vſibus agebant̄. ⁊ ſic aſinus qui p mortē ſpabat eſſe ſecur9.ec̄ p9 mortē cedebat̄ ut p̄us ℂ Moralit̄ p aſinū intelligūt̄ hoīes pctōres.q̄ mortē vocāt ut labor eoꝝ ſinē hēat. ꝫ p9 mor

tem̄ tunc labor eoꝝ ⁊ pena pl9 incipit: ⁊ ptinue puniunt᷑ ⁊ vexantur·

agitat9 venaticoꝝ fugā capit deuia.neōrl
Ocius voce canū ceruus fugit. auia ſilue
dimittit p̄ta capit ſtabulū bouis intrat
Deſerit·arua tenet·clauſtra bouina ſubit
dt ſilue obſcura prati
Bos ait·aut luci tenebras·aut deuia campi
ſecuri9 pcurreres tardus velox
Tutius intrares·hinc piger·inde leuis
ad ſtabulū iumētoꝝ domin9
Huc veiet cuſtoſq; boum·ſtabiliq; magiſter
ſ.cuſtos ⁊ mgr̄ ceruū vel cuſtos ł dñs
Si duo vel tantum te videt alter·obis
tale ał dt ceruo mortē pietas auferat
Ceruus ait·mihi vr̄a necem clemētia demat
coopite ceruū ſtraminib9 nox
Condite me latebris·dū iubet vmbra fugā
ceruū cooperiūt viſitauit
Hunc tumulant feno·preſepe reuiſit arator
folijs puidet nutrit iumenta
Frondibus ⁊ feno munit alitq; boues
arator recedit euaſiſſe letatur
Hic abit·ac ceruus vitaſſe pericula gaudet
refert grāꝝ actōs bob9 ſ.ſenior dicit
Bobus agit grates·e quibus vnus ait
facile euadere cuſtodē boū ille vir mgr̄ dom9
Eſt leue vitare cecū·ſi venit venerit argus
illū virū valueris euadere tutus
Argum ſi poteris vincere victor eris
h9 argo ptinere aſſerūt ſp̄ boues
Centum fert oculos·cui ſe debere fatent᷑
domiciliū famuli oēs poſſeſſiōes
Et domus ⁊ ſeruit totaq; iura loci
ceruū īuenit illū virum
Res tua te reperit·argum res altera cecū
ceruo dormit argo
Qui tibi dormitat·ſcit vigilare ſibi
ceru9 ille vir itrat pabulū dat
Hic ſilet·arg9 init ſtabulū·bobuſq; miniſtrat

¶ Hic autor po-
nit aliā fabulam
cui9 do.eſt.q̄liter
tere eſt ſeruoꝝ ⁊
vigilare dñorum
Et hoc declarat᷑
nobis fabuloſe p
ceruū Quodā em
tpe ceru9 venato
rū ſtrepitu ptur
batus ut mortē
euaderet villam
pecijt.et bobus
ſociatus cū eis
ad p̄ſepia īgrauit
Cui bos fert᷑ dix
iſſe.quid voluiſti
mihi huc ad mor
tem veire.Silua
te melius ſerua-
ret. aut leuis vn
gula ſuaret te cā
po.At ille rn̄dit
ſupplex pcor te.
vt mihi pcere ve
lis ⁊ n̄ pdere me
q2 iam increpu-
ſculo ſaluus abi
re potero. his di
ctis in ſecuro lo
co ſe poſuit. ſic
itaq; latitās bu-
bulcus bob9 pa-
bulantib9 occul-
tus remāſit. hic
ille gauiſus gra-
tes bobus reddi
dit.q̄ fugienti lo
cum dediſſent.ſi
demq; ſuā in eo
nō leſiſſent. Tūc
vn9 corpe grā-

ſolito macilētos aſpexerat
Plus equo tenues viderat eſſe boues
puidet pabulis ꝯmouet iracūdia
Dum munit preſepe cibo. dum fulgurat ira
audax aſpicere patefiunt
Auſa videre diem. cornua longa patent
iacet i ſtabulo dixit cerno pcipit ſ. ceruū
Quid latet hic. qd ait video. ſentitq; latentē
euent⁹ ſ. ceruū gaudēs ſ. ī vſū ſue coq̄ne
Et bona fortune munera letus habet
ad ſuū velle dominoꝝ
Exulis eſt non eſſe ſuū. vigilare potentis
dormire famuloꝝ
Stertere ſeruorum. velle iuuare poteſt

dis 7 grauis ām̄s ait illi. ſaluuȝ te fore quidā volu⁹m⁹. ſ3 cauendū eſt ne ab alio videaris qui cētū ocu⁹los hȝ. ille eſt qui nobis dn̄at. a q̄ ſi viſus fuer᷑ ni⁹hil p̄ter vitaȝ of⁹ferre poter᷑. Cū hec agerent cer⁹uus 7 bos. ecce dn̄s ingredit᷑ ſtabulū. 7 q2 nuper p ſuoꝝ negligentiā n viderat boues macilentos. acceſſit ad p̄ſepiā curā boum hn̄s. dū ḡ p̄ſepia diligent᷑ exq̄rit cornu latitantis cerui apprehendit. vocatiſq; ad ſe bubulcis de ceruo inquirit. qn̄ vel quō ſtabulum intrauerat. At illi ſe neſcire dixerunt. Gauiſus ergo dn̄s ceruum ſalutauit. 7 in eo ſibi complacuit ¶ Moraliter vtile eſt fugere cum per pugnam ſaluari nō poteſt. prodeſt enim dn̄o rebus ſuis curam preſtare 7 diligentiam.

portat diuitias ſ. timoris ſuſtiet corde
Fert iude⁹ opes. ſed onus fert pectore maius
interi⁹ ꝯpūgit iudeū ſollicitudo ſ. portādi exteri⁹
Intus adurit cum cura. laborq; foris
ido timore iudeo dono illi tre fauorē
Ergo metu damni ſibi munere regis amorē
adq̄rit dato viatore ſecur⁹ pergat
Firmat ut accepto preduce tutus eat
regis iudeū ppinator ducit pīcerne ꝯmouet
Regius hunc pincerna regit. cor cui⁹ adurit
auida cupiditas. pīcerna. ppetrat. gladio. hoīcidiū
Auri dira fames. qui parat enſe nephas
nem⁹ adeſt intrāt in vbis ſ. pīcerne
Silua patet ſubeunt. iudeus in ore ſequentis
itētōȝ. ꝯſidrat. ſp 7 tu p̄cedas. miles. iud⁹. i. n̄ vult p̄ce.
Cor notat. ipſe ſequor. dixit. 7 ille negat
enſē euagīnās null⁹ hō ſp pīcerna dt. i. moriar᷑
Et gladiū nudans. nemo ſciet inquit. obito
iud⁹ dt pctm̄ iſtō manifeſtabit auicula
Ille refert. ſcelus hoc iſta loquetur auis

¶ Hic ponit alia fa. cuius do. eſt. tale. q nullus p̄ſumat aliū mtn̄⁹cē ut capiat bōa ſua. q2 tales ad malū finē deue⁹nīūt. Et h᷑ oñdi⁹tur nobis p quēdā iudeū. qui habuit multa bōa et debebat tranſire p nem⁹. ad q̄ ppt timorē quē habuit libenter habuiſſȝ tutorē quare acceſſit ad dn̄m illū petens ductorē. vt ſecu⁹re poſſet tranſire terrā ſuā. Et da⁹tus eſt ei pincer

euolat busco t'auis auē diglto mōſtrat
Proſilit ex dumo perdix. hanc indice ſignat
ſtati. āputat mucrōe iudi diuitias. capit. ī arena cadauͤ
Mox rapit enſe caput. τ opeſ metit. ī ſcobe fu
ſepelit ↄplet veloces in mōdo motus
Celet. agit celeres ānus in orbe rotas nus
tres aues aſſas regis mēſe ꝓpīnator apportat
Perdices domini cene pīncerna miniſtrat
pīcna q̄ſi n̄ ceſſat ↄpīncerna
Ridet. τ a riſu vix vacat ille ſuo
dn̄s narrari vult pīcna riſus ſui narrare. tardat
Rex audire cupit. hic cauſam dicere differt
ſ.ↄcilij rex τ pīcna pīcerna rex inquirit
Fit locus. ambo ſedent. hic ſilet. ille refert
dn̄s iraſcit' gaudēti fingit leticiā facie
Rex dolet. τ leſo mentitur gaudia vultu
iudicium .i.adq̄eſcit
Regis concilium. concilioq; cedet
talē hoīem .i.patiboli ſ.regis declarat
Pincernam crucis eſſe reum. ſententia ꝓdit
de iure. flagitat patiboli
Crux meritum punit iure fauente crucis
mortifices aliquem ↄſulat. tale metallū
Ut pmas quēquā nullum tibi ſuadeat aurū
ꝓ q: vitalē opatōꝫ .i.accipit
Nam decus τ vitam meſta rapina rapit

na dn̄i. qui vidēs iudeū hr̄e multa cogitauit eū īnt ficere Jude' ↄſiderans malitiaꝫ in facie ſua dixit Precedas ego ſequor. pīcna rennuit. τ euaginauit gladiū ſuum dicēs. nullus videbit. ego interficiam te. Jude' dixit iſta auis reuelabit latrociniūꝫ tuum. et ſtatim ex dumis perdix queō ꝓſilijt. pīncerna vō n̄ curauit. ut interfecit eū τ corpus ſepeliuit. Poſtea accidit ꝙ pīncerna debebat domino ſuo pdices p̄ſtare. ibi cepit tantum redire ꝙ vix poterat loqui. Dominus autem hoc videns voluit ſcire cām riſus Pincerna petiuit dilatōnem. poſtea īpis ſedentib' ſil'. retulit q̄lit' iudeū interfecit τ ſūpſit bona ei'. Tūc dn̄s doluit. tn̄ ſil'auit leticiā. τ ꝓuocauit ↄciliū ſuū. τ reuelauit ipſis ↄſulib' q̄ facta fuerūt Un̄ acceptus eſt τ in patibulo ſuſpēſus. τ merito τ digne.

ſ.ciuis ſ.miles .i.habitāt ſ.miles ſ.gerens
Ciues eques ſub rege manent. hic p̄lia regl
ciuis diuitias ſ.miles exn̄s iuueīs ſ.ci.exn̄s ātiqu'
Hic diſpenſat opes. hic vir. τ ille ſenex
odioſe maxillas īflāmata
Inuidet perflata genas ignita dolorum
ſ.militē ledit ſ.ciuis
Flammis fax iuuenē mordet honor ſenis

¶ Hic ponit' hiſtoria cui' documentū eſt. ꝙ iuſtitia anteedit volētiaꝫ Et īplicat' ꝙ ī neccit' articlo va dilcō apꝓbat'

militi abſurdū litigat talis hō
Eſt equiti fetidum. ꝙ ſtet ꝙ pugnat arator
ſ.arator eſtiat.ſ.a milite niſi ꝑus miles
Seqȝ putat victum. ni cito vincat eques
nihil miles ptās neglecta .ſ.litis
Nil de ſe retinet virtus oblita futuri
.ſ.manus violētas ꝓmpto .i.effūdit
Dextera corporeas prodiga fundit opes
vbera.ſ.miles inutiles effundit
Ictus ipſe ſuos ſteriles expendit in vſus
ꝑcutiēs aratorē ſeipȝ pl⁹ inimico ledit
Et feriens hoſtem. ſe magis hoſte ferit
tn̄ ptātis n̄ pandit .i.tal' hō
Sed ꝓprie virtutis opes abſcondit arator
qn̄ .ſ.apt⁹ tribuit .i.tps certum
Dum locus expenſe detur et hora ſue
decipit mobat vbera
Aut motu fallit. aut armis temperat ictus
ſ.arator audax ſit ſ.man⁹ ꝯſidat
Et metuens audet. dextera locumqȝ notat
augmtat faciei
Producit minas frontis vtrunqȝ iubar
ſomnians .ſ.arator .i.vbera
Dormitans vigilat. ⁊ ceſſans cogitat ictus
iſta expecta.ſ.arator' cauſa pauoris
Nec mora non artis ratio. ſed culpa timoris
eſtimat vtens reputat inſcius
Creditur. arte fruens eſſe videtur iners
latat miles. ſupaſſe.eſtimās vilipēdit aratorē
Gaudet eques viciſſe putās. ſpnitqȝ bubulcū
ſ.idē miles purgat .i.a facie ſua
Sudoremqȝ ſuum tergit ab ore ſuo
vide expectatōȝ militē ꝑcutit ſ.arator
Ecce morā neſcit equitē ferit ipſe bubulcus
illā ptē brachij .i.bacul⁹ arator' .i.ledit.ſ.militē
Incubitu nodum ruſtica claua ferit
verber cubiti ipſi⁹ milit' tollit
Huius plaga loci tocius corporis aufert

les ipm̄ deuictuȝ putās abſterge⸗bat ſudorē a facie ſua. Arator ꝯſidrās militē fatigatū accep' baculū ⁊ viriliter tetigit eū ſup nodū cubiti ſui ꝙ ad terraȝ ꝓſtratus eſt Arator vidēs h⁹ dixit. miles ſurge. Miles dixit n̄ poſſuȝ ſurgere. Arator dixit. ſi ſedeas ego ec̄ volo ſedere. tunc p̄fectus dixit militi ꝙ pūgnaret vel ſe victuȝ fateret. Miles vo n̄ ſurrexit. p̄fect⁹ vero denūciabat regi euentū rei. q̄ dixit. volo ꝙ ſic pficiant duellum. Quare p̄fect⁹ iterum dixit ipis ꝙ pugnarēt Tunc ſurrexit arator dicens .domine ſurge. Cui miles nolo ſurgere Arator dixit. ſi ſurrexeris ego ſurgam. ſi ſederis etiā ſedebo Tūc populus circumſtans riſit. Iterum prefect⁹ dixit aratori .uel pugnes uel di⸗

ꝟtutez locū dat miles eq̄te ꝓcidente q̄eſcit
Robur. cedit eques. ſeqȝ cadente ſedet
ſ.ipſi⁹ ruſtici q̄eſcit ruſtic⁹ attēdit ſ.militē
O noua ſimplicitas. ſedet ipſe notatqȝ ſedētē
ad pugnā miles ſp̄ ruſticus
Et niſi ſurgat eques. ſurgere velle negat
tu miles ruſtic⁹ ðt ruſtico ſp̄ ðt n̄ volo
Surge bubulc⁹ ait. cui miles. ſurgere nolo
ruſtic⁹ ðt q̄eſcas militē q̄eſcere decet
Alter ait. ſedeas. meqȝ ſedere licet
ppl'ꝫ āmirat̄ ſcȝ regis ꝓpe ē militi morā īhēti
Turba ſtupet. p̄fectus adeſt. equitiqȝ moranti
p̄cipit duellet deuictus abcedat
Imperat. vt pugnet. aut ſugatus eſt
tardat miles ſꝫ ðt militeȝ ſupauit ruſtic⁹
Heret eques. prefectus ait. te vicit arator
duellū n̄ exequit̄ ītimat̄ euent⁹ duelli
Pugna cadit. regi panditur ordo rei
dicit ichoatū ꝓſeq̄ris pugnam
Rex ait inceptum ſoluas prefecte duellum
vitiū ꝯfiteat̄ miles ruſticus
Dedecus explanat ille vel ille ſuum
duellū reīcipit̄ eq̄s quieſcit ſicut
Pugna redit. mileſqȝ ſedȝ velut ante ſedebat
tu miles ruſticus dicit ſp̄ ſurgere
Surge bubulcus ait. non volo miles ait
arator dicit non vis
Cultor ait. ſi ſtare negas. me ſtare negabo
pugnare ꝓponas patus ego ruſtic⁹
Surgere ſi temptes. ſurgere promptus ero
miles ⁊ ruſtic⁹ deridet turba p̄fect⁹ ruſtico
Ambo ſedent. ridet populus. p̄ſeſqȝ bubulco
p̄cipit duelles te victū p̄be recedit
Intonat. aut pugnes. aut fuge tempus abit
arator ðt ad pugnā nō vult
Cultor ait. ſurgat. cadet ſi ſurgere negat

cas te victū. Ar
rator dixit. ſi ipſe
vellꝫ ſurgere ca-
deret. Cui p̄fect⁹
pcutiens eū ⁊ ſur
gat. q̄a tu hēbis
nom̄ victi uel ip
ſe. Arator dixit.
n̄ habebo nomē
victi. ⁊ ſurgens
dixit militi. ſur-
ge miſer. Turpe
em̄ mihi eſt ſedē
tem te pcutere.
Sic turpe ē tibi
ſedēdo mori. Et
cū n̄ ſurgeret ce
pit ipm pungere
⁊ pcutere Tunc
miles rogauit e-
um vt pcerꝫ ei.
⁊ dedit ſe victuꝫ
Quo facto ciuis
multuꝫ gauiſus
fuit. ⁊ fec̄ arato
rem heredē oīm
bonoꝝ ſuoꝝ. eo
ꝙ ſic ipꝫ a morte
libauit. Et p h⁹
bn̄ oſtendit̄ quis
ſit verus amic⁹
⁊ quis falſus In
fine dicit ꝙ mo-
ralitas c⁹iuꝫ fa
bule ī fine duob⁹
v̄ſib⁹ ꝯcluditur.
¶ Moralit̄ p ci
uem pōt ītelligi
vie bon⁹ ⁊ r̄ligio
ſus per militem

ſ. dñi iniurias. ſ. ille miles
Regis ĩn aure truces fingit de ciue querelas
ſ. ille ciuis .i. nõ ē cuſtos tuoꝝ bonoꝝ ſ; fur
Eſt tibi non paſtor. ſed lupus iſte ſenex
diuitē faciũt ciuem auget rebꝫ furtiue adq̃ſit
Ditant furta ſenem. creſcit ſua copia furtis
de theſauro abſciſa
Eſt ſuo de cenſu gaza reciſa tuo
probabo dicta ſ. armata . confiteri
Firmabo mea verba manu ſua furta fateri
iſtũ ciuē exñte iuſtus
Hunc faciam. bello iudice verus ero
ↄturbãt oppoſita ſ. ciuē fragilis ſenect⁹
Iſta mouẽt obiecta ſenem. plus debilis etas
ↄturbat .i. peccato
Hunc mouet. ac ſcelꝯ crimine viſus obes
ſ. ciui ſ. ciue bellũ gerit ſ. aliq̃s
Parcunt iura ſeni. ſi ꝓ ſene pugnat amicus
ſeni dilectio ſ. ad pugnandũ ꝓ amico
Cui nullius amor ſenoris arma probat
petit pugnatorē .i. ñ inuenit ſ. ꝓ ſene
Mendicat pugilem. ſ; abeſt qui pugna amic⁹
ꝗ qꝛ recedit .i. ſimulata dilectio
Nam refugit viſo turbine falſus amor
qñ clamat .i. ↄturbat
Dũ fortuna tonat. fugitiuos terret amicos
diligit inſtruit
Et quis amat. quis nõ. ſola ꝓcella docet
ſenem litigium
Cena trahit ciuem. differt vox vna duellum
inq̃rit hoĩes ſedẽtes ĩ mẽſa recta cã ciuis
Sollicitat menſam iuſta querela ſenis
meis donis amatores
Quos meritis emi multos mihi fecit aĩcos
integra ſ. amicos .i. abſtrahit
Longa dies. cunctos abſtulit hora breuis

ꝛ ꝙ grã añcedit odiũ. ꝛ ſides fraude Et h⁹ oñdit ꝑ duos famulãtes vni regi ſ. ciuem antiquũ ꝛ militē iuuenem. Vñ iſti duo diu fuerũt regi. ꝛ miles cepit inuidere ciui qꝛ magnã copiaꝫ hr̃et rex tp̃ aliũ. quare acceſſit ad regē dicens Iſte ciuis nõ eſt vob paſtor. imo lup⁹. qꝛ multũ ditatuſ eſt ꝑ bona vr̃a. q̃ furtiue accepit. ꝛ ꝙ v̈ba mea v̈a ſũt ꝓbabo ꝓp̃o corpe meo ſi ve lit negare. vñ vocauit ciuē ĩ duel lũ. ſ; cũ multa eē rãt ↄtraria ciui9 vnũ fuit maius. ſcꝫ ſenect⁹ dei iſt ꝛ ĝ rex ↄceſſit ſi bi ſi hr̃et am cũ q̃ ſine p̃mio duel lũ iniret. ꝙ ipſuꝫ acciperet q̃re ten tauit aĩcos pluri mos. ſ; nullũ inue nire potuit q̃ ꝓ eo duellũ accep taret Tandē fecit magnaꝫ cenã. ꝛ vocauit oẽs ami cos ſuos ꝛ narra uit eis iniuriã ſibi illatã. ſ; nullꝰ miſ tus ē ſui vñ dixit

de tā mult' amicis .i.nō ſupeſt vn⁹ amic⁹
De tot amicoꝝ populo non reſtitit vnus
eandē tribuſ nullus amic⁹ auxilium
Quāquā dedi multis nemo repenſat opem
ꝯcordia.vti competit
Rebar pace frui mea.paci congruit etas
.i.deſtruxit
Sed mea turbauit gaudiq; liuor edax
ininſico victoriam .i.timeo
Hoſti multa meo palmam pepigere tepeſco
miles poteſtatib⁹ .i.floret
Ille calet.carco viribꝫ.ille viget
mōd bellādi.ñ ꝯgnoui ſeipm belli actibus
Arma parum noui.ſe totum prebuit armis
ſeni obſcurus clarus militi
Eſt mihi viſus ebes. viſus acutus ei
nihil ſeni confert auxilium recte ratio
Nil mihi ſpondet opē niſi iuſte gratia cauſe
.i. de debili interrogatur ſcꝫ exiſtens
De fragili queritur preſide cauſe potens
.i.deſtructionē.metuit
Corporis eclipſim timet.alti copia cordis
qꝛ debili militis magnanima ſ.arma
Nam fragili peccat mens animoſa manu
īmund⁹.ſplēdide diffamia ſ.ſenis
Si turpis mitide mendax infamia vite
ſordes inſpexiſſe ꝓdeſt
Infigit maculas.quid intuiſſe iuuat
diffidit tſtat ſ.ō victoria leuē rddit.i.vir colēs trā
Deſperat luget qꝫ ſenex.hunc leuit arator
ſ.arator.diuitis .i.arat .i.dnarios ctos.portans
Qui ſemis arua colit annua lucra ferens
aratorē ꝯpūgit .mia ſ.ſene accipe .i.bellū ꝯ militē
Me ſtimulat pietas pro te proferre duellum
aratori ſ.ſene ſ.manus ſ.ad bellandū
Eſt mihi pro domino dextera parata meo
vide aduenit ſ.ꝯuemēs .i.pugne
Ecce dies oritur.locus eſt tempusqꝫ duelli
ſ.tā arator qꝫ miles .i.anīo pariter
Stant pugiles meant mēte manuqꝫ ſimul

quondā multos
aīcos habui qs
merit' ꝓcuraui.
nunc aūt nullus
opē recōpenſat.
putabā pacifice
viuere. ꝫ inuidia
ꝑturbauit me. ⁊
qd magis timeo
multi ſpondent
victoriā aduſario
meo.qꝛ ipē ē for-
tis ⁊ arma nouit
ego aūt nō. vnd
nihil ē ꝓ me niſi
qꝛ cā mea ē iuſta
Tūc venit arator
iſtius ſenis dicēſ
Aſſumā em duel
lum ꝓ vobis.qd
audiēs ciuis ga-
uiſus eſt.Et tūc
aſſignata eſt dies
in q ipſi ꝯuenert
Et cū eſſent ibi
miles cōſidēs de
ſe ipſo putauit
pmo ictu interfice
re ipm aratorem
Arator vero cli
peo ſe defendit.
miles vero valde
ipetuoſus mag'
ipꝫ inuaſit .ict⁹
ſuos mutilit ex-
pēdēdo. Arator
aūt abſcōdit vi-
res ſuas.qre cir-
cunſtantes puta
bant ipſum eſſe
victum. ⁊ qꝛ cau
ſa timoris ſe nō
defendiſſet. ꝫ nō
fuit ita. Tūc mi-

cede ꝑfect⁹ ōt vbera miles
Percute preſes ait. percute, ſurget eques
ruſticū militē deuicti aſcribere titulū
Te decet aut illum victi ſibi ponere nomen
ruſtico n̄ aſcribā titulū ruſticus dicit
Hoc mihi non ponam nomen arator ait
ego ruſtic⁹ tu miles dedec⁹ ꝑcutē n̄ rñſtentē
Surgo. ſurge miſer. nam turpe ferire ſedentē
ruſtico militi dedec⁹ ꝑbire
Eſt mihi. ſicq; tibi turpe ſedendo mori
dicit militē ſtimulat miles ꝑcucietē ruſticū
Sic ait. ⁊ timidū pūgit. rogat ille ferentem
militi deuicto rogo triūphator recede
Parce mihi victo. ſupplico victor abi
ꝓſpa īnouat euētus ſ. ciuē ſucceſſor bonoꝝ
Leta nouat fortuna ſenē ſenis vnicus heres
ītitulat magnas acq̄rit ruſtic⁹ diuitias
Scribitur. ⁊ dignas intrat arator opes
iuſticia excedit fortitudinē mal⁹ euent⁹ oñdit
Jus ſupat vires. ſors aſpa mōſtrat amicos
ꝓdeſt ꝗ̄ odiū amicia dolo fiducia
Plus confert odio gratia. fraude fides
ī fine fabule duob⁹ vſib⁹ intēdit q̄libet
Fine ſui verſu gemino. quod cogitat omnis
iſti⁹ libri moralizat expoīt interi⁹ ꝯtinet
Fabula. declarat. datq; quod intus hab;

intellligunt' ma li ⁊ mundi. q ſp i terꝑtant opera juſti viri ad finē malū dicentes. q ſi q̄d boni faci at hoc ꝓpter va nam gloriam fa cit. cum tandem iſte bonus ⁊ reli gioſus vir poni tur in ſenecture ⁊ extremitate vi te ſue in qua ipm duellare opteat. reddendo rōem de oībus factis ſuis. Et cū non inuenit aliquem amicū quo ſe de fendere poſſet a morte eťna. po ſtremo venit ru ſticus id eſt fides bona ⁊ recta. q̄ liberat ipſum a manibus inimici id eſt dyaboli. a nos liberare di gnet. qui trinus ⁊ vnus viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculoꝝ

¶ Finit Eſopus fabulator preclariſſim⁹. cū ſuis moralizatiōib⁹ ad noſtri inſtructionē pulcerrime appoſitis. Impreſſus Anno ſalutis. M.cccc.lxxix. decimo Kalendas Auguſti

[23. Julii]

[Reutlingen. Michael Greyff.]